

વર્ષ : 11 • અંક : 2
માર્ચ-એપ્રિલ 2021
સંખ્યા અંક : 62

કર ભલા હોગા ભલા
- છળનથી

સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય-વૃત્ત

કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગર નું વૃત્તાપત્ર

સંપાદક : મહિભાઈ પ્રજાપતિ

માત્ર સંસ્થાનીય
પ્રસાર માટે

પદ્મશ્રી ડૉ. ચંદ્રકાન્ત મહેતા (૧૯૩૮ -)

સેવામૂર્તિ સ્વામી બ્રહ્માનંદ સાગરનું મૂર્તિમંત સ્વાજી કેળવણીની કર્મભૂમિ... સંકારધામ... વિધાતોર્થ....

સને ૧૯૭૫માં સંસ્થાનું પોતાનું સ્વતંત્ર ભવન-ધાત્રાલયનું, કરેલીબાગ, વડોદરામાં ઉદ્ઘાટન થયું તે વર્ષની જનરલ સભાનું દર્શય, જેમાં ક.પા.કે.ઉ. મંડળના તત્કાલીન પ્રમુખ પ્રો. જેઠાલાલ સ્વામીનારાયણ, સર્વ વિદ્યાલયના પ્રેરણામૂર્તિ પૂ. છગનભા, મેડાઆદરજના ધનશા ભગત વગેરે ઉપરાંત સર્વ વિદ્યાલયના મોટા દાતાશ્રી પ્રો. ડૉ. વિલ્લબાઈ અં. પટેલના ધર્મપત્ની શ્રીમતી લતિકાબેન પટેલના બાપુજી શ્રી બહેચરભાઈ રાયજીભાઈ પટેલ (ગણપતપુરા, વડોદરા) વગેરે દર્શયમાન થાય છે.

ખરશીમાં (ડાબી બાજુથી) : ૧, ૨, ૩. ડૉ. કે. બી. પટેલ, ૪. શેઠ શ્રી નાથાભાઈ પટેલ, રંચરડા, ૫. શ્રીતળજીભાઈ નાથાભાઈ ચાજરનિ, પાદરા, ૬. શેઠ શ્રી સીતારામ કે. એઝ. ચુનાવણા, સુરત, ૭, શેઠ શ્રી પરમાનંદભાઈ, જબલપુર, ૮. શેઠ શ્રી સોમનાથ તૃપત્તિદાસ, મુંબઈ (સભા પ્રમુખ), ૯. પ્રો. જેઠાલાલ સ્વામીનારાયણ, અમદાવાદ (સંસ્થા પ્રમુખ), ૧૦. શ્રી છગનભા, સરઢવ (મંત્રીશ્રી, ક.પા.કે.ઉ.મંડળ, કરી), ૧૧. શ્રી વનમાળીભાઈ ધનજીભાઈ, સુરત ૧૨. ૧૩.

નીચે બેઠેલા : ૧, ૨, ૩, ૪, ૫, ૬. શ્રી કેશવલાલ ભો. પટેલ, પલીયડ તા. કલોલ, ૭. ૮. શ્રી જેઠાભાઈ વનમાળીદાસ, તરસાલી ૮, ૧૦. શ્રી રામચંદ બે. પંડિત, ગણપતપુરા, ૧૧, ૧૨. શ્રી છોટાભાઈ રાયજીભાઈ, ગણપતપુરા ૧૩, ૧૪, ૧૫, ૧૬

ઉભેલા : ૧, ૨, ૩ શ્રી સોમચંદભાઈ, જબલપુર, ૪. શ્રી શિવલાલભાઈ, ઊંડા, ૫. શ્રી રવિશંકર માસ્તર, ૬. શ્રી ઈશ્વરભાઈ રે. વકીલ, સોજા, ૭. શ્રી કેશુરભાઈ રાયજીભાઈ, ગણપતપુરા, ૮. શ્રી સોમભાઈ દેસાઈભાઈ, પાતરવેણી ૯. શ્રી બહેચરભાઈ રાયજીભાઈ, ગણપતપુરા (મંત્રી), ૧૦. શ્રી કેશવભાઈ ગરબડભાઈ, સાંગમા, ૧૧. શ્રી પુરુષોત્તમદાસ, બાવળા (મંત્રી, ભવન ધાત્રાલય) અમદાવાદ, ૧૨. શ્રી સામગ્ભાઈ રજલાલ, જબલપુર, ૧૩. શ્રી મણિભાઈ રજલાલ, જબલપુર, ૧૪. શ્રી મગનભાઈ રણાણોડભાઈ, દેંગોજ, જિ. અમદાવાદ, ૧૫. શ્રી આશાભાઈ જીવેરભાઈ, અભોળ

ઉભેલા બીજી લાઈન : ૧. સરસ્વતીબેન, ૨. શ્રી ખોડાભાઈ ધે., ગણપતપુરા, ૩ - ૪ શ્રી માધવલાલ મિસની, ૫. શ્રી મધુરભાઈ ફૂલાભાઈ, વડોદરા, ૬. શ્રી મધુસૂદન કેસુરભાઈ, ૭. શ્રી રણાણોડભાઈ રૂગનાથ, પાદરા, ૮. શ્રી નિભોવનભાઈ ગોરધનભાઈ, વડદલા, ૯. શ્રી ધનશા ભા, મેડાઆદરજ, ૧૦. શ્રી ભગવાનદાસ નાથલાલ, પાદરા, ૧૧. શ્રી ઈશ્વરભાઈ જીવેરભાઈ, ગણપતપુરા, ૧૨. શ્રી ફૂલાભાઈ જીવેરભાઈ, ગણપતપુરા - ૧૩

ઉભેલા ત્રીજી લાઈન મધ્યમાં : ૧, - ૨ શ્રી ભગવાનદાસ પટેલ, તરસાલી, ૩ - ૪ શ્રી નિભોવનભાઈ તળજીભાઈ, પાતરવેણી, ૫, ૬, ૭

ઉભેલા પાછળ ઓટલા ઉપર (જમણી બાજુથી) : ૧, ૨, ૩, ૪, ૫, ૬, ૭

શ્રી કડવા પાટીદાર કેળવણી મંડળ, વડોદરા

(સ્થાપના સને ૧૯૭૮, સંવત : ૧૯૭૫ - ટ્રસ્ટ રજી નં. : વડોદરા ૧/૨૪૬ તા. ૭-૩-૧૯૭૫)

બ્રહ્માનંદ ચોક, આત્મારામ માર્ગ, કરેલીબાગ, વડોદરા-૩૯૦૦૧૮ ફોન : ૦૨૬-૨૪૬૦૮૪

કર ભલા હોગા ભલા

- છુણનભા

સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય-વૃત્ત

કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગરનું વૃત્તપત્ર

વર્ષ : ૧૧, અંક : ૨, માર્ચ-એપ્રિલ ૨૦૨૧; સરંગ અંક : ૬૨

સંપાદક : મણિભાઈ પ્રજાપતિ

અનુક્ષમ

- સંપાદકીય : પદ્મશ્રી ડૉ. ચંદ્રકાન્ત મહેતા (૧૯૭૮ -)
મણિભાઈ પ્રજાપતિ ૧
- ૧. સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરી-ગાંધીનગર :
ઇતિહાસની અચારીએથી : સર્વ વિદ્યાલયમાં
મોહનલાલ પટેલ ૧૦
- ૨. ગુજરાતી સાહિત્યની પ્રથમ લઘુકુઠા
પ્રસાદ બ્રહ્મભક્ત ૧૮
- ૩. વિશ્વસાહિત્યની અચારીએથી વોલ્ટ વિથ્ટમન
(અમેરિકા) (Walt Whitman) ડૉ. મનીષ વ્યાસ ૨૦
- ૪. ધાર્મિક શિક્ષણની સમસ્યા તુલસીભાઈ પટેલ ૨૪
- ૫. શ્રમિક કાયદાઓમાં સુધ્દારણા
ડૉ. કમલેશ જોશીપુરા ૨૬
- ૬. અંધારી રાત્રે આકાશદર્શનનો ઉત્તમ અવસર
ભૂપેન્દ્ર ધોળકિયા ૨૮
- ૭. પ્રિસ્સિપિયાનું ગ્રીજું પુસ્તક વિહલભાઈ અં. પટેલ ૩૨
- ૮. ગ્રથસૌરભ
- ભારતીય મહિલા વિશ્વકોશ :
વેદથી મહાભારત સુધી સ્વીઓની સ્થિતિ / દીના દોશી
- કાનૂની દર્શિયાના કિનારેથી / સી એસ ઓઆ
- ખાંખ આપવાના પહેલ / સંપા. પારસ દરે
- ૯. સંસ્થા સમાચાર
- યુનિવર્સિટી / કોલેજ વિભાગ
- શાળા વિભાગ ૪૬

પત્રવ્યવહારનું સરનામું :

મણિભાઈ પ્રજાપતિ : ડાયરેક્ટર ઓફ પબ્લિકેશન્સ,
કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય,
એલ.ડી.આર.પી. એન્જિનિયરિંગ કોલેજ કેમ્પસ,
સેક્ટર-૧૫, ગાંધીનગર-૩૮૨૦૧૬
e-mail : manibhaiaprajapati@gmail.com
ફોન : મો. ૮૬૦૧૨૭૩૮૭૬

સંપાદકીય

પદ્મશ્રી ડૉ. ચંદ્રકાન્ત મહેતા (૧૯૩૮ -)

રાષ્ટ્રના ઉરમા પ્રજાસત્તાક-પર્વની ઉજવણીના ઉપલભ્યમાં ભારતના રાષ્ટ્રપતિ દ્વારા એક મૂઢી ઊંચેરા માનવ, ગુજરાતના પત્રકારત્વક્ષેત્રના આર્થદ્યા ઘડવૈયા, સાહિત્યસર્જક-સંશોધક, કેળવણીવિદ્બ અને સમાજ/યુવા ઘડતર અને ચણતર માટે કૃતસર્કલય એવા ગુજરાત યુનિવર્સિટીના પૂર્વકુલપતિ ડૉ. ચંદ્રકાન્ત મહેતાને ‘પદ્મશ્રી’થી વિભૂषિત કરવાના અવસરે કરી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગરના પ્રેસિટેન્ટ, સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ અને કડવા પાટીદાર કેળવણી ઉતેજક મંડળના ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ એમ. પટેલ અને સમસ્ત સર્વ વિદ્યાલય પરિવાર છલકતા હૈયે હાર્દિક અભિનંદન પાઠે છે અને આ સાથે જ આપશ્રી ઉચ્ચતમ સફળતાનાં શિખરો સંપન્ન કરતા રહો તેવી અભિવાસ સેવે છે.

• • •

ડૉ. ચંદ્રકાન્ત મહેતાસાહેબના બહુઆયામી અને બહુશુદ્ધ પ્રદાન તેમ જ નરસિંહ મહેતાને અલિપેત વૈષ્ણવજનાથી ઓપતા વ્યક્તિત્વને ધ્યાને લેતાં, રેઓશ્રી ‘પદ્મપુરાણા’ની સુપ્રસિદ્ધ સૂક્તિત ‘કુલં પવિત્રં, જનની કૃતાર્થં, વસુધરા પુણ્યવતી ચ યેન’ ને ખરા અર્થમાં ચરિતાર્થ કરે છે. આવા ગૌરવપુરુષનું વતન સરોડા ગામ, તા ધોળકા છે. જ્યાં તેમનો જન્મ સંસ્કારસંપન્ન અને ધર્મપરાયણ પરિવારમાં તા દ ઓંગરસ્ટ, ૧૯૭૮ના રોજ થયો હતો. પિતાશ્રી હરિશંકર મહેતાનું નાની વિશે આકર્ષિમિક અવસાન થતાં માતા મણિભાઈ ત્રણ પુત્રીઓ અને પુત્ર ચંદ્રકાન્તનો ઉછેર ભારે અભાવગ્રસ્ત સ્થિતિમાં કર્યો. ચંદ્રકાન્તભાઈએ પ્રાથમિક શિક્ષણ વતન અને બાજુના ગામ કેવિયા વાસણામાંથી પૂર્ણ કર્યું બાદ તેજસ્વી

વિદ્યાર્થીઓને મહતમાં રહેવા-જમવાની સગવડ પૂરી પાડતા અમદાવાદના ‘અચરતલાલ શિરધરલાલ છાત્રાલય’માં પ્રવેશ મેળવીને નૂતન ફેલોશિપ હાઈસ્ક્વલમાંથી એસ.એસ.સી. સુધીનો અભ્યાસ પૂર્ણ કર્યો. ત્યાર બાદ એલ. ડી. આટર્સ કોલેજમાં પ્રવેશ મેળવ્યો. અહીં ગુરુ મણ્યા હિન્દીના પ્રોફેસર ડૉ. રણધીર ઉપાધ્યાય કે જેમની વિદ્વતાથી પ્રભાવિત થતાં બી. એ. (૧૯૬૧) અને એમ. એ. (૧૯૬૩) મુખ્ય વિષય હિન્દી સાથે કર્યું. એક સંવેદનશીલ અને જવાબદાર યુવક તરીકે માતાની વેદનાને આત્મસાત કરતાં કુટુંબના ભરણપોષણ માટે ટ્યૂશનનો, પ્રારંભમાં અમદાવાદ મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશનમાં પ્રાથમિક શિક્ષક અને બી. એ. થયા બાદ તેમોકેટિક હાઈસ્ક્વલમાં શિક્ષક તરીકે નોકરી કરી. એમ. એ. કર્યા બાદ કોલેજમાં વ્યાખ્યાતા તરીકે નોકરી મળવાની પૂર્ણ શક્યતા હોવા છતાં શાળા સંચાલક મંડળને એમ. એ.ના અભ્યાસની પરવાનગી માટે એમ. એ. થયા બાદ એક વર્ષ સુધી શાળામાં નોકરી કરવા માટે આપેલ વચનનું પાલન શાળામાં ચાલુ રહીને કર્યું. બાળ ચંદ્રકાન્તની અણીશુદ્ધ પ્રામાણિકતાનું ઉદાહરણ વાંચવામાં આવ્યું છે કે માધ્યમિક શિક્ષણ દરમિયાન અમદાવાદ જતી ગાડી ટિકિટ લેતાં પૂર્વે ઊપરટાં ગાડીના ડબ્બામાં ચાલુ ગાડીએ બેસી જરૂર અને ગાડી દ્વારા હૈયાધારણ આપવા છતાં કોઈ મોટા સ્ટેશને ગાડી ઊભી રહેતાં અમદાવાદ જવાની બે ટિકિટોની ખરીદી કરવી. આમ, વિદ્યાર્થીકાળ દરમિયાન રેમની આગવી ગુણરાશિ અધ્યયનનિષ્ઠા, ઉત્તરદાયિત્વની સભાનતા, કર્મઠતા, પ્રામાણિકતા અને વચનપાલન સ્પષ્ટ જોવા મળે છે

હિન્દીના અધ્યાપક અને સંશોધન

શૈક્ષણિક વર્ષ ૧૯૬૪-૬૫માં હિન્દીના પાર્ટટાઈમ વ્યાખ્યાતા તરીકે અમદાવાદની ભક્ત વલલબ ધોળા આટર્સ કોલેજમાં અને પાલનપુરની બનાસકાંઠા આટર્સ - સાયન્સ કોલેજમાં જોડાયા. થોડોક સમય પસાર થયા બાદ પાલનપુર કોલેજમાં ફુલટાઈમ વ્યાખ્યાતા તરીકે નિયુક્ત મેળવી. અહીં સંસ્કૃત સૂક્તિ ‘ભદ્રાભિ: સંગ: કથમપિ પુષ્યેન ભવતિ’ ને ચરિતાર્થ કરતા માનવતાનું ગુરુશિખર એવા સંસ્કૃતના પ્રકાંડ પંડિત શ્રી નટરવરલાલ યાણિકસાહેબ પ્રિન્સિપાલ તરીકે મળતાં ઉત્સાહી, કર્મઠ અને અધ્યયનશીલ અધ્યાપક ચંદ્રકાન્તની શક્તિઓને દ્વિગુણિત વિકાસ આરંભાયો. આ લખનારે પણ ડૉ. મહેતાસાહેબના પરવર્ત્તકાળમાં આ

કોલેજમાં જોડાતાં પ્રિ. યાણિકસાહેબ અને અધ્યાપક મિત્રોના મુખેથી તેમનાં અધ્યાપકીય નિષ્ઠા, તેજસ્વિતા અને ઉત્સાહ વિશે પ્રસંગોપાત્ર ઘણું સાંભળ્યું છે. શ્રી યાણિકસાહેબે પોતાના સાથી અધ્યાપકનું હીર પારખીને પિલવાઈ (જિ. મહેસાણા)ના વતની કવિ મીર મુરાદ વિશે પીઅચ. ડી. કરવાની પ્રેરણ આપી. આ સંદર્ભે સ્વયં ડૉ. મહેતાએ ‘આત્મકથ્ય’માં નોંધ્યું છે કે ‘શ્રી યાણિકસાહેબે મને રૂ. ૩૦ આપીને મીર મુરાદ અને મીર પરંપરા વિશે સંશોધન કરવા પિલવાઈ મોકલ્યો’ આ ઉપરાંત પાલનપુર આસપાસના વિસ્તારો માલણ, દાંતા, વિજાપુર, રણાસણ, વેડા વગેરેમાં મીર મુરાદ વિશે ક્ષેત્રકાર્ય કરવા હણીબધી અનુકૂળતાઓ કરી આપી હતી. વધુમાં, આ સંદર્ભે ડૉ. મહેતાએ પોતાના શોધપ્રબંધના પ્રકાશિત સંસ્કરણ (૨૦૦૭)ના ‘સ્વકથન’ના પ્રારંભમાં તેમજ શોધપ્રબંધના પૃષ્ઠમાં પણ યાણિકસાહેબને આ શોધકાર્યના ‘મૂલ પ્રેરણાસોત’ ગણાવ્યા છે. પ્રાથમિક સર્વકષણ કર્યા બાદ ડૉ. ગોવર્ધન શર્માસાહેબને મળીને તેમના માર્ગદર્શન હેઠળ પીઅચ. ડી. માટે ‘ભીર કાબ્ય પરમ્પરા એવં ગુજરાત કા અશ્વત કવિ મીર મુરાદ’ વિષય નક્કી કરી ગુજરાત યુનિવર્સિટીમાં રજિસ્ટ્રેશન કરાવ્યું. મીર કવિઓનું સાહિત્ય માત્ર કંઠસ્થ પરમ્પરામાં જળવાયેલું હોઈ આ સાહિત્યને લિપિબદ્ધ કરવા માટે પિલવાઈ, દાંતા, કચ્છ, જામનગર, મોરબી વગેરે પ્રદેશોમાં રજાયાત કરીને આશરે ૨૦૦૦ જેટલી રચનાઓ ટપકાવી લેવામાં સફળતા મેળવી. તેમની આ ધગશ અને કાર્યનિષ્ઠાથી પ્રભાવિત થઈને ગુરુ ડૉ. ગોવર્ધન શર્માસાહેબ પોતાના શિષ્યનાં સંભરણો વાગોળતાં નોંધીલ શબ્દો : પાલનપુરમે વે પદાને જાતે થે । જિંદાસુ વૃત્તિમે મહેતા કો વહં કવિ મીર મુરાદ કે બારે મેં જાનને કો મિલા । ઉન્હોને ઇસ પર શોધકાર્ય કરના ચાહા । મુઝે મિલે તો મુજે ઉનસે બાતકર આશ્ર્ય હુઅા । પ્રાય: શોધાર્થી કુછ સમીક્ષા પુસ્તકોં કે આધાર પર અપના કામ નિપટા દેના ચાહતે હે પર મીર મુરાદ કે મામલે મેં તો ક્ષેત્રીય શોધ કા કામ કાફી કરના હોગા સામગ્રી એકત્ર કરના દુષ્કર કાર્ય હે પરન્તુ મહેતા તો ઈસ્કે લિયે તૈયાર હી થે અત્યંત શાલીનતા એવં વિવેક કે સાથ ઉન્હોને સામગ્રી બઠોરી મૈને સામાન્ય સુઅવ દિયે । કહના ન હોગા કિ ઉન્હોને અત્યંત વિવેકપૂર્ણ વ પદ્ધતિ કે અનુસાર કામ કિયા ઔર પરીક્ષકોને ઉનકે કાર્ય કો સરાહા અંબ ફુલસ્વરૂપ ઉંડે પીઅચ. ડી. કી ડિગ્રી મિલી. - ડૉ.

મહેતાનાં ધ્યેયનિષ્ઠા અને પુરુષાર્થના ઘોતક બની રહે છે પ્રસ્તુત શોધપ્રબંધ ઉપસંહાર સહેત દ અધ્યાયોમાં વિભાજિત છે. આ ઉપરાંત સંશોધકીય દસ્તિને ઉજાગર કરતાં ત્રણ મહત્વપૂર્ણ પરિશિષ્ટો પણ જોડેલાં છે. શોધંગંગા ઉપર અપલોડ કરવામાં આવેલ આ શોધપ્રબંધ અને તેના પ્રકાશિત સંસ્કરણ (૨૦૦૭)નો અભ્યાસ કરતાં પ્રસ્તુત સંશોધનકાર્ય બરા અર્થમાં પીએચ. ડી. ડિગ્રી હેતુ હાથ ધરવામાં આવતાં સંશોધનોમાં દીપસંભ સમાન જગ્યાયું છે. આ શોધપ્રબંધમાં તેના વિષયવસ્તુની તાર્કિક તબક્કાવાર સાધાર અને અસંહિત રજૂઆત અને શિષ્ટ ભાષા-શૈલી, એક સંશોધક તરીકે મલ્લીનાથી સૂત્ર 'ના મૂલ્ય વિષ્યતે ક્રિયત'નો સાંદર્થ નિર્વાહની પ્રતીતિ ૭૦૮ જેટલા સંદર્ભો / યાચણો અને આ હેતુસર ઉપયોગમાં લીધેલાં ૧૮૮ શ્રોતોની સૂચિના આધારે સહજમાં થાય છે. ખાસ તો સંશોધક દ્વારા અશ્વાત કવિ અર્થાત્ જેના જીવન વિશે દસ્તાવેજ સામગ્રીનો અભાવ છે અને લોકકુંઠે જેની સ્મૃતિ જણવાઈ રહી છે તેવા કવિ મીર મુરાદને સંશોધનનો વિષય બનાવવો એ સાર્થક સંશોધનના દફનિર્ધારિનો પ્રતીતિકારક હોઈ વિશેષ અભિનંદનીય બની રહે છે. સૂત પરંપરાને સાધાર ઉજાગર કરવા માટે વૈદિક, બ્રાહ્મણાંથો વગેરે ફંફોરી જોઈને સૂત અંતર્ગત આવતી વિવિધ જીતિઓ, જેમ કે, માગધ, બંદીજન, ભાટ-ચારણ, મીર-ઢારી વગેરે ૧૦ જીતિઓની ઉત્પત્તિ અને પરિચય, તેમજ આ બધી જીતિઓના પ્રાય: ગુજરાતમાં અને આસપાસના પ્રદેશોમાં ૩૦ કવિઓ અને કવવિત્રીઓનો સંક્ષેપમાં છતાં સાધાર પરિચય કરાવ્યો છે. ભક્ત-કવિ અને સમન્વયવાદી મીર મુરાદના જીવનચરિત્ર માટે અન્તર્સાક્ષ અને બહિર્સાક્ષના વિવિધ સંભવિત શ્રોતોની સંશોધકીય અભિગમથી જાતતપાસ કરીને કવિની કૃતિઓના સઘન અધ્યયનના આધારે કવિના જીવનચરિત્રનું આવેખન કરવામાં આવ્યું છે, તેમજ કવિની કૃતિઓનો સંક્ષેપમાં પરિચય કરાવ્યો છે. આ સાથે જ કવિ દ્વારા પ્રયોજિત સંવાદકાલ્યના વિશદ અધ્યયન માટે હિન્દી અને ગુજરાતી સંવાદકાલ્યની રૂપરેખા અને તેની વિશેષતાઓ સાથે મુરાદના સંવાદકાલ્યની વિશેષતાઓ તેમજ પ્રત્યેક રચનાઓની વિશેષતાઓ રેખાંકિત કરી આપી છે. શોધપ્રબંધનો ઉત્તમોત્તમ અંશ એવા મુરાદ સાહિત્યનું મલ્યાંકન અને મુરાદના વ્યક્તિત્વ અને કવિત્વની વિશેષતાઓ વિશેષ ધ્યાનાર્ડ બની રહે છે.

અહીં ભાવપક્ષ અંતર્ગત ઈસ્લામ ધર્મ, ઈશ્વર, જીવાત્મા, ભાગ્ય, ગર્વ, પ્રામાણિકતા, સુપુત્ર વગેરેની સૌદાહરણ સમજૂતી આધ્યા બાદ કલાપક્ષ અંતર્ગત પ્રયોજવામાં આવેલ વિવિધ અલંકારો, માત્રિક છંદો અને ભાષાની ઉદાહરણ સાથે ચર્ચા-વિચારણા કરતાં લેખકે તારવ્યું છે કે મુરાદની કવિતા અલંકૃત નહીં; પરંતુ લોકકાળ હોવાથી તેણે વ્યાકરણ, છંદ અને અલંકારોના નિયમોનું અક્ષરશ: પાલન કર્યું નથી. આ સાથે જ મુરાદ કાય્યોમાં પ્રયોજવામાં આવેલ વિવિધ શૈલીઓ, જેમ કે, ઉપદેશાત્મક, સંવાદાત્મક, સૂક્તયાત્મક, પ્રશ્નોત્તરી, રૂપક-કાવ્યશૈલી અને કથાત્મક શૈલી તેમજ અભિવ્યક્ત લોકતાત્ત્વને પણ ઉજાગર કરી આપવામાં આવ્યું છે. પરિશિષ્ટ-ગમાં મુરાદની અપ્રસિદ્ધ અને અપ્રકાશિત ૧૦ રચનાઓ, જેમ કે 'શ્રૂમ - દાતાર સંવાદ', 'જ્ઞાન ચેતાવની', 'ગરુડ-હનુમાન સંવાદ', 'બંદગીબંધ' વગેરે (શોધપ્રબંધ પૃ. ૧ થી ૮૫) કે જે લેખકને સ્વયં મુરાદની હસ્તલિપિમાં ગુટકા સ્વરૂપે મળી હતી તેને યથાવત - 'સમ્ભાદનકી કોઈ ચેષ્ટા નહીં કી ગઈ હૈ' - અહીં સુલભ કરાવી છે. સંશોધકે પ્રસ્તુત શોધપ્રબંધના મુદ્રિત સંસ્કરણમાં મુરાદની બધી જ કૃતિઓ પ્રકાશિત કરીને હિન્દી સાહિત્યની દૂરંદેશિતાપૂર્ણ સેવા કરી છે. લેખકે આ જ કૃતિઓને 'મુરાદ વાણી' (૨૦૦૭) શીર્ષક હેઠળ સ્વતંત્ર ગ્રંથ સ્વરૂપે પણ પ્રકાશિત કરી છે. પ્રસ્તુત શોધપ્રબંધને આવકારતાં આગરા યુનિવર્સિટીના બાધ્ય પરીક્ષક પ્રો ડૉ. પદ્માંદ્રિષ્ઠ શર્માનું અવલોકન : પ્રો ચન્દ્રકાન્ત મહેતા ને સામગ્રી - સંકલન, વિશ્લેષણ ઔર નિષ્કર્ષો કે લિએ અથવા પરિશ્રમ, ગણન ઔર નિરાલી સૂઝબૂજ સે કામ લિયા હૈ. કિસી વ્યક્તિ સે કિસી લોક-કવિ કી કવિતા સુનકર ઉસકે સમગ્ર સાહિત્ય કો ખોજ નિકાલના, તત્ત્વબંધી કાવ્ય પરંપરા કી વિલુપ્ત કરીયો કો જોડના ઔર ઉસકા યથાતથ મૂલ્યાંકન કરના, જહાં ડૉ. મહેતા કી શોધકાર્ય મે અડગ આસ્થા કા ઘોતક હૈ, વહાં ઉનકી પ્રબુદ્ધ મેધા કા ભી પરિચાયક હૈ। મીર મુરાદ કો શોધ વિષય બના કર એસે સારસ્વત સ્તર કા શોધપ્રબંધ વિભના એક પ્રશંસનીય કાર્ય હૈ - સંશોધકની પ્રતીભાને ઉજાગર કરનાર બની રહે છે.

પ્રસ્તુત શોધપ્રબંધ ઉપરાંત હિન્દીમાં હાઈકુ, આલોચના-'આવાસ ઔર ઉપલબ્ધ', નિબંધ - 'સાથ સાથ ચલ રહી કિરન' (૨૦૦૧), 'ચલના હમારા કરમ

है' वरे, एकांकी - 'अन्वेषण और अन्य एकांकी', कहनी - 'शिशान्तर', 'जरा ठहर जाओ', 'आभिर कब तक', समाधन - 'तुलसीदास : पुनर्मूल्यांकन', पत्रकारिता - 'पत्रकारिता : सिद्धांत और समीक्षा' वरे ग्रंथोनी रचना करी हे. आ उपरांत भक्तकवि नरसिंह महेतानी कृतिओना पोताना सहित १८ अनुवादके द्वारा करवामां आवेल हिन्दी अनुवाद 'वैष्णवज्ञन नरसिंह महेता : कृतियाँ' एवं पटोका हिन्दी अनुवाद' (२०१६)मुँ संपादन. आ अनुवाद माटे उर्जिंश वसावडा संपादित 'शब्दवेद' (२०१४मां समाविष्ट कृतिओ पैकी शृंगारात्मक कृतिओ अनुवादित करवामां आवी नथी. आ संपादन / अनुवादनी एक विशेषता ए हे के जे ते कृतिना अनुवादनी सामे तेनो भूगोपाठ देवनागरी लिपिमां आपवामां आयो हे.

अध्यापकीय कारकिर्दीना प्रारंभमां पालनपुर कोलेजमां वे वर्ष (१९६४-६६) सेवाओ आप्या बाद नवगुजरात कोलेजमां १९६६ मां हिन्दीना अध्यापक तरीके जोडाया अने १९८० सुधी सेवाओ आपी. आ दरभियान आ कोलेजमां ज 'नवगुजरात मल्टी कोर्स इन्स्टिट्यूट'ना डायरेक्टर (१९७८-८०) तेमज कार्यकारी आचार्य तरीके सेवाओ आपी हती. आ इन्स्टिट्यूटना उपकमे अनेकविध व्यवसायलक्षी अभ्यासकमो शरू करी विद्यार्थीओने रोजगारी अपाववामां निमित बनवाना श्रेयना अधिकारी बनी रव्हा. आ इन्स्टिट्यूट अंतर्गत पत्रकारत्वना अभ्यासकमना घडवैया तेमज अध्यापक तरीके सेवाओ आपी. आ उपरांत 'हीरामणि' शिक्षण संकुलना द्रस्ती तेमज एकिझक्युटिव डायरेक्टर तरीके लांबा समय सुधी प्रशस्य सेवाओ आपी हिन्दी भाषा-साहित्यना अध्यापक तरीके स्नातक अने अनुस्नातक कक्षाओमां अध्यापन कराववा उपरांत तेमना मार्गदर्शन हेठल ६ विद्यार्थीओे हिन्दीमां पीअेच. डी. नी. डिग्री मेणवी हे

पत्रकारत्वना धूपवतारक अध्यापक अने संशोधक

हिन्दी भाषा-साहित्यनी साथे-साथे पत्रकारत्व अने समूह माध्यमो विषयकेत्रमां प्रभुत्व अने शिर्त अर्जित करतां गुजरात युनिवर्सिटीना पत्रकारत्व विभागना रीडर अने अध्यक्ष तरीके वर्ष १९८०मां नियुक्त थतां जोडाया अने वयोनित भर्यादाना कारणे १९८७मां सेवानिवृत्त थया. प्रस्तुत विषय क्षेत्रना अदना तज्ज्ञ तरीके पत्रकारत्व विभागनी अनेकविध संस्थाओ तेमज

भावनगर, राजकोट अने वડोदरानी युनिवर्सिटीओ उपरांत राज्य बहारनी केटलीक युनिवर्सिटीओना पत्रकारत्वना अभ्यास घडतर माटे तेमज अन्य आनुषंगिक समितिओना सभ्य तरीके आमन्त्रित करवामां आवतां तेमणे सेवाओ आपी हे. खास गर्वउप घटना ए हे के गुजरात युनिवर्सिटीमां पत्रकारत्व अने मास भित्रिया विषयना प्रथम मान्य गाठड बनवानुं श्रेय डो. महेताना शिरे रहे हे. परिषामस्वरुपे तेमना मार्गदर्शन हेठल गुजरात युनिवर्सिटीमांथी ८ विद्यार्थीओे दस्तिपूत्र विषयो हेठल शोधप्रबंधी रजू करीने पीअेच. डी.नी. डिग्री मेणवी हे. जेमां सोनल पंड्या, संजय कचोट, दस्ति पटेल, धीमंत पुरोहित, प्रदीप मत्लिक, कमल आचार्य, अनिल चावडा, अनिल दशाणी अने राजेन्द्र दत्त समाविष्ट हे. आ बधा संशोधकोना विषयो, जेम के स्वातंत्र्य पूर्वनुं गुजराती पत्रकारत्व, गुजराती तथा हिन्दी साहित्यिक कृतिओ पर आधारित धारावाहिकमां प्रत्यायनी भूमिका, पार्टीसिपेटरी कोम्युनिकेशन स्टडी इन लिटरसी, गुजरातीमां दृष्टित सामग्री, दैनिकोमां मानव अधिकारो : विचारो अने समाचार, भारतनी न्यूज चेनलो वरेरेमां डो. महेतानी संशोधन माटेना विषयोनी तरोताजगी अने दस्तिसंपन्नता ध्यानाहू बनी रहे हे. सुदीर्घकाळ सुधी पत्रकारत्वनुं अध्यापन कराववाना कारणे तेमना विद्यार्थी किशोर जोशीना मतानुसार डो. महेताना हाथ नीचे तेयार थयेला २००० जेटला विद्यार्थीओ पत्रकारत्व अने समूह माध्यमोमां सेवा आपी रव्हा हे, ज्यारे आ ज संदर्भ शब्दान्तरे तेमना एक अन्य विद्यार्थी पुलक निवेदी प्रेस अकादमीना सचिव)नुं मंत्रव्य अमे घाणी वार लाठीट ठोनमां कहेता होईअे छीओ के संचार माध्यमोमां बेटेला प्रत्येक पांच व्यक्तिमांथी एकनी साथे डो. महेतानो हाथ फर्हो ज होय. पत्रकारत्व शिक्षणी सुदीर्घकालीन कामगीरीमां डो. महेता पासेथी अनेक चावीओ मणी होय ए स्वाभाविक हे, पश्च केटलीक उल्लेखनीय गुरुचावीओ हे. आ शब्दो डो. महेताओ पत्रकारत्व क्षेत्रे आपेल गौरवशील प्रदानने रेखांकित करी आपे हे.

पत्रकारत्व क्षेत्रे तेमनुं विशेष उल्लेखनीय अने खूब ज महत्वपूर्ण कार्य हे पत्रकारत्व अने समूह माध्यम संबंधी पुस्तकोनो गुजराती भाषामां अभावने ध्याने लेतां तेनुं सर्जन अने प्रकाशन. आ बधां पुस्तको तेमनी

અધ્યયન - અધ્યાપનનિષ્ઠા અને સંશોધકીય અભિગમની નીપજ છે 'પત્રકારત્વ સિદ્ધાંત અને અધ્યયન' (૧૯૮૮)ના પ્રારંભમાં પત્રકારત્વની વિભાવના / હાઈ અને સ્વરૂપ તથા પત્રકારત્વ / જર્નાલિઝમ શબ્દની ઉત્પત્તિ સમજાવીને વિશ્વ અને ભારતીય પત્રકારત્વની સંક્ષિપ્ત વિકાસરેખા ઉજાગર કરી આપી છે. આ સાથે જ પત્રકાર એટલે શું તે સંદર્ભ પાશ્ચાત્ય અને ભારતીય પત્રકારોનાં મતો સમજાવીને પત્રકારનાં ૧૦ ધર્મસૂત્રો, The Journalists Creedનો પાઠ અને ગુજરાતી અનુવાદ, પત્રકારત્વનાં વિવિધ સ્વરૂપો, સમૂહ પ્રત્યાયન અને પત્રકારત્વનાં માધ્યમો અને છેલ્લે અભિવારી સ્વાતંત્ર્ય અને પત્રકારની ભૂમિકા વિશે સાધાર સમજૂતી આપવામાં આવી છે. વિવિધ પરિશિષ્ટોમાં પત્રકારત્વ પરિભાષા (અંગેજ - ગુજરાતી) પરિશિષ્ટ ધ્યાનાર્હ બની રહે છે 'ભારત-માધ્યમ સંશોધન : પદ્ધતિ અને સમીક્ષા', (૨૦૦૩, ૨૦૧૦) એ પત્રકારત્વ ક્ષેત્રની સંશોધન પદ્ધતિ વિશેનો ગ્રંથ છે. પ્રસ્તુત વિષય ક્ષેત્રનું ગુજરાતી ભાષામાં રચાયેલું આ પ્રથમ પુસ્તક છે. આ ગ્રંથની આગવી વિશેષતા એ છે કે કે સંશોધન પદ્ધતિ સંબંધી પ્રત્યેક ગુજરાતી મુદ્દાનું અંગેજમાં મથાળું આપવું. સંશોધન માટેની સર્વ સામાન્ય પદ્ધતિઓના નિરૂપણ સાથે 'સંશોધન અને સંચાર - સંશોધન', 'માધ્યમ સંશોધન' અને 'સમૂહ માધ્યમ-સંશોધન અને આચાર સંહિતા' પ્રકરણો પત્રકારત્વ અને સમૂહ માધ્યમ ક્ષેત્રોમાં સંશોધન કરતા વિદ્યાર્થીઓ માટે વિશેષ ઉપયોગી છે. યુજુસીની ગાઈડલાઇન્સ અનુસાર તૈયાર કરવામાં આવેલ સંશોધન પદ્ધતિ વિશેનું સરળ અને પ્રવાહી ભાષામાં સમજૂતી આપતું આ પુસ્તક પત્રકારત્વ ઉપરાંત અન્ય વિદ્યાશાખાના વિદ્યાર્થીઓ માટે પણ ઉપયોગી બની રહે તેટલું સત્ત્વશીલ છે. 'મીડિયા અને આચાર-સંહિતા' (૨૦૦૪, ૨૦૦૮) પુસ્તક તો મીડિયાકર્માઓ અને આ ક્ષેત્રના વિદ્યાર્થીઓ ઉપરાંત નીતિ-નિર્ધારકો તેમજ જિશાસુઓ માટે પણ ઉપયોગી બની રહે તેવી handbook સમાન છે. અહીં મીડિયા અને આચારસંહિતાની વિભાવના, પરિભાષા અને આચારસંહિતાની અનિવાર્યતા સમજાવ્યા બાદ પ્રેસ કાઉન્સિલ આંદોલન દ્વારા નિર્દેશિત આચારસંહિતા, વિદેશી અને ભારતીય સંગઠનો દ્વારા તૈયાર કરવામાં આવેલ આચારસંહિતા વિશે વિગતે સોદાહરણ સમજૂતી આપ્યા બાદ કેટલાંક સંગઠનો દ્વારા જાહેર કરવામાં આવેલ

code of conducts, શૈજદારી ગુનાઓ, માનવ અધિકારો વગેરે પરિશીષ્ટમાં સમાવિષ્ટ છે. આ પુસ્તક લેખકના અધ્યયન અને અનુભવનો નિયોગ સમ છે. સમાચારો ઉપરાંત કોમી તોફાનો, જાહેરખબરો, ચુંટણી વગેરેમાં આચારસંહિતાના પાલન અંગે સમજાવતું આ પુસ્તક પત્રકારો ઉપરાંત જાહેર જનતાને પણ ખપમાં લાગે તેવું ઉપયોગી છે.

મીડિયાનો ધર્મ ઉજાગર કરી આપતું તેમનું કડવા સત્ય સમાન મંત્રય : 'માધ્યમો હવે મિશનરી રહ્યા નથી, 'બજાર' નામના પરિબળની 'મશિનરી' બની ગયાં છે 'મિશનરી'થી 'મશિનરી' સુધીની એની આ યાત્રા વિષણુના ચરણથી છૂટા પડ્યા પછી ગંગાના થયેલા કંપિક પતન જેવી છે. આચારસંહિતા 'બિઝનેસને નુકસાન કરી શકે છે એ વાત સાથે શું સંમત નથી. માધ્યમે સમાજની પડખે ઊભા રહેવાનું છે, બજારની પડખે નહિ ! માધ્યમોએ 'શું છે' એની સાથે 'શું હોવું જોઈએ'નું પણ પથદર્શન કરાવવાનું છે. અંગત સ્વાર્થ ખાતર Hero ને Zero બનાવી દેવા અને Zeroની Hero તરીકેની પ્રતિભા ઉપાસવવી એ માધ્યમોનું વિપથગામીપણું છે, જેનાં માંડાં પરિણામો ભૌગવવામાંથી દેશ અને દેશનું સમાજકારણ તેમજ રાજકારણ મુક્ત રહી શકવાનું નથી. પત્રકારે 'ભંજ્યા'ની જેમ દેખાય તે બધું જ વર્ણવવાનું નથી, પણ સમાચાર-પ્રદાનમાં કૃષ્ણ અને વિદુરની ભૂમિકા ભજવવાની છે. સમાચારો એ નૈવેદ્ય જેવા પવિત્ર છે. મીડિયા વ્યવસાયમાં નઝી કરવામાં આવે તેની સામે વાંધો નથી. નઝી બૂરો નથી નજીખોરી બૂરી છે. આજનું પત્રકારત્વ રંગીન બન્યું છે પણ સંગીન બન્યું છે ખરું ? મૂલ્યો પ્રત્યેની પ્રતિબદ્ધતા એ માધ્યમોએ સ્વીકારવાનો વણલખ્યો કરાર છે" (મીડિયા અને પૂ. ૮૮-૮૯) સમાજ પ્રત્યેની પ્રતિબદ્ધતાને ઉજાગર કરતો તેમનો મુદ્રાલેખ બની રહે છે

સમગ્રતયા આ નજેય પુસ્તકો સાચિશેષતઃ પત્રકારત્વના વિદ્યાર્થીઓ માટે અને જિશાસુઓ માટે ઉપયોગી નીવડે તેવાં અધિકૃત અને સત્ત્વશીલ છે. ગુજરાતી ઉપરાંત હિન્દી ભાષામાં 'હિન્દી સાહિત્યિક પત્રકારિતા', 'સાહિત્ય તથા પત્રકારિતાકી પરિક્રમા', 'પત્રકારિતા સિદ્ધાંત ઔર સમીક્ષા' વગેરે તેમનાં પુસ્તકો પ્રકાશિત છે

પુસ્તકો ઉપરાંત પત્રકારત્વ અને માસ મીડિયા સંદર્ભે સંશોધન-લેખાનું લેખન તથા ગુજરાત

યુનિવર્સિટીના ઉપકે પ્રસંગોપાત્ર પ્રસ્તુત વિષયક પરિસંવાદોના આયોજનમાં તેમની વિશેષ સર્કિયતા જોવા મળી છે. આ પરિસંવાદોમાં પોતાના વિદ્યાર્થીઓ પણ લેખોની પ્રસ્તુતિ કરે તેમજ તેનો લાભ લે તેના ખાસ આગ્રહી બની રહેતા. આ ઉપરાંત રાજ્યની કે રાજ્ય બહારની યુનિવર્સિટીઓ દ્વારા આયોજિત પરિસંવાદો કે વિશેષ વ્યાખ્યાનો માટે આમંત્રિત કરવામાં આવતાં પોતાની સેવાઓ આપતા રહ્યા છે. ‘આકાશવાણી’ અને ‘દૂરદર્શન’ને પણ તેમની મૂલ્યવાન સેવાઓ સાંપરી છે.

અહીંના કાર્યકાળ દરમિયાન અને નિવૃત્તિબાદ પણ અન્ય સંસ્થાઓ દ્વારા સ્થાપિત પત્રકારત્વ સંબંધી સંસ્થાઓના સુયોગ સંચાલન અને તેને દિશા અને ગતિ પ્રદાન કરવામાં તેમનું મહત્વનું પ્રદાન રહ્યું છે જેમાં ‘સહજાનંદ મલ્ટીકોર્સ એકેડેમી તથા સહજાનંદ પત્રકારત્વ ઇન્સ્ટિટ્યુટ’ના માનદ્દ નિયામક અને પરામર્શક (૧૯૮૦ - ૧૯૮૪), ‘ગુજરાત સમાચાર એકેડેમી ઓફ એજ્યુકેશન એન્ડ રિસર્ચ’ના સ્થાપક સંચાલક (૧૯૮૮ - ૧૯૮૮), ‘હીરામણી ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ મીડિયા એજ્યુકેશન એન્ડ રિસર્ચના નિયામક વગેરે વિશેષ ઉલ્લેખનીય છે. ‘હીરામણી’નું આ ઇન્સ્ટિટ્યુટ તો તેમના પર્યાય સમાન છે.

કટાર લેખક – સાહિત્ય સર્જક

‘લોકહિત પ્રહરી’ તરીકે ડૉ. મહેતાએ પોતાને મન પત્રકારત્વ એટલે શું, અર્થાતું પોતે અપનાવેલ પત્રકારિત્વની ફિલસૂઝી વિશે નોંધિલ મંતવ્ય ‘‘મારે મન પત્રકારત્વ એ શર્બદ્વંદના છે, સમાજવંદના છે, લોકવંદના છે. એની તમામ મર્યાદાઓ સાથે હું પત્રકારત્વને લોકભાવનાની ભાગીરથી ગણું છું. માનવીય સ્વતાંત્ર્ય અને જોરવનો ઇતિહાસ અનેક નામી-અનામી પત્રકારોના ત્યાગ અને તપસ્યાથી ઊજળો છે. માનવ અધિકારોની રક્ષા અને પરિશોષણ માટે પત્રકારત્વ અવિરત જેહાદ જગાવતું રહ્યું છે. પત્રકારત્વની રચનાત્મક શક્તિનો હું એટલે જ આશિક રહ્યો છું. છેલ્લા અઠી દાયકાથી, ‘ગુજરાત સમાચાર’ના વૈધૂર વડલા પર કટાર-લેખન રૂપે મારી કલમે સલામત માળો બાંધ્યો છે. મારામાં રહેલા સાહિત્યકારની સંવેદનશીલતાને લોકહંદય સુધી પહોંચવાનો એક સેતુ મને ‘ગુજરાત સમાચાર’ દ્વારા સંપ્રાપ્ત થયો છે, એટલે જ હું મારા યુવા મિત્રોને ‘કેમ છે, દોસ્ત’ કહી. શક્યો, ચિંતનની ‘ચિનગારી’ પ્રગટાવી શક્યો અને વાચકો સાથે ‘ગુજરેગો’ કરી શક્યો. મારામાં રહેલો

લેખક સાહિત્ય અને પત્રકારત્વ સાથે સંવાદ સાધી શક્યો છે અને એ બન્નેની મૈત્રીએ મારી આભિવ્યક્તિને માંજી છે. પત્રકારત્વ અને સાહિત્યનો સંબંધ નોખો નહીં ‘અ-નોખો’ છે. એ બન્નેએ મને સરરસ્વતી – મંદિરના ઊંબરે મસ્તક ટેકવાનું માધ્યમ પૂરું પાડ્યું છે, એ હું કેવી રીતે વિસ્મરી શકું ?’ ડૉ. મહેતાને પત્રકાર તરીકે પામવા માટે ધ્યાનાર્થ બની રહે છે. (પત્રકારત્વ સિદ્ધાંત અને અધ્યયન, પ્રાર્થિક પૃ. [૫]) ડૉ. મહેતાનું આ મંતવ્ય અને તેમની કટારો અને કટારોના આધારે પ્રગટ કરેલાં બહુવિધ પુસ્તકોમાંથી પસાર થતાં ડૉ. મહેતા શતપ્રતિશત ખરા ઉત્તરતા જોવા મળે છે.

કટાર લેખનનો પ્રારંભ તેમણે ૧૯૭૭માં ‘સંદેશ’ દૈનિકમાં ‘હલ્લો યંગ ફેડ’ના શીર્ષક હેઠળ કર્યો, જે ૧૯૭૫ સુધી ચાલુ રાખી હતી ત્યાર બાદ ૧૯૭૬થી ‘ગુજરાત સમાચાર’માં પ્રતિ રવિવારે ‘એક જ દે ચિનગારી’ શશીન્દ્ર ઉપનામ હેઠળ અને પ્રતિ બુધવારે ‘કેમ છે દોસ્ત’ અને ‘ગુજરેગો’ પોતાના નામ હેઠળ પ્રકાશિત કરવામાં આવે છે. આ ત્રણેય કટારો આજે તેના અસ્તિત્વના પ્રાય: પાંચમા દશકનો ઉત્તરાર્ધ વટાવી ચૂકી હોવા છતાં અસ્થિરિત પ્રકાશિત થઈ રહી છે. આ પાછળ તેમાં આભિવ્યક્ત વિચારોની પ્રવર્તમાન સમયમાં પ્રસ્તુતતા, તાજી, ઉપયોગિતા અને વાચકોના મોટા સમૂહ દ્વારા તેની સ્વીકૃતિ – acceptability ઉત્તરાર્ધી ગણવી રહી. આ સંદર્ભે કોઈ પણ વિચારશીલ વ્યક્તિના મનમાં સહજતયા પ્રશ્ન ઉદ્ભબે કે એવું તે શું પીરસવામાં આવે છે કે સમાજનો મોટો સમૂહ આકર્ષિત્વો રહે છે. આ બધી કટારો પૈકી કેટલીક ઉપર પડેલ અલપ-જલપ નજર અને લેખક દ્વારા આ કટારો આધારિત તેમજ સ્વતંત્ર રીતે સમયાન્તરે પ્રકાશિત કરવામાં આવતાં વૈવિધ્યસભર વિષયો હેઠળનાં પુસ્તકો, જેમ કે જીવનઘડતરલક્ષી, સમાજચિંતન, ચિંતન, ચરિત્ર, યુવાસાહિત્ય, ગુજરેગો, પ્રેરકકથાઓ, નિબંધ, વાર્તાસંગ્રહ, એકંકી, કવિતા, બાળસાહિત્ય, અનુવાદ, સંપાદન વગેરે તથા વિશેષ વિષયો હેઠળના અભ્યાસગ્રંથો જેમ કે હિન્દી વિવેચન, પત્રકારત્વ વગેરે મળી તા. ૨૧ જાન્યુઆરી, ૨૦૨૧ સુધી ગુજરાતી, હિન્દી અને અંગ્રેજીમાં પ્રગટ થયેલાં ૧૭૩ પુસ્તકો પૈકી વિષયલક્ષી અધ્યયનગ્રંથો બાદ કરતાં આ લેખનાર દ્વારા વિવિધ વિષયો હેઠળનાં પુસ્તકો પૈકી ૨૫ જેટલાં પ્રાપ્ત પુસ્તકોમાંથી પસાર થતાં તેમજ અન્ય પુસ્તકોના પ્રમુખ વિષયો અને ગ્રંથોનાં શીર્ષકોના આધારે

સ્વર્ગ પ્રતીતિ થાય છે કે લેખકનો હેતુ માંગલ્યપથદર્શક સાહિત્યની રચનાનો રહ્યો છે. આ પ્રકારના સાહિત્ય થકી સ્વસ્થ અને સમરસ વ્યક્તિ - સમાજ - ચાણ્ણ ઘડતર અને ચાણતરનો રહ્યો છે, જે અંતતઃ વિશ્વશાંતિનો આધાર બને છે. તેઓશ્રી સાચે જ ભારતીય સંસ્કૃતિથી અનુપ્રાણિત એવા વિશ્વમાનવ સંસ્કૃતિના ઉપાસક અને ઉદ્ઘાગતા છે.

એક કર્મયોગી શિક્ષક - અધ્યાપકના નાતે તેઓશ્રી શિક્ષણ અને સાહિત્ય થકી માનવતાનું વાવેતર કરીને સમાજઘડતર માટે સંકલ્પબદ્ધ છે. યુવાનોની બહુવિધ સમર્યાઓ અને જિજ્ઞાસાઓ 'ગુફ્ફેગો' કરારના માધ્યમથી (તેમજ કટાર આધારિત સમયાન્તરે પ્રગટ થતાં રહેતાં પુસ્તકો 'યુવાશ્રીઓ' વગેરેના આધારથી) માત્ર શમન જ કરતા નથી, પરંતુ સાચો અને કલ્યાણપથ ચીંધી આપે છે. ઉદા તરીકે 'સુખી જીવનનું સિકેટ' (૨૦૧૮) અને 'ઉન્તત જીવનનું એવરેસ્ટ' (૨૦૧૮) માં ગ્રંથસ્થ પ્રત્યેક નિંબધના અંતમાં સારારૂપ રજૂ કરેલાં પાંચ જેટલા ઉપાયો અનુભજન્ય મૌજૂદિકો સમાન છે, જેમ કે, દેશને આજે કઈ સાત બાબતોની જરૂર છે : ૧. આવેગ અને આવેશમાં નહીં તણાત્તા જાગ્રત મતદાતાઓ અને નાગરિકોની, ૨. ઘોઘાટનું પ્રદૂષણ ન ફેલાવતા નેતાઓની, જેઓ વચનોની લહાણીને બદલે ચૂપચાપ પ્રજાની સેવા કરવા તત્પર હોય, જેઓ હદ બધાર નહીં પણ હદમાં રહેતા હોય, ૩. પ્રજાવત્સલ અધિકારીઓની, જેમનામાં શિસ્ત, સંયમ હોય અને ચાપલૂસીની વૃત્તિ ન હોય, ૪. પ્રજાહિતને કેન્દ્રમાં રાખી શુદ્ધભાવે ઉત્તમતાની ખાતરીવાળો વેપાર કરનારની, ૫. જીવનનાં ઉદાત મૂલ્યોને સાકાર કરતા શિક્ષકો - અધ્યાપકોની, ૬. જોનારની નહીં, પણ મારી શી ફરજ છે એમ વિચારનાર લોકપ્રતિનિધિઓની, ૭. ધર્મગુરુઓના અંધ અનુયાયી બનવાને બદલે વિવેકસભર ભક્ત બનનારની (સુખી જીવનનું પૃ. ૩૧).

તેમની કટારોમાં અભિવ્યક્ત દસ્તિબિંદુના સમર્થનમાં પ્રસંગોપાત ભારતીય અને પાશ્ચાત્ય ચિંતકોના ચિંતનગર્ભ વચનો ઉદ્ધૂત કરવા ઉપરાંત આવશ્યકતાનુસાર પૌરાણિક, ધાર્મિક - દાર્શનિક, સાહિત્યિક ગ્રંથો કે લોકમુખે પ્રચલિત કથાઓના આધારે પોતાનાં અર્થઘટનો સાથેનાં કથાનકોની ગૂંઠણી કરતા હોવાથી વાચકને તેમની વાત માખણમિસરીવત ગળે ઉત્તરી જવાની સાથે અર્થબોધ પામ્યાની અનુભૂતિ પણ કરાવે છે. અન્ય બે ધ્યાનપાત્ર

બાબતો એ છે કે અહીં અન્ય ચિંતકોની સૂક્ષ્મિત્રોની સાથે જ ખુદ લેખકનાં વચનામૃતો ઠેર ઠેર પથરાયેલાં જોવા મળે છે, જો વીજાવામાં આવે તો દળદાર 'ચંદ્રસૂક્ષ્મ કોશ' = 'ચંદ્રવચનામૃત કોશ' તૈયાર થાય. એક બીજી વાત એ કે તેમની પ્રત્યેક કટાર માનવજીવનના કલ્યાણતીત અનુભવોથી સંપન્ન હોય છે. કવિઓ આર્થદષ્ટા હોય છે તેનું આ ઉદાહરણ છે. વળી, ખાસ ધ્યાનપાત્ર બાબત તો એ છે કે આટલી વિશાળ માત્રામાં વૈવિધ્યસભર સાહિત્યની રચના કરતા હોવા છતાં શબ્દાન્તરે કયાંય પુનરાવર્તન જોવા મળતું નથી. એક પત્રકાર તરીકે તેઓશ્રી કાકાસાહેબ કાલેલકરના મંત્ર્ય 'પત્રકાર એટલે લોકશિક્ષણનો આચાર્ય, બ્રાહ્મણોનો બ્રાહ્મણ અને ચારણોનો ચારણને સાચે જ ચરિતાર્થ કરી રહ્યા છે

ગાંધીજીવન-દર્શનના અભ્યાસી અને અનુયાયી

મહાત્મા ગાંધીની પ્રવર્તમાન સમયમાં પ્રસ્તુતતા સમજાવતા તેમના ગ્રંથ 'Relevance of Mahatma Gandhi : Today' ૨૦૦૭નું નિમિત્ત શિકાગો (અમેરિકા)ની ઇલિનોઈસ યુનિવર્સિટીનું આમંત્રણ છે. પ્રસ્તુત ગ્રંથના આમુખમાં પોતાના માનસપટલ ઉપર ગાંધીજીની સ્મૃતિ ઉજાગર કરતાં નોંધ્યું છે કે પોતે જ્યારે ધોરણ - ઉના વિદ્યાર્થી હતા ત્યારે દેશ આજાદ થતાં આચાર્યશ્રી નારણભાઈ પટેલે ગાંધીજીનો ગવડાવેલાં ત્યારથી આજદિન સુધી અકબંધ રહી છે. અહીં 'પ્રવર્તમાન સમયમાં ગાંધીજીની પ્રસ્તુતતા', 'મહાત્મા ગાંધી : મહાન આત્મા' અને 'સાચો સત્યાગ્રહી કોણ બની શકે' તે વિશેનાં વ્યાખ્યાનો ઉપરાંત સત્ય, અહિસા, ઈશ્વર, અસ્યુશ્યતા, અભય વગેરે વિશે ગાંધીજીના વિચારો અને છેલ્લે ગાંધી ઘટનાક્રમ ગ્રંથસ્થ છે. આ વ્યાખ્યાનોમાં ગાંધીજીવન-દર્શન, મર્યાદાઓ અને વિશેષતાઓ તેમજ અન્ય અભ્યાસીઓના મંત્ર્યો વળી લઈને ગાંધીજીની પ્રસ્તુતતા સાધાર સમજાવી છે. લેખના સમાપનમાં ગાંધીજીની પ્રાસંગિકતા સંબંધી લેખકનું મંત્ર્ય તેમના જ શબ્દોમાં જોઈએ : "At this critical juncture, the one and the only way to save mankind from self-destruction and to create a feeling of oneness is to adopt the Gandhian principles of truth, nonviolence and selfless service to humanity. In addition to this, a war is going on in the mind of man

destroying human values within. The conflict within man has to be stopped by inculcating the spirit of peace in order to restore the lost values and strengthen the spiritual, moral and intellectual base of the mind. Needless to say, the principles practised by Gandhiji, during the Indian struggle for independence, will be a source of inspiration in this direction.”

પ્રાથમિક શિક્ષકથી ઉપકુલપતિ સુધીની સફરના કર્મશીલયાગ્રી

ડૉ. મહેતાસાહેબ કારકિર્દીની શરૂઆત પ્રાથમિક શિક્ષકથી શરૂ કરીને ગુજરાત યુનિવર્સિટીના ઉપકુલપતિ અને કાર્યકારી કુલપતિપદ સુધીની યશોદાયી સફરના પ્રત્યેક પગથિયે અદા કરેલ ફરજ પ્રત્યેની પ્રતિબદ્ધતા, કાર્યનિષ્ઠા, સેવાપરાયણતા અને ‘વત્સલ મૂરત સ્નેહલ સૂરત’ વિરોની અનુભવજન્ય વાતો હદ્યના ઉમળકાબેર ગુજરાતના અગ્રણી સારસ્વતો, સ્તોત્રીજનો અને વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા તેમને અર્પણ કરવામાં આવેલ અભિનંદનગ્રંથ ‘ડૉ. ચંદ્રકાન્ત મહેતા : એક પ્રગટ સારસ્વત’ (૨૦૧૧)માં આવેજિત છે. આ અભિવાદનગ્રંથ તો તેમના સહદ્યી અને પ્રતિભાસંપન્ન વ્યક્તિત્વનો આયનો છે. આ ઉપરાંત તેમને ભારત સરકાર દ્વારા ‘પદ્મશ્રી’ એનાયત કરવાના સમાચાર જાહેર થતાં તેમના વિદ્યાર્થીઓએ ભાવવિભોર હૈયે પોતાના વત્સલગુરુનાં સ્નેહસંભારણાંની સ્મૃતિ તાજ કરીને લાગેલા પત્રોમાં તેમનાં ઉદાહરણસ્વરૂપ શિક્ષકત્વનાં દર્શન થાય છે. આ બધા લેખો અને સ્નેહસંભારણાંના માધ્યમથી આપણે જાણી શકીએ છીએ કે તેઓશ્રી માનવજીવન-વિકાસનો માર્ગ પ્રશસ્ત કરનાર શિક્ષક બની રહ્યા છે. તેમને પાટણ યુનિવર્સિટીના પત્રકારત્વ વિભાગના ઉપકમે વર્ષ ૨૦૦૪ અને ૨૦૦૬ માં ખાસ વ્યાખ્યાન માટે આમંત્રિત કરવામાં આવેલા ત્યારે તેમના અધ્યાપકીય નિષ્ઠા સાથેના વિદ્યાર્થી પ્રભાવિત થતાં યુનિવર્સિટીના સભાબંડમાં ઉપસ્થિત પાટણના વિદ્યારસિક નાગરિકો દ્વારા તેમની અહોભાવપૂર્વક વંદના કરવામાં આવી હતી, જેનો આ લખનાર જ નહીં; પરંતુ શ્રી રઘુવીરભાઈ, શ્રી બંકુલ ત્રિપાઠી, પાટણ જિલ્લાના તત્કાલીન વિકાસ અધિકારી શ્રી વિજય નેહાર વગેરે સાક્ષી રહ્યા છે.

તેમના શિક્ષકત્વ સંબંધી આ બધાં સ્નેહસંભારણાં ઉપરાંત તેમનું નીતયાં નીર જેવા મૂર્તી ઊચેરા શિક્ષકત્વની પ્રતીતિ તેમની કટારો અને ગ્રંથોમાં આપણે જોઈ શકીએ છીએ. તેમની આ દસ્તાવેજ સામગ્રી સદાકાળ આપણો માર્ગ પ્રશસ્ત કરતી રહે તેવી શાશ્વત છે. તેમના સ્નિગ્ધ - સ્નેહનિર્જર ભાવવાડી છતાં અર્થસભર શબ્દો હદ્યસ્યર્થી હોવાની સાથે મન-બુદ્ધિને પણ સ્વીકાર્ય બને છે - સંતર્પક સંતુષ્ટિનો અનુભવ કરાવે છે. આવા સત્ત્વશીલ સાહિત્યના સર્જનનાં શ્રેય તેમનાં અપરિમિત વાચન, વિનિત અને અસાધારણ પ્રત્યુત્પન્નમાટિને રહે છે. ‘સરસ્વતીની અમૃતગાથા’ (પૃ. ૩૭) ગ્રંથમાં શિક્ષક માટે સાત અપેક્ષિત ગુણો ગણાવ્યા છે : “વિદ્ધત્વ દક્ષતા શીલં, સંકાનિતસુ શીલનમ્ભુ । શિક્ષકસ્ય ગુણઃ સપ્ત સુયેતસ્ત્રવં પ્રસન્નતા” અર્થાત् વિક્રતા, દક્ષતા, શીલ સંકમણશક્તિ, અનુશીલન, સહદ્યતા અને પ્રસન્નતા - આ સાત ગુણો અપેક્ષિત છે”, જેનાથી ડૉ. મહેતાસાહેબ સાચે જ સંપન્ન છે. શિક્ષક વિશેનું તેમનું દર્શન : “શિક્ષક એ વાત્સલ્યમૂર્તિ છે એ ન્યાયાધીશ નથી પણ પ્રેમાધીશ છે. શિક્ષકમાં નિયમિતતા અને કર્મનિષ્ઠા હેઠો તો તેનો પ્રભાવ વિદ્યાર્થીમાં આપોઆપ પડશે. શિક્ષકની સંશોધન સમર્પિતતા જ એનામાં પ્રત્યેક પળે નવો શિક્ષક જન્માવશે એટલે આત્મકેન્દ્રી નહીં પણ સમાજધર્મી, રાષ્ટ્રપ્રેમી અને વિશ્વકલ્યાણની ભાવનાથી ઓટપ્રોત બનવાનું અને ઉદાત્ત જીવનમૂલ્યો અપનાવી અનુકરણીય દર્શાંત બનવાનું છે. શિક્ષણનીતિ નહીં પણ શિક્ષકની નૈતિકતા અને જ્ઞાનની સજ્જતા જ દેશના ભવિષ્યનું નિર્માણ કરી શકશે. આ સાથે તેમના દ્વારા પ્રદાન શિક્ષકની સપ્તાપ્દી ૧. જ્ઞાનવૃદ્ધિની સતત તૃષ્ણા, ૨ નિરંતર અધ્યયનશીલતા અને જ્ઞાનનું નવીનીકરણ, ૩. શિક્ષણને ધર્મ માનવતાની મનોવૃત્તિ, ૪. ઉદાત્ત ચારિત્ર્ય, ૫. વિદ્યાર્થી પ્રત્યેનો વાત્સલ્યભાવ, ૬. નિયમિતતા, કર્મનિષ્ઠા અને સંશોધનની જીવંતતા, ૭. રાષ્ટ્રપ્રેમ અને જીવનાં શ્રેષ્ઠ મૂલ્યોની સાધના સુચિત્તનીય છે (અચાલ, માર્ચ ૨૦૨૧, પૃ. ૩૭) અને આવો જ ઉમદા વ્યવહાર તેમના જીવન સાથે વણાઈ ગયેલો રહ્યો છે.

ગુજરાત યુનિવર્સિટીના ઉપકુલપતિ તરીકેની જવાબદારી તેમણે તત્કાલીન કુલપતિ ડૉ. એમ. એન. દેસાઈ અને પ્રો. એન. વી. વસાઇના કાર્યકાળ દરમયાન વહન કરી હતી. આ સંદર્ભે ડૉ. એમ. એન. દેસાઈએ નોંધેલ

શબ્દો “૧૯૮૪-૮૭ દરમ્યાન ગુજરાત યુનિવર્સિટીના ઉપકુલપતિ અને કાર્યકારી કુલપતિ તરીકેની જવાબદારી અનેક સંઘર્ષો વચ્ચે કામ કરીને એમણે અડગતા અને સંવાદિતાપૂર્વક નિભાવી હતી અને યુનિવર્સિટીઓનાં વિવિધ ભવનોના વડાઓ તથા કર્મચારીવંદનું ગૌરવ વધે તેવો અભિગમ દાખલ્યો હતો. વિદ્યાર્થીઓ પ્રત્યેનો તેમનો અનન્ય પ્રેમ આજપર્યંત અંકબંધ રહ્યો છે” તેમની નિષ્ઠા અને કાર્યક્ષમતાને ઉજાગર કરે છે. એક સંવેદનશીલ અને જાગરૂક શિક્ષક તથા પત્રકારના નાતે પોતાનું કાર્યક્ષેત્ર અધ્યયન, અધ્યાપન, લેખન સુધી સીમિત ન રાખતાં અભ્યાસકાળથી જ સમાજસેવાનાં કાર્યોમાં રસાયનિ લેતા આવ્યા છે. ‘સદ્ગુરીચાર પરિવાર’ અને ‘અમદાવાદ શહેર શિક્ષણ સમિતિ’ વગેરે સાથે અંતરંગ નાતો જાળવી રાખીને અર્થાત્ સૌને સુલભ બની રહીને પોતાની માનવીય ફરજની સભાનતા સાથે સેવાઓ આપતા રહ્યા છે, માત્ર કોરા શબ્દો – ઉપદેશ નહીં, પરંતુ ‘જીવન એ જ વાણી’નું સાંગોપાંગ પાલન અને તેથી જ સૌના પોતીકા બની રહ્યા છે. આ ઉપરાંત સંસ્કૃત નાટકો જેમ કે ‘રાજયોગી ભર્તૃહરિ’, ‘ભક્ત કવિ નરસિંહ મહેતા’ વગેરેમાં શ્રેષ્ઠ અભિનય પણ આપ્યા છે. આ સંદર્ભે ડૉ. દર્શના નિવેદાએ જણાયું છે કે રંગભૂમિ ઉપરાંત ડૉ. ચંદ્રકાન્ત મહેતાએ શ્રી બૃહદ ગુજરાત સંસ્કૃત પરિષદ દ્વારા આકાશવાણી પરથી પ્રસ્થારિત થતાં સંસ્કૃત નાટકોમાં તેમના અવાજના જાહુથી અપાર લોકચાહના મેળવી છે... નાટકની ભજવણી ઉપરાંત તેમણે સંસ્કૃત રેડિયો નાટકનું લેખન પણ કર્યું છે. શ્રી બૃહદ ગુજરાત સંસ્કૃત પરિષદના તેઓ ઉપપ્રમુખ છે. આમ, તેઓશી ખરા અર્થમાં ઋષિકુળ પરંપરાના શિક્ષકત્વને ચારિતાર્થ કરી રહ્યા છે. તેમણે જીવનમાં વેઠેલ સંઘર્ષો અને મેળવેલ ઉપલબ્ધિઓની જાણકારી માટે તાજેતરના દિવસોમાં તેમણે લખેલ સંવેદનશીલ ‘આત્મકથ્ય’ વાંચવું રહ્યું.

માન—સમાન

આગળ ઉપર આપણે જોયું કે ડૉ. મહેતાસાહેબનું સાહિત્ય-શિક્ષણ-સમાજસેવા વગેરે અનેકાનેક ક્ષેત્રોમાં મહિમાસંપન્ન પ્રદાન રહ્યું છે અને તે પણ આપણા આર્થગ્રંથ ‘શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા’ને અભિપ્રેત ‘કર્મયોગવાધિકરસ્તે મા ફ્લેશ્પ કદાચન’ની ભાવનાને સહજતાથી આત્મસાત કરીને તેમણે શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતાનો ‘કર્મયોગ’ અને ‘કર્મસંન્યાસયોગ’ ખરા અર્થમાં પચાબ્યો છે. અનાસક્ત

અને અનપેક્ષ: રહીને માનવીય ફરજના ભાગ તરીકે કાર્ય કરતા રહ્યા છે. આટલું ગંજાવર કામ તો ગીતાને અભિપ્રેત એવો કોઈ યોગભાષ વ્યક્તિ જ કરી શકે. આ દસ્તિએ આપણા ડૉ. ચંદ્રકાન્ત મહેતાસાહેબ ‘યોગભાષ’ વિદ્યાપુરુષ છે તેમનાં મૂઢી ઊચેરાં ઉમદા કાર્યોને ધ્યાને લઈને અનેકવિધ સંસ્થાઓ દ્વારા તેમના બહુમૂલ્ય પુરસ્કારો તેમને અર્પણ કરીને વિભૂતિ કરવામાં આવ્યા છે, જેની લાંબી યાદી છે. અહીં આ પૈકી વિશેષ ઉલ્લેખનીય નીચે દર્શાવ્યા છે :

- * ‘પદ્મશ્રી’ – ભારત સરકાર ૨૦૨૧
- * ‘વિદ્યાવાચસ્પતિ’ – D. Litt. સાહિત્ય સંમેલન, પ્રયાગ
- * ‘રાષ્ટ્રીય સમ્માન’ – હિન્દીતર ભાષી હિન્દી લેખક યોજના અંતર્ગત
- * ‘સૌહાર્દ પુરસ્કાર’ – ઉત્તર પ્રદેશ હિન્દી સંસ્થા, લખનૌ
- * ‘સાહિત્ય ગૌરવ’ – ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમી, ગાંધીનગર
- * ‘ભારતી ભૂષણ’ – હિન્દી – ઉર્દૂ અવોર્ડ સમિતિ, લખનૌ, ૨૦૦૮
- * ‘રાજભાષા સમ્માન’ – ગુજરાત રિઝાઈનરી આઈ ઓ સી પુરસ્કર, ૧૯૮૭
- * ‘સંસ્કાર પારિતોષિક’ – સંસ્કાર પરિવાર, વડોદરા
- * ‘સંસ્કૃત પુરસ્કાર’ – જિલ્લા બાળસંરક્ષણ ગૃહ, અમદાવાદ
- * ‘લાઠીફ યાઈમ એચિવમેન્ટ’ – ‘ધ્યમન સોસાયટી ઓફ હિંદ્યા’ – સ્વારથ્ય સેવા દ્રસ્ટ, અમદાવાદ
- * ‘બ્રહ્મરલ્ન અવોર્ડ’ – બૃહદ બ્રહ્મસમાજ, જેડા
- * ‘સ્રુવર્ણ ચંદ્રક’ – બૃહદ ગુજરાત સંસ્કૃત પરિષદ દ્વારા નાટ્યક્ષેત્રે પ્રદાન બદલ
- * ‘ડૉ. ચંદ્રકાન્ત મહેતા : એક અપ્રગટ સારસ્વત અભિવાન ગ્રંથ’ સારસ્વતો અને સ્નેહીજનો દ્વારા અર્પણ
(સંપર્ક : પદ્મશ્રી ડૉ. ચંદ્રકાન્ત મહેતા, ૧૬, હેવન પાર્ક, રામદેવનગર પાસે, ઈસરો – સેટેલાઈટ વિસ્તાર, શેલ્બી હોસ્પિટલ પાછળ, અમદાવાદ – ૩૮૦૦૧૫ મો ૮૮૨૪૦૧૫૩૮૬) - માણિબાઈ પ્રજાપતિ

સર્વ વિદ્યાલયમાં

મોહનલાલ પટેલ

સર્વ વિદ્યાલયમાં હું ફરજ પર હાજર થાઉં એ પહેલાં મેં કડીની મુલાકાત લીધી હતી. સર્વ વિદ્યાલયમાં ધોરણ ૧૦માં અભ્યાસ કરતા મારા ભાષેજ નરોત્તમભાઈએ મને કડીના મુખ્ય માર્ગો પર ફેરવીને કડીનું અલપજલપ દર્શન કરાવ્યું હતું. સ્ટેશનથી નગરના મુખ્ય દરવાજા સુધીનો માર્ગ લગભગ વસાહત વગરનો હતો. માર્ગની બંને બાજુ સમાંતરે ખાઈ જેવા સર્જન ખાડા હતા. એ રસ્તે સરકારી વિશ્વામગૃહ, મણિલાલ મેન્શન, બોમ્બે કેસલ, એક ખાસ ન વપરાતી ધર્મશાળા, ગામદારી આવેલા લોકોને ઉત્તરવા માટે પટેલભવન - આટલાં રહેઠાણ માટેનાં સ્થાન. સરકારી વિશ્વામગૃહ બાજુ ઓછું વપરાતું. મણિલાલ મેન્શનમાં કેટલાંક કુટુંબો બારે રહેતાં હતાં. બોમ્બે કેસલ બંધ રહેતું હતું. એના માલિક કદાચ મુખ્ય રહેતા હતા.

વહેલી સવારે ઊપડતી ટ્રેનમાં જનાર મુસાફરો માટે બીક લાગે એવો આ રસ્તો, બંને બાજુએ ઊંચાં વૃક્ષોના કારણે સૂર્યના તાપ વખતે છાયાવાળો બની રહેતો અને એકદરે રણીયામણો લાગતો.

શહેરની અંદરના રસ્તા સાવ સાંકડા. બજાર ત્રણોક ભાગમાં વહેંચાયેલું. બજાર જેવું કયાંય જણાતું નહોતું એટલે મેં ભાઈ નરોત્તમને પૂછ્યું હતું, 'કડીનું બજાર કયાં આવ્યું?' એનો જવાબ હતો, 'આપણે ચાલીએ છીએ તે કડીનું બજાર જ છે.' આશ્ર્ય. ત્રણ ભાગમાં વહેંચાયેલા બજારની દુકાનો ગલીઓમાં ગોઠવાયેલી હોય એવું લાગતું હતું.

શહેરની પચીસેક હજારની વસ્તી. મુખ્યત્વે પાટીદાર, વૈષ્ણવ વિષિક, હરિજન અને મુસલમાનની વસતી. બ્રાહ્મણ અને ઈતર કોમની વસતીનું પ્રમાણ ઓછું. આમ છતાં બ્રાહ્મણનું વર્ચસ્વ સારા પ્રમાણમાં.

પ્રજાપતિની સંખ્યા પણ નોંધપાત્ર.

૧૯૮૦ના જુલાઈ માસની સાતમી તારીખે નોકરી પર હાજર થયો, અમદાવાદથી લગભગ સવાનવ વાગ્યે ઊપડતી અમદાવાદ-બેચરાજ લોકલમાં લગભગ સવાઅગિયાર વાગ્યે હું કડીના પ્લેટફોર્મ ઉપર ઊતર્યો. સર્વ વિદ્યાલય કેમ્પસ શહેરથી વિરુદ્ધ દિશામાં. પાટા ઓળંગને કેમ્પસ સુધી પહોંચ્યા પછી સર્વ વિદ્યાલયમાં આચાર્યશ્રીની ઓફિસમાં મેં પ્રવેશ કર્યો.

મિઠા સ્મિત સાથે આચાર્ય દેસાઈસાહેબે મને આવકાર્યો. છૂટા થયેલા ભાષાશિક્ષકનું સમયપત્ર તો તૈયાર હતું, પણ કંઈક ફેરફાર કરવાની ગણતરી હશે એટલે દેસાઈસાહેબે મને પૂછ્યું : 'અગિયારમા ધોરણમાં ભૂગોળનો વિષય ભણાવી શકશો ?'

મારી અરજીમાં મેં જણાવ્યું જ હતું કે એલજિબ્રા અને અંકૃતિ સિવાય કોઈ પણ વિષય, કોઈ પણ ધોરણમાં ભણાવી શકીશ. છતાં આ પ્રશ્નથી મને થોડી નવાઈ લાગી. ભાષાના શિક્ષક તરીકે મને બોલાવવામાં આવ્યો હતો અને ભૂગોળ ભણાવવા અંગે પૂછવામાં આવ્યું ! કોઈ પણ વિષય ભણાવવા બાબતે મને આત્મવિશ્વાસ તો હતો જ એટલે સહેજ પણ અચકાયા વગર મેં કહી દીધું : 'જરૂર ભણાવી શકીશ.'

પાછળથી મને જાણવા મળ્યું કે જે શિક્ષક અગિયારમા ધોરણમાં ભૂગોળ ભણાવતા હતા તેમની અને વિદ્યાર્થીઓ વચ્ચે કંઈક એવી અંટસ પડી ગઈ હતી કે શિક્ષક એ વગર્માં ભૂગોળ ભણાવવા તૈયાર નહોતા અને વિદ્યાર્થીઓ એમની પાસે ભણાવા તૈયાર નહોતા. સમાધાનનો માર્ગ કાઢવાને બદલે અધ્યાપનકાર્ય કોઈ અન્યને સોંપવાનો નિર્ણય વહીવટની રીતે તંદુરસ્ત ન ગણાય, પણ હું એ વિષય ભણાવવા તૈયાર હતો એટલે

આચાર્યશ્રીને આ તોડ સુગમ લાગ્યો હતો.

ભૂગોળ ભાગાવવા અંગે આચાર્યશ્રી સાથે વાત ચાલતી હતી એ વખતે શાળાના મુખ્ય પટ્ટવાળા જોઈતારામ ત્યાં હાજર હતા.

જ્યારે હું આચાર્યશ્રીની ઓફિસમાંથી બહાર નીકળ્યો ત્યારે જોઈતારામ ઓફિસ સામે લોબીમાં ઉભા હતા. એમણે મને કહ્યું : ‘ભૂગોળનું ન ફાદે તો સાહેબને ના કહી દો ને.’

જોઈતારામની આ ચેષ્ટા મને ઢીક ન લાગી. છતાં એમણે દાખેવલી સહનુભૂતિના પ્રતિભાવરૂપે એક આણું સિમત આપીને હું આગળ વધ્યો.

એ દિવસે હું ફરજ પર હાજર તો થયો પણ વર્ગોમાં બીજા દિવસથી કામ કરવાનું હતું.

શાળાના છાત્રાલયના રસોડે જીને, છાત્રાલયના એક ખૂણો ઉપલા માળે મારા માટે કણલવામાં આવેલી રૂમમાં મારો સામાન મુકાવીને, ભૂગોળનાં સંદર્ભ પુસ્તકો મેળવી લેવા હું શાળાના પુસ્તકાલયમાં ગયો.

પુસ્તકાલયમાં પ્રવેશયા પછી મને પહેલું આશર્ય પુસ્તકાલયના ગ્રંથપાલને જોઈને થયું. આ ભાઈ નાચે તો નહીં ? પાટણમાં પ્રાથમિક શાળા નં.૩માં દિવસના આરંભે પ્રાર્થના થાય ત્યારે બધાં ધોરણોના વિદ્યાર્થીઓ સાથે મળે. દરેકના માથે ટોપી તો હોય જ. એક ટોપી ઉપર ઘેરા જાંબળી અક્ષરથી નાચે લખેલું હું જોતો. હું બીજા ધોરણમાં અને આ ભાઈ પાંચમા ધોરણના વિદ્યાર્થીઓના ગ્રૂપમાં હોય. ક્ષાળમાં તો મારા મને નિશ્ચયપૂર્વક મને કહી દીધું હા, એ નાચે જ છે. મેં મારો પરિચય આપ્યો. એમે બંને પાટણના વતની. મારે માત્ર એમનું નામ જાણવાનું હતું : એ હતા નરોત્તમ ચેલાભાઈ પટેલ. અમને બંનેને મળીને ખૂબ આનંદ થયો.

બીજું આશર્ય થયું પુસ્તકોનાં કબાટની ગોઠવણી અને અંદાજે પુસ્તકોની સંખ્યાની ધારણા કરીને.

‘કેટલાં પુસ્તકો હતો ?’ મેં પૂછ્યું.

‘હતો નહીં, છે. ગોળ અંકડો કહીએ તો તેર હજાર’ નરોત્તમભાઈએ જવાબ આપ્યો.

વિગતે જાણવા મળ્યું કે જે ઉત્તમ ગણ્યાયાં હોય એવાં ગુજરાતી, અંગ્રેજી, હિન્દી અને સંસ્કૃત ભાષાનાં પુસ્તકો છે. એમાં સાહિત્યનાં બધાં સ્વરૂપોનો સમાવેશ

થયેલો છે. વાત પરથી અંગ્રેજ પુસ્તકોનો સંચય ખૂબ સમૃદ્ધ લાગ્યો. પ્રસિદ્ધ સાહિત્યકાર અને ગુજરાત સાહિત્ય અકાદમીના પૂર્વપ્રમુખ ભોળાભાઈ પટેલ આ શાળાના વિવાર્થી. એમણે વર્તમાનપત્રની એમની કોલમમાં આ પુસ્તકાલયનાં ભારોભાર વખાણ કર્યું હતાં.

સામયિકોની સંખ્યા પણ વિપુલ પ્રમાણમાં. ગુજરાતી, હિન્દી અને અંગ્રેજનાં કુલ મળીને ૬૩ સામયિકો આ પુસ્તકાલયમાં આવતાં હતાં.

મેં સ્કીટ, થોરન્ટન, લેઈક, ફેરગ્રેવ વગેરે લેખકોનાં ભૂગોળનાં પુસ્તકો ભૂગોળના કબાટમાંથી પસંદ કર્યા. નરોત્તમભાઈએ કહ્યું : ‘એન્સાઈક્લોપીડિયાના વિભાગમાં ભૂગોળનો એન્સાઈક્લોપીડિયા છે. એ પણ જોજો.’ ‘હમણાં તો આતલું બસ છે.’ કહી મેં પુસ્તકાલયમાંથી વિદાય લીધી અને હું શિક્ષકોની કોમન રૂમમાં ગયો. શિક્ષકોનો પરિચય થશે એવો જ્યાલ હતો.

સૌથી સીનિયર શિક્ષક શ્રી કલ્યાણભાઈનો બેઠો થયો. એ ચાણસમા તાલુકાના લણવા ગામના વતની. લણવા મારું મોસાળ. કલ્યાણભાઈના પિતાશ્રી શિક્ષક. મારા પિતા પણ શિક્ષક. સામાજિક નાતે એ બંને નિકટના પરિચયમાં. હું એમની સાથે વાતો કરતો હતો ત્યાં અકાણે વૃદ્ધ થયા હોય એવા એક શિક્ષક અમારી પાસે આવ્યા. એમનું શરીર કૃશ તો હતું જ. એમાં વળી શરીરના પ્રમાણમાં મસ્તક અને ચહેરો નાનાં હતાં. એમના એક કાનના સૂપડાનો ભાગ વીધેલો હતો. એમાં ચાણાનો દાણો આરપાર નીકળી જાય એવું એક કાણું હતું.

એ શિક્ષક અમારી પાસે આવ્યા અને સાવ સહજભાવે બોલતા હોય એમ કલ્યાણભાઈને ઉદેશીને બોલ્યા : ‘તો હું કલ્યાણભાઈ, આવા કોટ-પાટલુનવાળા સાહેબું અહીં ટકે ખરા ?’

આ અવિચારી, વિવેકહીન અને ધૂષ્ટતાભર્યો સવાલ હતો. એમના ચિત્તમાં પ્રગટેલા આ સવાલમાં વાજબીપણું હતો પણ અભિવ્યક્તિ નાદાનિયતભરી હતી.

હું છેલ્લી ઢબની સિલાઈવાળાં વસ્ત્રો પહેરતો હતો. મારા દરજી આરંભમાં એમ. પી. રાડોડ (રિલીફ રોડ) એ પછી પ્રેમાભાઈ હોલની સામે ઈયાલિયન બેકરીની બાજુમાંની એક હુકાન તેમજ રિલીફ સિનેમા સામેના વિસ્તારમાં પીટર ડિસોઝ હતા. પેન્ટના કાપડમાં મોટા

ભાગે હું સહેદ ઠંડિલશ સાઠીન ડક પસંદ કરતો. વળી જેમ-જેમ સાસ્ક્રીન, રેયોન, ડેક્લોન વગેરે બજારમાં આવતાં ગયાં તેમ તેમ તેનો ઉપયોગ કરતો રહ્યો. હું બુશકોટ પસંદ કરતો નહોતો. કોટ જ પહેરતો અને શર્ટ ડબલ કફનું જ. એમાં વિવિધ રંગનાં કફર્લિંગ વાપરતો. કોટ-પેન્ટ સાથે બૂટ-મોજાં જ, ચંપલ કે સેન્ડલ નહીં. કેટલોક સમય કેપ સોલના બૂટ પહેરેલા. રૂમમાં લેંઘો પહેરું પણ કેલિકો મિલનાં ૧૦૦૨૧૨૦ કાઉન્ટની ધોતી પણ રાખતો. આ મર્સરાઈડ્ઝ ધોતી પહેરવાનું ગમતું.

કોઈ ટીકા કરે એ ન ગમે એ ખરું પણ ઉશ્કેરાઈ જવાની મારી ટેવ નથી. વળી, અહીં આ સંસ્થામાં મારો પ્રથમ દિવસ હતો એટલે પણ કોઈની સાથે બોલી બગાડવા હું રાજી નહોતો. એટલે જાણો પેલા શિક્ષકના શબ્દો મેં સાંભળ્યા જ ન હોય એમ હું શાંત રહ્યો.

કોમન રૂમમાં કલ્યાણભાઈની સાથે વાત કરતાં-કરતાં એક રમૂજભર્યું દશ્ય નજરે પડ્યું. જેનું ભાવનિર્હષણ એક માનસિક ઓંચકામાં થયું. કોમન રૂમમાં ઉત્તર તરફની દીવાલના સામસામેના છેડે પાણીના બે મોટા ગોળા હતા. દીવાલમાં લગાવેલી જીવીએ ચળકતા પિત્તળના ડોયા અને પથ્થરના જે પ્રોજેક્શન પર ગોળા હતા તેના પર સ્ત્રીલના બબ્લે ખ્યાલ હતા. દીવાલના પચ્ચિમ તરફના છેડે જે ગોળો હતો તેની અડોઅડ બારી હતી અને બારી નીચેથી શરૂ થતી ખુરશીઓની હારમાં પ્રથમ ખુરશી પર એક શિક્ષક બેઠા હતા. એ ઊભા થઈને પૂર્વ છેડા તરફના ગોળા સુધી પહોંચીને ડોયા વડે પાણી કાઢીને પાણી પીવા લાગ્યા. પોતાની બાજુમાં જ ગોળો હોવા છતાં આ શિક્ષક દૂરના ગોળા સુધી કેમ ગયા? મારું આ આશ્ર્ય મેં કલ્યાણભાઈ સમક્ષ વ્યક્ત કર્યું એટલે એમણે કહ્યું : ‘એ શિક્ષક બ્રાહ્મણ છે અને જ્યાંથી એમણે પાણી પીધું એ ગોળો બ્રાહ્મણોનો છે.’

‘અને બીજો ગોળો?’

‘ઇતર વસતી માટે.’ હસતાં હસતાં મજાકભર્યા સૂરે કલ્યાણભાઈએ જવાબ આપ્યો.

એક ક્ષણના વિલંબ વગર આ સંસ્થાના ઇતિહાસની સાંભળેલી ઘટના મને યાદ આવી ગઈ. ઈ. સ. ૧૮૨૮માં ગાંધીજીએ સ્વેચ્છાએ આ સંસ્થાની

મુલાકાત લીધી હતી. મારા આઘાતનું કારણ આ હતું. ગાંધીજીએ આ સંસ્થાની મુલાકાત ન લીધી હોત તો કદાચ મને આટલો આઘાત ન લાગત.

પછીના દિવસો, મહિનાઓ અને વર્ષોમાં આ જ્ઞાતિભેદ અહીં મને વારંવાર જોવા મળ્યો. સર્વ વિદ્યાલયનો સ્થાફ જુદાં-જુદાં નિમિત્તે ભોજનનું આયોજન કરવાનો શોખીન હતો. સર્વ વિદ્યાલયને સંલગ્ન છાત્રાલયના છાત્રો માટે સંસ્થાની માલિકીની દોઢસો વીધા જમીન (ગૌશાળા અને કૃષિ) લગભગ ત્રણ કિલોમીટરના અંતરે હતી ત્યાં, તેમજ સર્વ વિદ્યાલયથી થોડા અંતરે કડીના શ્રીમંત નાગરિક બાદશાહભાઈની જમીન (જે ‘બાદશાહભાઈનો બગીચો’ તરીકે ઓળખાતી) પર આ ભોજન ગોઠવાતાં, જમતી વખતે પંગતમાં બે પંક્તિઓ અલગ બનતીઃ એક બ્રાહ્મણોની અને બીજી સ્થાફના અન્ય સભ્યોની.

ચાર વાગ્યા પછી કોમન રૂમની બારીમાંથી એક વિસ્મયભર્યું દશ્ય જોવા મળ્યું. પિરિયડ બદલાયાનો બેલ વાગ્યો અને વર્ગોમાંથી નીકળીને કેટલાક વિદ્યાર્થીઓ દંસ્તર-પુસ્તકો સાથે બાગી રહ્યા હતા. ચાર વાગી ગયા હતા. મેં બારી પાસેની ખુરશીમાં બઢેલા એક શિક્ષકને પૂછ્યું : ‘આ છોકરાઓ આમ ભાગંભાગ ક્યાં જઈ રહ્યા છે?’

‘ગાડીનો ટાઈમ થયો ને, એ બધા સ્ટેશન તરફ જઈ રહ્યા છે.’

‘સ્કૂલ ચાલુ તો ખરી પણ સ્કૂલ માટે રોકાય તો પછી એમને ચાલીને જવું પડે.’

‘ગામડેથી આવતા વિદ્યાર્થીઓ હશે.’

‘હા, મોટા ભાગના કરણનગરના.’

‘આ તો કેમ ચાલે?’

‘ચાલે જ છે ને!’

‘આમ સ્કૂલ છોડીને ભાગી જતાં એમને કેમ રોકવામાં આવતા નથી?’

શિક્ષકે જવાબ ન આપ્યો.

મને એમાં ઘણું સમજાઈ ગયું.

આવી રીતે સ્કૂલ છોડીને ભાગી જનાર વિદ્યાર્થીઓ ઓછામાં ઓછા પચાસ-સાઠની સંખ્યામાં હશે.

રેલવેસ્ટેશન તરફ ભાગી રહેલા વિદ્યાર્થીઓમાં મોટા ભાગના વિદ્યાર્થીઓ ગજાવેશ વગરના હતા. અહીં આવ્યા પછી નજરે પડેલા વિદ્યાર્થીસમૂહને જોઈને મને સમજાઈ તો ગયું જ હતું કે શાળાનો ગજાવેશ બ્લૂ ચક્કી અને સફેદ શર્ટ છે.

થોડા દિવસોમાં મને સમજાયું કે વિદ્યાર્થીઓ શાળામાં ગજાવેશ પહેરીને આવવા બાબતમાં કાયર હતા એની પાછળ સારાં-સારાં કપડાં પહેરીને ઠારો કરવાનો કોઈ શોખ નહીં, પણ ગ્રામપદેશમાં સારાયે સમાજમાં ચક્કી પહેરવા અંગેની એક પ્રકારની ઉદારીનિતા કામ કરતી હતી. સમાજમાં ચક્કીની જાગી પ્રતિષ્ઠા નહોતી. જોવા મળ્યું કે યુનિફોર્મ વગર આવનારા વિદ્યાર્થીઓમાં મોટા ભાગના ગામડેથી આવ-જા કરતા હતા. વિદ્યાર્થીઓ ગજાવેશ પહેરીને શાળામાં આવે એ માટે આચાર્યશ્રીનો સતત પ્રયત્ન તો રહેતો જ હતો. એટલે સુધી કે એમણે થોડા સમય માટે પોતે ચક્કી અને શર્ટ પહેરીને શાળામાં આવવાનું શરૂ કર્યું હતું, પણ સરવાળે જાંઓ ફેર પડ્યો હોય એવું જણાયું નહીં.

આ બાબતમાં શિક્ષકો થોડા સક્રિય હોત તો ઘણો ફેર પડ્યો હોત, પણ સ્ટ્રેઝની બાબતમાં ચિત્ર થોડું નિરાશાજનક હતું.

અહીંના સ્ટ્રેઝના સભ્યો વિશે ઘણું કહી શકાય એવી સ્થિતિ હતી, પણ ઉપલાં બે ઘોરણોના શિક્ષકોમાં ત્રણ-ચાર શિક્ષકો સિવાય લગભગ બધા જ શિક્ષકો નિસ્તેજ હતા. પોતે જે વિષય ભજાવતા હોય એ વિષયમાં પણ એમની પૂરી સજજતા નહોતી. શાળાનું પુસ્તકાલય આટલું સમૃદ્ધ હોવા છતાં બે-ત્રણ શિક્ષકો સિવાય કોઈને મેં પુસ્તકાલયમાં ફરકતા જોયા નહોતા. એક શિક્ષક માન ઉપજે એટલો પુસ્તકાલયનો ઉપયોગ કરતા. હિન્દી અને અંગ્રેજીનું એમનું વાચન વિશેષ. પણ પ્રત્યેક પુસ્તકનાં પાણાં પર પોતાની રૂચિ પ્રમાણે નોંધો અને લીટીએ પણ કરતા રહેતા અને આ રીતે ઘણાં પુસ્તકો એમના હાથે ખરાબ થયે જતાં. એમની આ ખરાબ ટેવને કોણ રોકે ?

એક શિક્ષકને શાળામાં સમયસર આવતા મેં કદ્દી પણ જોયા નહોતા. શાળામાં પહેલો પિરિયડ શરૂ થઈ ગયો હોય ત્યારે એ, કશું વહી ન ગયું હોય એમ મંદ

પગલે આવતા જજ્ઞપતા. એક શિક્ષક ઘણુંખરું ટેબલ પર બેસીને ભજાવતા અને એમણે કણા પાટિયા ઉપર ચોકથી કશું લખ્યું હોય એવું જાણવામાં આવ્યું નથી.

આમ ધોરણ ૧૦ અને ૧૧માં ગુજરાતી, અંગ્રેજી, હિન્દી અને સંસ્કૃત ભજાવતા કેટલાક શિક્ષકો સિવાય સમગ્ર ચિત્ર નિરાશાજનક હતું. અહીં એ ઉમેરવું જોઈએ કે આચાર્યશ્રી વિજ્ઞાન અને ગણિતશાસ્ત્રના ઉત્તમ અને ખૂબ જ શક્તિશાળી શિક્ષક હતા.

શાળાના વિદ્યાર્થીઓનું ચિત્ર, ધાત્રાલયના કારણે ઊજણું હતું. અભ્યાસ માટે જ ગામડેથી આવતા વિદ્યાર્થીઓનું પ્રદાન લક્ષ્ય અભ્યાસ રહેતું. આ વિદ્યાર્થીઓ સમૂહમાં રહેતા એટલે અભ્યાસનું વાતાવરણ પણ ઉચ્ચ કોટિનું રહેતું. આ વિદ્યાર્થીઓ પુસ્તકાલયનો પણ સારા પ્રમાણમાં ઉપયોગ કરતા. જેમણે સાહિત્યક્ષેત્રે નામ કાઢવું છે એવા અનામી, પીતાંબર પટેલ, ભોળાભાઈ પટેલ, પ્રકાશ ગજજર, ભગવત સુથાર, દિલ્લીપ રોય વગેરે તેમજ વિજ્ઞાનના ક્ષેત્રમાં નામના મેળવી ચૂક્યા છે તે પ્રફુલ્લાદભાઈ પટેલ (પી. સી. પટેલ) અને પીતાંબર પટેલ (ભાભા રિસર્વ સેન્ટરમાં વિજ્ઞાની તરીકે કામ કરી ચૂક્યા છે તે) આ સંસ્થાના વિદ્યાર્થીઓ હતા. નરોત્તમભાઈ પટેલ અને પી. સી. પટેલ ધો. ૧૦માં હતા ત્યારે જ હિન્દી ભાષામાં વિશારદની ઉપાધિ મેળવી ચૂક્યા હતા.

ઉત્સવો એ સર્વ વિદ્યાલયનો એક વિશેષ હતો. શાળાનો વાર્ષિકોત્સવ નહીં, પણ રાષ્ટ્રીય ઉત્સવો એ સર્વ વિદ્યાલયની પ્રવૃત્તિનો મહત્વનો પ્રસંગ. ૧૫મી ઔંગસ્ટ - સ્વાતંત્ર્યાદ્ધિન તરીકે સર્વ વિદ્યાલય ભારે ઉત્સાહથી ઊજવે. વિદ્યાર્થી આશ્રમના વચ્ચેના ખુલ્લા મેદાનમાંના સ્ટેજ પર રાત્રે રાસ, ગરબા, એકાંકી, વેશભૂષા વગેરેનું આયોજન થાય. આ રાત્રિ ઉત્સવ ફક્ત સર્વ વિદ્યાલય પૂરતો મધ્યાદ્ધિત ન રહે. એ કદી અને આસપાસનાં ગામડાંનો ઉત્સવ બની રહે. રાત્રે આ સંસ્કાર કાર્યક્રમ જોવા આસપાસનાં ગામડેથી પણ લોકો આવે. આખું મેદાન માનવમેદનીથી હક્કેઠઠ ભરાય. કાર્યક્રમ મોરી રાત સુધી ચાલે. કશી અશાંતિ કે ઉપદ્રવ તિના કાર્યક્રમ પૂરો થાય અને લોકો હરખાતા પોતપોતાના સ્થાને જાય.

એવી રીતે રેણ્ટિયા બારસથી બીજી ઓક્ટોબર દરમિયાન વિવિધ કાર્યક્રમો યોજાય. સફાઈ કાર્યક્રમ તો

હોય જ. એની હરીજીએ પણ થાય. પણ એ અઠવાડિયાનું મુખ્ય આકર્ષણ ‘ગાંધીજીફુટિર’ વિદ્યાર્થી-આશ્રમની સામે એનું આયોજન થાય. છાત્રો નાનીસરખી ફુટિર (જૂપડી) રચે. એને શાણગારે. અંદર ગાંધીજીનો ઝોટો મૂકે. અંદરનું વાતાવરણ સુગંધિત બને એ માટે ફૂલ, અગરબતી વળેરેનો ઉપયોગ થાય. કોઈ હોંશીલો વિદ્યાર્થી ક્યાંકથી રેટિયો અને પૂણીઓ લાવીને કાંતવા બેસી જાય.

ઈ. સ. ૧૮૫૫ના અરસામાં નાથાભાઈની તબિયત બગડી હતી. એમને કથ્ય થયો હતો. ઉપચાર અને આરામ માટે એમજો પંચગની જવું એવું નક્કી થયું હતું. શાળામાં એક વર્ષ માટે એ રજા ઉપર રહેવાના હતા. આ એક વર્ષ માટે આચાર્યની નવી નિમણૂક ન કરતાં ચાલુ સ્થાફમાંથી કોઈને એ ચાર્જ સૌંપવો એવું મંડળે ઠરાવ્યું હતું. આ સૌંપણી બાબતે નિર્જય લેવા એક દિવસ સંચાલક મંડળની મિટિંગ થઈ હતી.

બીજા દિવસથી ઉનાળું વેકેશન શરૂ થવાનું હતું. હું વતન જવાની તૈયારી કરી રહ્યો હતો. વહેલી સવારે ચાર વાગ્યાની ગાડીમાં હું પરિવાર સાથે પાટણ જવાનો હતો.

સંચાલક મંડળની મિટિંગ પૂરી થયા પછી લગભગ છ વાગ્યે સંસ્થાના મંત્રી શ્રી છગનભાઈ રા. પટેલ મારે ત્યાં આવ્યા. એ સમયમાં હું ગૃહપતિ હતો એટલે કેમ્પરસમાં જ મારો આવાસ હતો. મંત્રીશ્રીએ આવીને મને કહ્યું : ‘અભિનંદન, મોહનભાઈ !’

‘શા નિમિત્તે આ અભિનંદન ?’ મને તથયનો અણસાર તો આવી ગયો હતો છતાં મેં પૂછ્યું.

‘જૂનથી તમારે શાળાના આચાર્ય તરીકે કામ કરવાનું છે.’

આ પદ મેળવવાની મારી કોઈ આકંક્ષા નહોતી એટલે આ સમાચાર સાંભળી હું રાજી ન થયો. આ તબક્કે મંત્રીને શું કહેવું એ મને સમજાયું નહીં એટલે મેં મૌન સેવ્યું. મંત્રીશ્રીએ ઘેર જતી વખતે મારે ત્યાં ડેક્ઝિયું કર્યું હતું એટલે એ રોકાયા નહીં એટલે જાંઝી કોઈ ચર્ચા ન થઈ.

આચાર્યની પસંદગીનો પ્રશ્ન ઊભો થયો ત્યારથી મંડળ ઓફિસમાં ઘણાં વર્ષોથી કામ કરતા અને પોતાની જાતને મહત્વની માનતા શ્રી ભાઈલાલભાઈ પટેલ સ્ટાફ

પરના શ્રી અંબાલાલ શિ. પટેલને આચાર્યપદ પર ગોઠવવા માગતા હતા અને એ માટેની પેરવીમાં એ સક્રિય હતા. મંડળની કારોબારીએ મારા નામનો ઠરાવ કર્યો એ પછી પણ એમની પેરવી ચાલુ રહી. એનો સિલસિલો આ હતો :

રાત્રે અંબાલાલ મારી પાસે આવ્યા. એમણે કહ્યું :
‘માંનું એક કામ કરશો ?’

મારા અને અંબાલાલના સંબંધો સારા હતા. હું હંમેશાં એમને ‘અંબાલાલભાઈ’ કહીને સંબોધતો. એ એસ.એસ.સી.ના વર્ગોમાં અંગ્રેજ અને ઇતિહાસ ભણાવતા હતા, પણ હિન્દી ભાષાના પ્રખર અભ્યાસી. રાષ્ટ્રભાષા પ્રચાર સમિતિની કોવિદની પરીક્ષામાં સારાયે ભારતમાં પ્રથમ આવ્યા હતા. એમનું હિન્દી સાહિત્યનું વાચન તો ચાલુ જ હતું.

‘શું કામ કરવાનું છે ?’ મેં પૂછ્યું.

‘શાહિનલની ઉત્તરવહીઓનું બંડલ શિક્ષણાવિકારીની કચેરીએ પહોંચાડવાનું છે.’

‘જરૂર પહોંચાડીશ. ફિકર ન કરતા.’

‘પણ એની સૌંપણી માટેનો આવતી કાલે છેલ્લો દિવસ છે.’

‘હું કાલે વહેલી ગાડીમાં પાટણ જાઉ છું, આખો દિવસ મળશે. તમાંનું બંડલ હું રૂબરૂ જઈને સૌંપીશ.’ મેં કહ્યું.

બીજે દિવસે વહેલી સવારે અમે ટ્રેનમાં જગ્યા લીધી. ગાડી ઊપડવા માટેની વિહસલ થવાની તૈયારી હતી એ વખતે શ્રી ભાઈલાલભાઈ અમે જે ડબામાં બેઠા હતા એ ડબા આગળ આવીને પ્લેટફોર્મ ઉપર ઊભા રવ્યા. એમજો મને કહ્યું : ‘તમને અમીનસાહેબ યાદ કરતા હતા.’

અમીનસાહેબ એટલે શ્રી રામયંક જમનાદાસ અમીન – સંસ્થાના ઉપપ્રમુખ અને સર્વ પ્રકારે કર્તાહર્તા. એમનો બોલ એ સંસ્થા માટે છેલ્લો નિર્જય. સંસ્થાના પ્રમુખ તો અરવિદ્પ્રસાદ મહિંતલાલ, પણ એ ઉદ્યોગપતિને આવી સંસ્થાઓ ચલાવવા માટે સક્રિય રહેવાનો સમય ન હોય. એટલે ઉપપ્રમુખ જ સંસ્થાસંચાલનો બધો દોર હાથમાં રાખે. સંસ્થાનું કામ બંધારણ પ્રમાણે જ ચાલે, પણ પ્રમુખ કે ઉપપ્રમુખનો

પ્રભાવ એવો હોય કે એમની દોરવણી પ્રમાણે બધું સમુસૂતરું ચાલે.

અત્યારે ગાડી ઉપડવાના સમયે ભાઈલાલભાઈએ કહ્યું : ‘તમને અમીનસાહેબ યાદ કરતા હતા.’

અમીનસાહેબ સવારે ચાર વાગે થોડું યાદ કરે ? કે રાતે સૂવાના સમયે પણ યાદ ન કરે. એટલે આગલા દિવસે અમીનસાહેબને મળવાનો અવકાશ હોય એવા સમયે મને યાદ કર્યો હતો. એમાં કશી શંકા ન હોય.

મેં ભાઈલાલભાઈને કહ્યું : ‘ગાડી ઉપડવાની તૈયારી છે એ તો સમજ્યા, પણ અંબાલાલભાઈએ સોંપેલું આ બંડલ શિક્ષણાવિકારીની કચેરીમાં સોંપવાનું છે. અને સોંપણી માટેનો આજે છેલ્લો દિવસ છે. અમીનસાહેબને મારી વતી આટલી જાગ કરજો.’

રમત ન સમજી શકું એટલો મૂર્જ હું નહોતો. અમીનસાહેબ આગળ શો રિપોર્ટ થશે એ મને એ વખતે જ સમજાઈ ગયું.

વેકેશનમાં શ્રી અંબાલાલનો કાગળ મને મળ્યો. એમાં લખ્યું હતું : ‘તમને મુખ્ય ગૃહપતિ તરીકે નીમવામાં આવ્યા છે. અભિનંદન. અમારો તમને સંપૂર્ણ સાથ અને સહકાર હોય.’ આ સિવાય બીજું કંઈ લખ્યું નહોતું.

વેકેશન દરમિયાન છાત્રાલયના ગૃહપતિઓમાંથી એકને થોડા દિવસ માટે વારા પ્રમાણે સંસ્થામાં હાજર રહેવાનું હોય છે. મારા વારા વખતે હું સંસ્થામાં હતો ત્યારે એક દિવસ અમદાવાદી દરવાજાના રસ્તે શાળાના શિક્ષક વાલજીભાઈ (કોમન રૂમમાં જેમણે કોટ-પેન્ટ પહેરીને આવનારા શિક્ષકોના ટકવા વિશે શંકા દર્શાવી હતી તે શિક્ષક) મળ્યા. એમણે મને ઊભો રાખીને કહ્યું : ‘મોહનભાઈ, તમે કેમ ના પાડી ?’

આટલા વાક્યમાં મને બધો સંદર્ભ સમજાઈ ગયો, એટલું જ નહીં પણ આચાર્યપદ માટેની રમતમાં જે રમાવાની મને શંકા હતી તે સાચી ઠર્યાનું પણ બરાબર સમજાઈ ગયું. મેં વાલજીભાઈને કહ્યું : ‘શાની ના કહેવાની વાત છે ?’

‘તમે આચાર્ય થવાની કેમ ના પાડી ?’

મને શોભે એવો જવાબ મેં આપ્યો : ‘હું બહુ નાનો માણસ છું. સ્ટાફ ઉપર મારા કરતાં સીનિયર ભાઈઓ

હે એટલે આચાર્યપદનો ભાર ઉપાડવા હું તૈયાર થઈ જાઉ એ મને ન શોભે.’

બીજી જારી વાત કર્યા સિવાય હું છૂટો પડીને સ્ટેશન તરફ આગળ વધ્યો. મને મનમાં વસવરો એ રહ્યો કે અમીનસાહેબના સૂચનને અવગણીને હું એમને મળવા ન ગયો એવી છાપ એમના મન ઉપર પડી હતો. મારા માટે આટલી વાત હુંબદ હતી. બાકી આચાર્યપદ અંગે મનમાં જરા પણ અફસોસ નહોતો.

જૂનમાં શાળા ઊઘડે એ પહેલાં નાથભાઈના વિષયો માટે એક શિક્ષકની નિમણૂક કરવી પડે એમ હતી. એ વર્ષોમાં જાહેરાત આચા સિવાય પણ વ્યક્તિની સીધેસીધી નિમણૂક કરી શકાતી હતી. મેં મંડળને હરિભાઈ દેસાઈનું નામ સૂચયું. હરિભાઈ દેસાઈ અને હું બી.એડ.ના અભ્યાસ વખતે સાથે હતા. સારા મિત્રો બની ગયા હતા. અમે રોજ સાંજે જમ્યા પઢી યુનિવર્સિટી કેમ્પસ સુધી ફરવા જતા. એ વખતે યુનિવર્સિટીનું મકાન બનતું હતું. સાંજે કેમ્પસ શાંત અને સૂનું હોય. અમે મકાન માટેના છૂટાછવાયા પડેલા પથ્થરોમાંના કોઈ એક પર બેસીને વાતો કરતા. હરિભાઈ અનાવિલ બ્રાહ્મણ. પ્રકૃતિએ ગંભીર છતાં સ્વભાવે આનંદી. બી.એડ.માં એ યુનિવર્સિટીમાં પ્રથમ નંબરે પાસ થયા હતા. વિજ્ઞાનના એમના વિષયો. હિન્દી પણ સારું (અગ્નિયારમા ધોરણમાં એક વર્ગમાં એમને હિન્દી ભષણવવાનું સોંપું હતું.) એમની નિમણૂક થઈ ગઈ.

નોંધવા જેવી વાત તો એ છે કે એ વર્ષે બી.એડ.માં યુનિવર્સિટીમાં પહેલા ત્રણ નંબરે ઉત્તીર્ણ થયેલા શિક્ષકો સર્વ વિદ્યાલયના સ્ટાફ પર હતા. એક હરિભાઈ દેસાઈ, બીજા પૂજાલાલ શાહ અને ત્રીજો હું. હરિભાઈ અને પૂજાલાલ સાયન્સના વિદ્યાર્થી અને હું આદર્સનો. હરિભાઈ અને પૂજાલાલે સેટિસ્ટિક્સ વિષય પસંદ કરેલો અને એના વિકલ્પે મેં ‘કરન્ટ પ્રોફ્લેન્સ’ વિષય પસંદ કર્યો હતો. સેટિસ્ટિક્સમાં પૂરા માર્ક્સ મળી શકે (૫૦માંથી ૫૦) જ્યારે કરન્ટ પ્રોફ્લેન્સમાં એ શક્ય નહીં આના કારણે હું યુનિવર્સિટીમાં ત્રીજા સ્થાને રહ્યો.

જૂનની નિયત તારીખે શાળાનું સત્ર શરૂ થયું. અંબાલાલે આચાર્ય તરીકેનું પદ સંભાળી લીધું. કેવું ગણતરીપૂર્વકનું કામ હતું ! એ ગણતરીમાં એમની

બુદ્ધિએ કામ કર્યું હતું કે બીજા કોઈથી એ જટ સમજાય એવું નહોતું. એક જ તીરથી એમણે બે લક્ષ્ય વીધાં હતાં. પ્રથમ તો આચાર્યની જવાબદારી સ્વીકારવાની સંમતિ અગાઉ એમણે એ શરત મૂકી કે એમને આચાર્યને મળતો પગારસ્કેલ મળવો જોઈએ. એ પોતે અને મંડળ સૌ જાણતા હતા કે આ નિવ્યક્તિ સાવ હંગામી ધોરણે છે. એક વર્ષની જ રજા ઉપર ગયેલા નાથાભાઈ નવા વર્ષે તો પાછા આવવાના હતા. છતાં અંબાલાલની આ માગણી હતી. મંડળે એ સ્વીકારી લીધી. આપેલો સ્કેલ વર્ષ પૂરું થયા પછી પાછો ખેંચાવાનો નથી એ અંબાલાલ જાણતા જ હશે. પહેલા લક્ષ્યમાં એમણે મોટો આર્થિક લાભ મેળવી લીધો. એમણે બીજું લક્ષ્ય સિદ્ધ કર્યું તે છાત્રાલયના મુખ્ય ગૃહપતિ તરીકેનો કાંટાળો તાજ ઉતારી દીધો તે. છાત્રાલયમાં ગૃહપતિ કે મુખ્ય ગૃહપતિ તરીકેની જવાબદારી સંભાળવાનું કામ કેટલું કપુરું હોય છે તે તો તે સંભાળનાર જ જાણો. અંબાલાલ આ કપરી જવાબદારીમાંથી મુક્ત થઈ ગયા. મુખ્ય ગૃહપતિ તો શું, મદદનીશ ગૃહપતિ તરીકેનું કામ પણ માથેથી દૂર કરી દીધું. આચાર્ય મદદનીશ ગૃહપતિ તો હોય જ નહીં ને.

મુખ્ય ગૃહપતિનો કાંટાળો તાજ મેં માથા પર ન લીધો હોત, પણ ચાલતા કાર્યમાં રોડાં નાખવાની મારી આદત નથી. સંસ્થાના હિતમાં, અનિયા હોવા છતાં એ કામ મેં સ્વીકાર્યું. ગૃહપતિ તો હતો જ, મુખ્ય ગૃહપતિ બન્યો.

શક્તિ વિના કરેલી ગણતરીઓ અવળી પડે છે એ કદાચ અંબાલાલે વિચાર્યું નહીં હોય. સૌથી સીનિયર હોવા છતાં એક પણ પ્રસંગે એમણે આચાર્યના કામમાં સહાય કરી હોય એવું અમારા જોવામાં આવ્યું નહોતું. મુક્ત હોય ત્યારે કોમન રૂમની ખુરશી પર બેસી રહીને લાઠિબેરીનાં પુસ્તકો કે છિન્હી મેંગેઝિનો વાંચ્યા કરવાં અને અગાઉ કહ્યું તેમ પુસ્તક કે માસિકમાં લીટીઓ તાજ્યા કરવી કે ટૂંકી નોંધ લખ્યા કરવી એ સિવાય શાળા સંચાલનમાં કે શાળાની ઈતર પ્રવૃત્તિઓમાં એમણે કઢી કંઈ કર્યું નહોતું.

કામ હાથમાં લીધા પછી જ એમને એના અધરાપજા વિશે ખ્યાલ આવ્યો હશે. એમનાં પત્ની

પાસેથી જાણવા પ્રમાણે નિશાળેથી છૂટ્યા પછી (શાળા એ વખતે સવારની હતી) ઘેર આવીને જમ્યા સિવાય પછેરીની સોડ તાણીને સૂઈ જતા હતા.

ધ્યાનથી નીરખનારને આશ્ર્ય થયું હશે કે અંબાલાલના માથે આવું ટેન્શન ન રહે અને શાળાનું કામ સમુસ્તૂતરું ચાલે એ હેતુથી હું અને હરિબાઈ ડેસાઈ બરાબર સક્રિય રહ્યા અને કાર્યાલયમાં થતું વલીવટી કામ જે.યુ. રાવલે ઉપારી લીધું જે. યુ. રાવલ અંગ્રેજીના જૈફ ઉમરના શિક્ષક. એ શાળા છૂટ્યા પછી સાડાબાર - એક વાગ્યે ઘેર પહોંચ્યા હોય. અઢી-ત્રણ વાગ્યે પાછા શાળામાં આવી પહોંચતા. નિષ્ઠાવાન શિક્ષક. સ્વભાવમાં જરાય આપસ નહીં.

બધું સમુસ્તૂતરું ચાલવા લાગ્યું હતું ત્યાં વળી, અંબાલાલ માટે હુઝાળમાં અધિક માસ જેવી સ્થિતિ ઊભી થઈ. નાથાભાઈએ શાળામાં લોકશાહી પદ્ધતિથી વિદ્યાર્થી યુનિવિનનો આરંભ કરેલો. ચૂંટણી માટેનો સમય આવી પહોંચ્યો સમજી વિદ્યાર્થીઓમાં એની હલચલ શરૂ થઈ, પણ ઓફિસ તરફથી હજુ કરી અણસાર મળતો નહોતો. શાળામાં ચૂંટણી સંદર્ભે કોઈ પણ જવાબદાર વ્યક્તિનું મન એના આયોજન પ્રત્યે ઉદાસીન બની જાય એ સ્વાભાવિક છે. ચૂંટણી સાથે ખટપટ, અશાંતિ, વેરેઝેર, મારામારી જોડાયેલાં રહે છે એ કોણ નથી જાણતું? ચૂંટણી મોટી કે નાની પેલાં અનિષ્ટ તત્ત્વો એને વળગેલાં રહેવાનાં. આ કે તે, ગમે તે કારણે ચૂંટણીમાં વિલંબ થઈ રહ્યો હતો. વિદ્યાર્થીઓમાં એક એવી હવા પ્રસરવા લાગી કે આચાર્ય ચૂંટણી યાળવા માગે છે. આ હવાના કારણે વિદ્યાર્થીઓનાં મન ઉત્સેન્ટ થવા લાગ્યાં.

ઓફિસ સાથે કંઈ વાયાટ થઈ કે કેમ, એ અંગે અમને કંઈ જાણવા મળ્યું નહોતું. પણ વિદ્યાર્થીઓએ ચૂંટણીની માગણી આગળ ધરીને હડતાળ શરૂ કરી. એ વખતે અમીનસાહેબ સંસ્થામાં હતા. શિસ્તમાં માનનાર અને ચોક્સાઈથી એને પાળનાર જૂની પેઢીના માણસો એને કેમ સાંખી શકે? શહેરમાં રહેતા મંત્રીઓની આવનજાવન શરૂ થઈ. એ વખતે છગનભાઈ રા. પટેલ સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળના સક્રિય મંત્રી. એમણે ભારે હાથે કામ લેવા ધાર્યું હડતાળમાં જેમણે આગેવાની લીધી હોય એવા વિદ્યાર્થીઓને ધાક્કધમકી આપવા માંડી.

ધાક્ષધમકી કે આકરી શિક્ષાથી પ્રશ્નો ઉકલતા નથી. વાત વાળસી અને છાત્રાલયના વિદ્યાર્થીઓ છાત્રાલય છોડીને ચાલ્યા જાય એવી સ્થિતિનાં અંદાજ દેખાવા લાગ્યાં.

અંબાલાવના માથે હિન્પ્રતિદિન ટેન્શન વધતું જતું હોય એવું જણાયું. એમને કમળાની અસર થયાનું સાંભળવા મળ્યું. વહેતી વાત પણ હોય.

ગમે તેવો પ્રશ્ન હોય, આખરે હલ તો થાય જ ને ?

પ્રશ્ન કેવી રીતે હલ થયો, ચૂંટણી થઈ કે નહીં એ અત્યારે યાદ નથી, પણ સંસ્થાની છાપ બગડે નહીં એ

ધ્યેયને નજરમાં રાખીને અમે સૌચે જહેમત સાથે કામ કર્યું અને વર્ષને અંતે, પાછળાં કેટલાંક વર્ષોથી શાળાનું એસ.એસ.સી.નું પરિણામ ન આવ્યું હોય એવું એટલે કે ૮૫ ટકા પરિણામ આવ્યું. અને છાત્રાલયના વિદ્યાર્થીઓનું પરિણામ ૧૦૦ ટકા હતું. અત્યારે ૧૦૦ ટકા પરિણામ એ સામાન્ય વાત છે પણ એ સમય (૧૯૫૫) ૧૦૦ ટકા પરિણામવાળો નહોંતો જ.

(સૌજન્ય : મોહનલાલ પટેલકૃત ‘ઘાઇમ્સ કેપ્સ્યુલ’

બીજુ સંવર્ધિત આવૃત્તિ, અમદાવાદ : રંગદાર પ્રકાશન, ૨૦૧૮. પૃ. ૧૧૬-૧૨૮)

(અનુસંધાન પૃ. ૧૮૯ ચાલુ)

જવું છે પણ બસમાં જગ્યા નથી. વિનંતી કરવા છતાં જડ જેવો કંડકટર યુવતીને બસમાં બેસવા દેતો નથી. એવામાં એક યુવક બસમાંથી ઉત્તરી જાય છે અને પેલી યુવતીને બસમાં બેસવા મળે છે, છેલ્લે છેલ્લે માને મળવા મળે છે. અન્ય ઉત્તરુઓને અને સ્વયં યુવતીને એવું લાગ્યું કે પેલા શિક્ષક યુવકે સ્ત્રીદ્વારાનુભૂતિથી સ્વેચ્છાએ બસમાંથી ઉત્તરી જગ્યા કરી આપી અને સંભવતઃ ઉપકારવશ થઈ તે યુવતી એ યુવક આર્થિક રીતે સામાન્ય સ્થિતિનો હોવા છતાં તેને પરણે છે. લગ્ન પછી, કૃતિના ઉત્તરાર્થમાં યુવતી આ બાબતનો એકાર પણ કરે છે. યુવકને જ્યારે યુવતી આ સંદર્ભે પૃથ્ઘા કરે છે ત્યારે તે હોશિયારીપૂર્વક મોઘમ જવાબ આપે છે.

‘ઉબલ સોપારી’ શબ્દપ્રોગનો લેખકે આ લઘુકથામાં કુશળ વિનિયોગ કર્યો છે. એ શબ્દની બંજના ઉબલ ચમત્કૃતિનો આહુલાદક અનુભવ કરાવે છે. બસમાં બેઠેલો નાયક નજીકમાં લીમડા પાસે પાનના ગલ્યે કોઈને ઉબલ સોપારીવાળા પાનનો ઓર્ડર આપતો સાંભળે છે ત્યારે પોતે શાળાએથી છૂટી ઉબલ સોપારીવાળું પાન

ખરીદતી વખતે જિસ્સામાં હતા તે પૈસા ખર્ચી નાખ્યા છે એનો અચાનક ઝ્યાલ આવતાં નાતની પેલી યુવતીની સામે પોતાની બેઠમાની. ન થાય તે માટે પોતાની સલામતી માટે નશ્ટકે બસમાંથી ઉત્તરી જાય છે, પણ યુવતીને તો તે પોતાને જગ્યા કરી આપવા ઉત્તર્યો છે એવું લાગે છે !

લગ્ન પછી પણ યુવક આ રહસ્યનો ઘટરસ્ટોટ થવા દેતો નથી અને ‘ઉબલ સોપારી’ શબ્દો દ્વારા પોતાની લાગણી મોઘમ રીતે પ્રદર્શિત કરે છે. આ શબ્દોની બંજનામાં સમગ્ર કૃતિનું હાઈ સમાયેલું હોઈ લેખકે સમુચ્ચિત રીતે જ તેને શીર્ષકમાં સ્થાન આપ્યું છે.

ગુજરાતી સાહિત્યની પ્રથમ ટૂંકી વાર્તા ‘ગોવાલણી’માં પણ અંતે આહુલાદક ચમત્કૃતિનો અનુભવ થાય છે. ગુજરાતી સાહિત્યની આ પ્રથમ લઘુકથાના અંતે પણ ઉબલ ચમત્કૃતિનો અહેસાસ થાય છે. કથસાહિત્યનાં આ બે લઘુ અને સૂક્ષ્મ સ્વરૂપોમાં ચમત્કૃતિનું મહત્વ આમ આરંભથી જ જોવા મળે છે.

- પ્રસાદ બ્રહ્મભટ્

૧૦, શુકન વિલાઝ, બકેરી સિટી,
વેજલપુર, અમદાવાદ - ૩૮૦ ૦૫૧
મો. ૮૮૨૫૧ ૫૮૭૫૧

અર્વાચીન ગુજરાતી સાહિત્યની શરૂઆત ઈ. સ. ૧૮૫૦ આસપાસ થઈ અને સાહિત્યિક ગંધનું ખેડાણ અર્વાચીન યુગમાં થયું એ જાણીતું છે. ઈ.સ. ૧૮૫૦થી ૧૮૮૫ વચ્ચેના સુધારકયુગમાં ગંધનાં અનેક સ્વરૂપો ખેડાવાં શરૂ થયાં. ચરિત્રસાહિત્ય (જીવનચરિત્ર અને આત્મચરિત્ર), નાટક, નિબંધ, ડાયરી, વિવેચન વગેરે સ્વરૂપ આ સમયગાળમાં પાંગરવાં લાગ્યાં.

અંગેજમાં જેને Fiction કહે છે એ કથાસાહિત્યના મુખ્ય સ્વરૂપ નવલકથાનો પ્રારંભ પણ સુધારક યુગમાં થયો. નંદશંકરકૃત 'કરણધેલો' (ઈ. સ. ૧૮૬૬) ગુજરાતી સાહિત્યની પ્રથમ નવલકથા આ યુગમાં સાંપણી.

કથાસાહિત્યના બીજા લોકપ્રિય સ્વરૂપ ટૂંકી વાર્તાનો પ્રારંભ સુધારક-સાક્ષરયુગ પછી છેક ગાંધીયુગમાં થયો. 'મલયાનિલ'ની 'ગોવાલણી' (ઈ. સ. ૧૮૭૮)ને ગુજરાતી સાહિત્યની પ્રથમ ટૂંકી વાર્તા ગણવામાં આવી છે.

ગાંધીયુગના અંતિમ સ્તરકમાં લઘુનવલનું સ્વરૂપ ખેડાવા લાગે છે, પરંતુ કથાસાહિત્યના સૌથી નાના સ્વરૂપ લઘુકથાની શરૂઆત અનુગાંધીયુગમાં, અર્વાચીન ગુજરાતી સાહિત્યની એક સદી પછી થાય છે !

ગુજરાતી લઘુકથાના પ્રથમ સર્જક, જનક મોહનલાલ પટેલ છે એ જાણીતું છે, પણ ગુજરાતી સાહિત્યની પ્રથમ લઘુકથા કઈ એ વિશે થોડી અસ્પૃષ્ટતા પ્રવર્તે છે.

લઘુકથાના સ્વરૂપના વિકાસમાં સામયિક તરીકે 'કુમાર'નો ફાળો ઉલ્લેખનીય છે. 'કુમાર'ના દ્રિતીય તંત્રી બચુભાઈ રાવતે ગુજરાતી સાહિત્યમાં લઘુકથાને પ્રસ્થાપિત કરવામાં મહત્વપૂર્ણ યોગદાન આપ્યું છે. તેમણે 'લઘુકથા' સંશો કુમાર'ના નર્વેંબર ૧૮૫૭ના

અંકમાં પ્રગટ કરેલી મોહનલાલ પટેલની કૃતિ 'શાળાનો રિપોર્ટ' માટે પ્રયોજેલી. 'લઘુકથા' સંશો માટે પ્રગટ થયેલી આ ગુજરાતી સાહિત્યની પ્રથમ કૃતિ છે. પરંતુ તે પૂર્વે ૧૮૫૧ના ઓગસ્ટ માસના 'કુમાર'ના અંકમાં ટૂંકી વાર્તા તરીકે પ્રગટ થયેલી મોહનલાલ પટેલની કૃતિ, 'ઉબલ સોપારી'ને વાસ્તવમાં ગુજરાતી સાહિત્યની પ્રથમ લઘુકથા કહેવી પડે.

આજે આપણે જેને લઘુકથા કહીએ છીએ એ પ્રકારનું ગુજરાતી સાહિત્યની પ્રથમ રચના 'ઉબલ સોપારી' જ છે તેથી ભવે તે સામયિકમાં 'ટૂંકી વાર્તા' સંશો સાથે પ્રગટ થઈ હોય હતાં તેને જ ગુજરાતી સાહિત્યની પ્રથમ લઘુકથા ગણવી જોઈએ. મારી સાથેની ટેલિફોનિક વાતચીતમાં સર્જકશ્રીએ પણ આ બાબતનું સમર્થન કરેલું.

'ઉબલ સોપારી' લઘુકથાનો આસ્વાદ કરીએ. કૃતિનો આરંભ એક ઉક્તિથી થાય છે : કંડકટરે કહ્યું, 'બહેન, ઉત્તરી જાઓ; જીયા નથી.' આ સાંભળી યુવતી બસના પગથિયાં પર જ ઊભી રહી વિનંતીના સૂરમાં કહે છે,

'મારે ખૂબ ઉતાવળ છે, લઈ લો ને.'

યુવતીને ખરેખર ઉતાવળ હતી. એની માતા હોસ્પિટલમાં છેલ્લા શાસ લઈ રહી હતી. એણે ફરી કંડકટરને વિનંતી કરી પણ કંડકટર કાયદાજડ હતો. એને કોઈના મરવા-જીવવાની પરવા હોય એમ જણાતું નહોતું.

ત્રણા-ચાર મિનિટ વહી ગઈ એટલે કેટલાક ઉતારુઓએ આકળા થઈ કંડકટરને બસ ઉપાડવા કહ્યું.

એટલામાં બહારથી કોઈનો ખોખરો ઘાંટો સંભળાયો : 'સોપારી ઉબલ; બીજું કંઈ નહીં.' આ સાંભળી બસના ઉતારુઓમાંનો એક ચમક્યો. એ સંશો ઊભો થયો અને બસમાંથી ઝપાટબંધ ઉત્તરી ગયો.

કેટલાક એને માનબેર જોઈ રહ્યા, તો વળી, એક જગ્ઘ બબડ્યો ‘શિવલી’!

કંડકરે યુવતીને બસની અંદર દાખલ થવા દીધી. યુવતીના ચહેરા ઉપર એકાધિક ભાવ પ્રગટ્યા. બસમાંથી ઉત્તરી જનારા યુવકને એણો ગ્રાંસી નજરે બરાબર જોઈ લીધો હતો.

બસના ઉત્પાદુઓએ જે ધાર્યું તે ખરું પણ ઉત્તરી જનાર યુવાનની વાત અલગ હતી. તે વ્યવસાયે એક શિક્ષક હતો. સામાન્ય નોકરિયાત વર્ગની બાબતમાં બને છે એમ મહિનાની પચીસમી તારીખથી એનું જિસ્સું લગભગ ખાલી હતું. સ્કૂલમાંથી નીકળ્યા પછી એણો પાનના ગલ્યે ડબલ સોપારીવાનું પાન ખાવામાં જિસ્સું ખાલી કરી નાખ્યું હતું. આ વાતની યાદ ઉચ્ચારાયેલા ‘સોપારી ડબલ’ શબ્દીએ આપી દીધી અને એ સફળો બસમાંથી ઉત્તરી ગયો. એ મહા આફિતમાંથી ઊગરી ગયો હોય એમ પાછા વળીને બસને ઉપડતી જોતાં એણો છુટકારાનો દમ જેંચ્યો અને મનમાં બબડ્યો : ‘હાશ, બચી ગયા ! નાતની છોકરી!’

બીજી બાજુ બસમાં ચેલેવી યુવતી દવાખાને પહોંચી ત્યારે તેની માનો આખરી શાસ ચાલતો હતો. ચારેક મિનિટ પછી એણો દેહ છોડ્યો. પેલા યુવકને કારણે અંતિમ પળોમાં માનો ભેટો થઈ શક્યો તેથી ભારે અનુગ્રહની લાગણીથી યુવતીનું હૈયું ભાવવિભોર બની રહ્યું.

અહીં કૃતિનો પૂર્વાંદ્ર પૂરો થાય છે. ઉત્તરાધ્યમાં વાર્તા વળાંક લે છે. દસેક મહિના પછી એક ગૃહસ્થ આ યુવકના નિવાસસ્થાન પર આવે છે. યુવક એમને, ન્યાતના હોવાથી ઓળખતો હતો. તે સદ્ગૃહસ્થને આદરથી આવકારે છે.

ઓપ્યારિક વાતો પછી તક મળતાં ગૃહસ્થે પોતાનો એ યુવક સાથે વિવાહ કરવાની કામના વ્યક્ત કરી. યુવક એકલવાયા જીવનથી કંટાળ્યો તો હતો જ. એણો મૌન રહીને પોતાની સંમતિ સૂચ્યા. પછી કંચું, ‘જો કન્યાને આ સગપણ માન્ય હોય તો વાત બને.’

પછી મુલાકાત ગોઈવાઈ, મુલાકાત વખતે હસતે મુખે એક યુવતીએ પ્રવેશ કર્યો. ‘અરે! આ તો પેલી જ છોકરી!’ આવી જાજરમાન છોકરી મુલાકાત માટે પણ

કેમ સંમત થઈ એ યુવકને મન એક આશર્ય હતું. એટલે જ તો, એણો પોતે શિક્ષક હોવાનું અને પોતાની આધિક સ્થિતિ સાવ સામાન્ય હોવાનું ભારપૂર્વક જણાવ્યું.

યુવતીને એ અંગે કોઈ વાંધો નહોતો.

બનેનાં લગ્ન થાય છે.

એક દિવસ હળવી વાતો ચાલતી હતી ત્યારે પત્તીએ પ્રશ્ન કર્યો : તમારા જીવનમાં કોઈ ઘટનાના અણધાર્ય પરિણામ વિશે મને જાણવાનું ગમશે.

‘પહેલાં તું તારી વાત કર એટલે મને તારા પ્રશ્નનું હાઈ સમજાય.’

યુવતીએ વાતનો આરંભ કર્યો : ‘બસવાળો પ્રસંગ તમને યાદ છે ?’

‘હા, બરાબર યાદ છે. બસ ભરાઈ ગઈ હતી અને કંડકર તને પ્રવેશ આપતો નહોતો.’

‘તમે બસમાંથી ઉત્તરી ગયા અને મને જ્યા મળી. તમારા આ પગલાથી હું મમ્મીને છેલ્લી પળોમાં મળી શકી. મારા માટે આ એક મોટી ઘટના હતી અને અણધાર્ય પરિણામ તે આપણનું લગ્નન.’ જરાક અટકી પત્તી બોલી : ‘હેવે તમારી વાત કહો.’

‘મારી વાત ?’

‘હા.’

‘ડબલ સોપારી!’ કહી પતિ મોટેથી હસી પડ્યો.

કંડકરની ઉક્તિથી આરંભાયેલી આ રચના શિક્ષક-યુવકની ઉક્તિથી સમાપ્ત થાય છે.

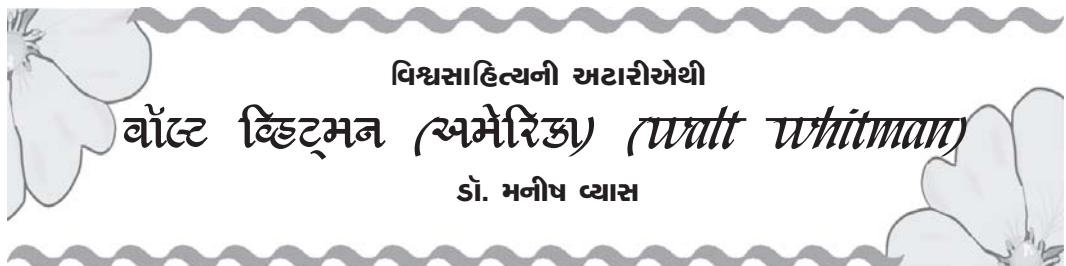
ટૂંકી વાર્તા તરીકે ‘કુમાર’માં પ્રગટ થયેલી આ કૃતિમાં ટૂંકી વાર્તાનાં લક્ષણો તો છે જ પણ એના અંતને અનુલક્ષીને એને લઘુકથાના સ્વરૂપના મૂળમાં એક મહાત્વની રચના ગણી શકાય. એમાં રહેલી બેવડી ચેમટકૃતિ કૃતિને લઘુકથા બનવામાં ઉપકારક નીવડે છે.

ઉપર નિર્દેશ કર્યો તેમ આ કૃતિ બે ભાગમાં વહેંચાઈ ગઈ છે. પૂર્વાંદ્રમાં એક ઘટના ઘટે છે અને ઉત્તરાધ્યમાં એના પરિણામ સ્વરૂપે કશુંક નીપજી આવે છે. લેખકની કુશળતા આ બંને પરિસ્થિતિઓને કલાત્મક રીતે સહોપસ્થિત (Puxta pose) કરવામાં છે. પૂર્વાંદ્રનો પ્રસંગ આ તો સામાન્ય છે. એક યુવતીને હોસ્પિટલમાં અંતિમ શાસ લઈ રહેલી પોતાની માતાને મળવા બસમાં (અનુસંધાન પૃ. ૧૭મે પાને)

વિશ્વસાહિત્યની અટારોએથી

વॉલ્ટ વિલ્ટમન અમેરિકા (Walt Whitman)

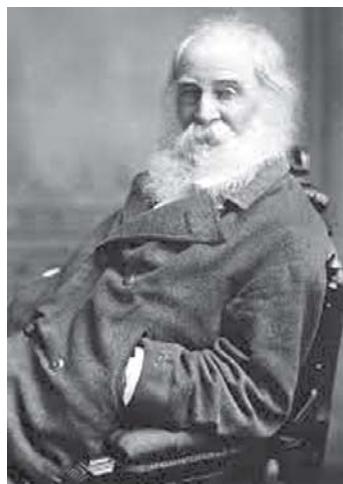
ડૉ. મનીષ વ્યાસ

અમેરિકન સાહિત્યના ઈતિહાસમાં કોઈ લેખક કે કવિને સમગ્ર રાજ્યની વિચારધારા, સંસ્કૃતિ અને આદર્શો સાથે સરખાવવામાં આવ્યા હોય તો તે કવિ છે વૉલ્ટ વિલ્ટમન. વીસમી સદીના ઉત્તરાર્ધ સુધી વિશ્વસાહિત્યમાં જેમને આધુનિક કવિતાના ધોતક કહેવામાં આવે છે એવા ઓઝરા પાઉન્ડ (Ezra Pound) વિલ્ટમન માટે કહેલું, “He is America.” વેસ્ટ હિલ્સ, લોંગ આઇલેન્ડ ખાતે ત૧મી મે, ૧૮૧૮ના રોજ જન્મેલા

વિલ્ટમન કવિની સાથે-સાથે નિબંધકાર અને પત્રકાર પણ હતા. નવ ભાઈ-બહેનો અને માતા-પિતા એમ અગિયાર વ્યક્તિઓના બહોળા કુટુંબમાં વિલ્ટમનનો ઉછેર ખૂબ જ સામાન્ય કહી શકાય તેવી પરિસ્થિતિમાં થયો હતો. લગભગ અગિયાર વર્ષની ઉમરે તો શાળા અભ્યાસ અધ્યૂરો મૂકીને કુટુંબને આર્થિક મદદ કરવાના હેતુથી વકીલોની ઔફિસોમાં ઔફિસ-બોય તરીકે અને પછી The Patriot નામના દૈનિક વર્તમાનપત્રમાં કામ

કરવાનું શરૂ કર્યું. ૧૮૩૦થી ૧૮૫૮ના સમયગાળા દરમિયાન બ્રૂકલિન (Brooklyn) ખાતે સ્થિત ખ્યાતનામ Long Island Star નામના સાપ્તાહિક વર્તમાનપત્રના તંત્રી એલ્ડન સ્પૂનર (Alden Spooner)ની ઔફિસમાં જોડાયા. આ સમયગાળા દરમિયાન તેમને બ્રૂકલિનના ગ્રંથાલયની મુલાકાતે જવાની, શહેરની સ્થાનિક ચર્ચાસભાઓમાં ભાગ લેવાની અને નાટ્યગૃહોની મુલાકાતે જવાની તક મળી. કલા, સાહિત્ય અને પત્રકારત્વના સત્સંગના પરિણામે ૧૮૫૮ના મે મહિનામાં માત્ર ૧૬ વર્ષની ઉમરે New York

Mirrorમાં વિલ્ટમનની કવિતાઓ પ્રકાશિત થઈ. વર્ષ ૧૮૫૮ના અંત સમયે તેઓ બ્રૂકલિન શહેર છોડીને ન્યૂ યૉર્ક શહેરમાં આવ્યા, જ્યાં તેમની અપેક્ષા પ્રમાણેનું કામ શોધવામાં ઘણી મુશ્કેલીનો સામનો કરવો પડ્યો હતો. ૧૮૫૮થી ૧૮૫૦ દરમિયાન વિલ્ટમને પત્રકાર, શિક્ષક, યાઈપ સેટર, Free Soil Party નામક રાજકીય પક્ષના પ્રતિનિધિ એમ અનેકવિધ ક્ષેત્રે કામ કર્યું. ૧૮૫૨માં ન્યૂ

યૉર્કથી પ્રકાશિત થતો The Sunday Dispatchમાં Life and Adventure of Jack Engle : An Autobiography નામની નવલકથા પ્રકાશિત થઈ, પરંતુ વાચકો અને સમીક્ષકો તરફથી અપેક્ષિત પ્રતિભાવ ન મળ્યો.

પત્રકારિતા અને ગદ્ય લેખનમાં નિષ્ઠળતા મળ્યા બાદ વિલ્ટમન કવિતા લખવાનું નક્કી કરે છે. અલબાટ, પદ્ય લેખન માટે સામાન્યતઃ જરૂરી એવા કલાસિકલ યુગના કવિઓની કૃતિઓનો ડે પછી છંદ અને વ્યાકરણનો વિવિસરનો અભ્યાસ

કરવાને બદલે વિલ્ટમન તે સમયની લોકપિય અને રોજબરોજની બોલચાલની ભાષાનો વિનિયોગ કરે છે. આ જ કારણથી વિલ્ટમનની કવિતાનો સંગ્રહ Leaves of Grass તે સમયના અન્ય તમામ પદ્ય સંગ્રહોથી નોખો તરી આવે છે. વિલ્ટમને Leaves of Grass લખવાની શરૂઆત ૧૮૫૦માં કરી હતી અને મૃત્યુ પર્યાત તેમાં અનેકવિધ સુધારાઓ અને નવી આવૃત્તિનું પ્રકાશન તેઓ કરતા રહ્યા; જેના પરિણામ સ્વરૂપ એક તરફ આ કવિતા સંગ્રહની પહેલી આવૃત્તિમાં જ્યાં ફક્ત ૧૨ કવિતાઓ

હતી, ત્યાં તેની છેલ્લી આવૃત્તિમાં ૪૦૦થી પણ વધુ કવિતાઓ જોવા મળે છે. આ અધારાંડસ કવિતાઓ થકી વિહૃતમન એક વિશિષ્ટ અમેરિકન અભિવ્યક્તિ રજૂ કરવા માગતા હતા. જે કલાસિકલ યુરોપિયન મહાકાલ્યોથી સ્વરૂપ અને વિશ્વાનસ્તુ એમ બંને પરિમાણોથી બિન્ન હોય. વિહૃતમન દફને માનતા હતા કે અમેરિકન સાહિત્ય પણ તેના દેશની જેમ નવીન, સાહિસિક અને વ્યક્તિ કેન્દ્રિત હોવું જોઈએ. રાલ્ફ વાલ્ડો એમર્સન અને ગુણાતીતવાદ* (transcendentalism)ના સિદ્ધાંતોને વરેલા વિહૃતમન માટે વ્યક્તિસ્વાતંત્ર્યતા અને અભિવ્યક્તિ સર્વોપરી હતાં. અલબાન્ટ, પ્રકૃતિ અને તેની સુંદરતા પ્રત્યે વિહૃતમનો અનુરૂપ પણ તેટલો જ દઢ હતો.

વિહૃતમનના સાહિત્ય સર્જન તરફ દસ્તિ નાખવામાં આવે તો જણાઈ આવે છે કે Leaves of Grass સિવાય અન્ય કોઈ કૃતિ નોંધપાત્ર કે દુરોગામી અસર છોડી શકી નથી. તથાપિ એ ન ભૂલવું જોઈએ કે Leaves of Grass એ ફક્ત વિહૃતમનની જ નહીં; પરંતુ સમગ્ર અમેરિકન સાહિત્યની પ્રધાનકૃતિ (magnum opus) છે. આ એક જ કૃતિ થકી વિહૃતમને આવનારા કેટલાય દશકો અને સૈકાઓ સુધી અમેરિકન સાહિત્યને શાશ્વત ઘોવન બક્ષયું છે. પ્રથમ આવૃત્તિના પ્રકાશન સમયે પ્રકાશકોની ઉદાસીનતા પારખી ગયેલા વિહૃતમને ગાંઠના પૈસા ખર્ચીને ૭૮૫ પ્રતો છપાવી હતી. પ્રથમ આવૃત્તિમાં પ્રકાશિત થયેલી કવિતાઓ પૈકી Song of Myself સૌથી વધુ જ્યાતિ પ્રાપ્ત કવિતા છે. તેને વિહૃતમનની સમગ્ર કાવ્યાત્મક દર્શિના મૂળને રજૂ કરતી કૃતિ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. આજે પણ અમેરિકન સાહિત્યમાં સ્નાતક કે અનુસ્નાતકનો અભ્યાસ કરતો વિદ્યાર્થી, ચાહે તે વિશ્વશી કોઈ પણ યુનિવર્સિટીમાં હોય, આ કવિતાથી ભાગ્યે જ અનભિજી હશે. અમેરિકન નવલકથાકાર, કવિ, વિવેચક અને પટકથા લેખક જ્ય પારિની (Jay Parini)એ ૨૦૧૧માં Song of Myselfને અત્યાર સુધી લખાયેલી કવિતાઓ પૈકી શ્રેષ્ઠ અમેરિકન કવિતા તરીકે મૂલવી છે. પ્રથમ આવૃત્તિના પ્રકાશન સાથે જ વિહૃતમને અમેરિકન વિવેચકો અને લેખકોનું ધ્યાન આકર્ષિત કર્યું. આ પંક્તિમાં મહાન અમેરિકન લેખક, નિબંધકાર અને તત્ત્વચિંતક રાલ્ફ વાલ્ડો એમર્સન (Ralph Waldo Emerson) સૌથી મોખરે હતા.

તેમણે માત્ર પુસ્તકની ખુલ્લા મોઢે પ્રશંસા કરી એટલું જ નહીં, પરંતુ પોતાના મિત્રો, અન્ય લેખકો અને વિવેચકો સુધી તેની મહેક પ્રસરાત્માને વિહૃતમનને સિદ્ધાંહસ્ત લેખક તરીકે પ્રસ્થાપિત કરવામાં સિંહકણો આપ્યો. Song of Myself કવિતાની કેટલીક પંક્તિઓ વાચકો માટે અહીં પ્રસ્તુત છે.

I celebrate myself and sing myself,
And what I assume you shall
assume,

For every atom belonging to me as
good belongs to you.

I will go to the bank by the wood
and become undisguised and naked,
I am mad for it to be in contact with
me.

A Child said What is the grass?
fetching it to me with full hands;
How could I answer the child ? I do
not know what it is any more than
he.

I guess it must be the flag of my
disposition, out of hopeful green stuff
woven.

Or I guess it is the handkerchief of
the Lord.

Leaves of Grassની પ્રથમ આવૃત્તિના પ્રકાશન અને તેના પ્રસારના સમયગાળા દરમિયાન જ અમેરિકાના રાજકીય ઠિરિહાસની સૌથી રક્ત-રંજિત ઘટના આકાર લેવા માંડી હતી. એપ્રિલ ૧૨, ૧૮૬૧ના રોજ અમેરિકાના ઉત્તર અને દક્ષિણનાં રાજ્યો વચ્ચે લોહિયાળ આંતરવિગ્રહ (Civil War)ની શરૂઆત થઈ, જેનો અંત હ્યુમી મે, ૧૮૬૫ પના રોજ આવ્યો. ઉત્તરનાં રાજ્યો તરફથી વિહૃતમનના ભાઈ જ્યોર્જ આ લડાઈમાં ભાગ લીધો હતો. આ આંતરવિગ્રહની શરૂઆતના હિવસોમાં વિહૃતમને Beat ! Beat ! Drums ! શીર્ષકથી અધારાંડસ કવિતા પ્રકાશિત કરી. જેમાં કવિએ ઇમ અને

બ્યૂગલનો યુદ્ધના પ્રતીક તરીકે ઉપયોગ કર્યો છે. આ કવિતાના પ્રકાશનથી લઈને ૧૮૭૧ સુધી વિહૃતમનના સાહિત્યિક સર્જનમાં ખાસ કોઈ નોંધપાત્ર ફૂતિ જોવા મળતી નથી. અલબત્ત, વર્ષ ૧૮૬૮માં ટંગલેન્ડમાં Leaves of Grassની સૌપ્રથમ આવૃત્તિના પ્રકાશનથી વિહૃતમનની લોકપ્રિયતાની ફોરમ સમગ્ર યુરોપમાં પ્રસરે છે.

નિર્વિવાદ રીતે વિહૃતમનનું સ્થાન અમેરિકાના રાષ્ટ્રીય કવિ તરીકે આટલા સૈકાઓ વિત્યા બાદ પણ અજીવ છે. નવીન અમેરિકાની સંસ્કૃતિ અને તેને સંલગ્ન લોકશાહી વિચારધારાને બળવત્તર કરવામાં જેટલો ફાળો રાલ્ફો વાલ્ટો એમર્સન અને હેટ્રી ડેવિડ થોરો (Henry David Thoreau)નો છે. તેટલું જ યોગદાન વિહૃતમનનું પણ આંકી શકાય. આગળ જોયું તેમ વિહૃતમનનું કાવ્યજગત અન્ય તમામ પારંપરિક કવિઓ અને લેખકોથી તદ્દન ભિન્ન જોવા મળે છે, કારણ કે વિહૃતમન તત્કાલીન અમેરિકન વાચકગણ, જે પ્રકૃતિથી જોડાયેલો હતો, ને કેન્દ્રમાં રાખીને સર્જન કરે છે. માટે જ Leaves of Grassમાં સંકલિત કરેલી કવિતાઓ કોઈ ભવ્ય કે ગંભીર વિષય-વસ્તુ પ્રસ્તુત નથી કરતી; અપિતું એક ઘાસના તણાખલા જેટલી ‘ભૂદ’ વસ્તુ પણ કવિ માટે પ્રેરણા-સ્વોત બની રહે છે. સાંપ્રદત વિવેચકોની વિહૃતમન પ્રત્યેની નારાજગી આ જ કારણસર તો હતી ! આ બધી જ ઉપેક્ષાથી અનભિજ રહીને વિહૃતમન પોતાની કવિતાઓમાં વિશિષ્ટ અમેરિકન લાક્ષણિકતાઓને વાચા આપતા જ રહ્યા. આથી જ મશાહૂર આર્ટ હિસ્ટોરિયન મેરી કોસ્ટેલો (Mary Costelloe) લખે છે, “You cannot really understand America without Walt Whitman, without Leaves of Grass... He has expressed that civilization up to date.” વિશ્વ પ્રસિદ્ધ ઉદ્ઘોગપતિ અને દાનવીર એન્ડુ કાર્નેગી (Adrew Carnegie) એ વિહૃતમનને અત્યાર સુધીના સર્વ શ્રેષ્ઠ કવિ તરીકે નવાજ્યા છે. બીજી બાજુ અંગેજ સાહિત્યિક વિવેચનામાં સૌથી આદરપાત્ર વિવેચક હારોલ્ડ બ્લુમ (Harold Bloom) નોંધે છે :

“અગર જો તમે અમેરિકન છો તો વોલ્ટ વિહૃતમન તમારા કાલ્યનિક માતા અને પિતા છે. પછી ભલેને તમે મારી જેમ કવિતાની એક પણ પંક્તિ ક્યારેય નથી લખી.

અમેરિકાના બિનસાંપ્રદાયિક ગ્રંથ તરીકે અગર પુસ્તકોની યાદી બનાવવામાં આવે તો મેલવિલ (Herman Melville)ની નવલકથા મોબી-ડિક (Moby-Dick), માર્ક ટ્રેન (Mark Twain)ની ધ એડવેન્ચર્સ ઓફ હક્કલબરી ફિન (The Adventures of Huckleberry Finn) અને એમર્સનની Essays and the Conduct of Lifeનો સમાવેશ કરી શકાય, પરંતુ આમાંથી કોઈ પણ ફૂતિ Leaves of Grassની પ્રથમ આવૃત્તિના તોલે ના આવી શકે.”

વિહૃતમનની રખાડુ (vagabond) જીવનશૈલીનું પ્રતિબિંબ અમેરિકામાં ૧૮૫૦ના દશકમાં શરૂ થયેલી Beat Movement* અને anti-war કવિઓ જેવાં કે એલન ગિન્સબર્ગ (Allen Ginsberg), એવિસિઆ ઓસ્ટ્રીકર (Alicia Ostriker) અને ગારી સ્નાઈડૂહ (Gary Snyder)ના સર્જનમાં સ્પષ્ટ રીતે જોઈ શકાય છે. જમાઈકન-અમેરિકન નાટ્યકાર, પોલિટિકલ એક્ટિવિસ્ટ અને કવિ જુન જોર્ડન (June Jordan) વિહૃતમનની પ્રશંસા કરતાં તેમના નિબંધ For the Sake of People's Poetry : Walt Whitman and the Rest of Usમાં લખે છે, “જે પ્રમાણે શેક્સપિયર (Shakespeare) ટંગલેન્ડના, દાન્ટે (Dante) ઇટલીના, ટોલ્સ્ટોય (Tolstoy) રશિયાના, ગેથે (Gothe) જર્મનીના, ઓઝોર્સ્ટીનો નેતો (Aghostino Neto) એન્ઝોલાના, પાબ્લો નેરુદા (Pablo Neruda) ચીલીના, હો ચી મિંહ (Ho Chi Minh) વિયેટનામના તેમ વિહૃતમન અમેરિકાના મહાનતમ સાહિત્યકાર છે.”

વિહૃતમનની લોકપ્રિયતા માત્ર યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ ઓફ અમેરિકા પૂરતી જ સીમિત ન રહેતાં ૧૮મી અને ૨૦મી સદીમાં લેટિન અમેરિકા, યુરોપ, એશિયા અને આફ્રિકન દેશો સુધી પણ વિસ્તરી છે. ક્યૂબન કવિ અને રાષ્ટ્રીય નેતા જોસે માર્ટી (Jose Marti)ના નિબંધો અને ઉરુગવેના અલ્વરો અર્માન્ડો વસૂરના (Alvaro Armando Vasseur) Leaves of Grassના ભાષાંતરે લેખકો અને કવિઓની ભાવિ પેઢીને પ્રેરણા અને માર્ગદર્શન પૂરું પાડ્યું. ગુજરાતી સાહિત્યના મૂર્ધન્ય કવિ સ્વ. શ્રી રાજેન્દ્ર શાહે આ કવિતા-સંપુટનું ભાષાંતર કર્યું છે, જેનું પ્રકાશન ૧૯૮૮માં સાહિત્ય અકાદમી, નવી દિલ્હી દ્વારા કરવામાં આવેલું છે. એટલું જ નહીં પ્રથમ

નજરે પ્રાસહિન લાગતી આ કવિતાઓને વીસમી સરીના ઉત્તરાર્ધમાં જહોન અડામ્સ (Jhon Adams), લિઓનાર્ડ બર્નસ્ટેન (Leonard Bernstein), રોનાલ્ડ કોર્પ (Ronald Corp), ચાર્લ્સ સ્ટેનફર્ડ (Charles Stanford) જેવા કલાકારોએ સંગીતબદ્ધ પણ કરી છે. છીલ્દે ૨૦૧૪માં અમેરિકન કમ્પોઝર જહોન જોર્ન દ્વારા Leaves of Grass ઉપર ભૂલ્લિકલ આલથમ જાહેર કરવામાં આવ્યું છે. વિવિધ પેઢી અને દેશના કવિઓ, લેખકો, વિવેચકો અને કલાજગત સાથે સંકળાયેલ લોકોને સતત પ્રેરણા આપનારા અમેરિકાના આ રાષ્ટ્રીય કવિનું ન્યૂમોનિયાને કારણે ૨૬મી માર્ચ ૧૮૮૨ના રોજ અવસાન થયું.

* ગુણાતીતવાદ : ગુણાતીતવાદ (Transcendentalism) એ એક ધાર્શનિક ચળવળ છે જે પૂર્વી યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સમાં ૧૮૨૦ના દસકાના અંતમાં વિકસિત થઈ હતી. આ વિચારધારાના મૂળમાં વ્યક્તિના સહજ સદ્ગુણો અને સાલસતા કેન્દ્રસ્થાને રહેલાં છે. જ્યારે-જ્યારે સમાજ અને તેની સંસ્થાઓ વ્યક્તિની શુદ્ધતાને ભષ કરે છે તેવા સંજોગોમાં આત્મનિર્ભર અને વૈચારિક રીતે સ્વતંત્ર લોકો દૂરના સ્વર્ગમાં વિશ્વાસ કરવાને બદલે દૈનિક વ્યવહારમાં પ્રકૃતિદાતા હિવ્યતાનો અનુભવ કરે છે. કેન્દ્રિક મસાચ્યુસેટ્સ ખાતે ૮મી સપેન્ટેમ્બર, ૧૮૩૬ના રોજ ટ્રાંસફેન્ટલ કલબની સ્થાપના સાથે આ ચળવળ સુરંગબદ્ધ રીતે જોડાયેલી હતી. સ્વાભાવિક રીતે જ વિહૃતમન આ ચળવળ અને તેની વિચારધારાથી ખૂબ જ પ્રભાવિત થયા હતા અને તેથી જ આ ચળવળ સાથે જોડાયેલા અન્ય ફિલસ્ફોની જેમ વ્યક્તિની આંતરિક શક્તિ ઉપર અડગ શ્રદ્ધા ધરાવતા હતા.

* Beat Movement : Beat Movement અમેરિકામાં ૧૯૫૦ના દસકામાં શરૂ થયેલી સામાજિક અને સાહિત્યિક ચળવળ હતી. આ ચળવળનાં મુખ્ય કેન્દ્રો સાન ફાસિસ્કોના નોર્થ બીચ, લોસ એન્જેલસના વેનિસ વેસ્ટ અને ન્યૂ યૉર્ક શહેરના બ્રિન્વીચ વિવેજ ખાતે સ્થિત હતા. આ ચળવળ સાથે જોડાયેલા આર્ટિસ્ટ અને સાહિત્યકારો પોતાનો પરિચય 'બિટ' (જેનો અર્થ થાય છે સ્વૈરવૃત્તિવાળા) તરીકે આપતાં ગૌરવ અનુભવતા

હતા. આધુનિક સમાજમાં સર્વત્ર વ્યાપ્ત ભૌતિકવાદની નિરર્થકતાનો સામનો સામાજિક રૂઢિઓનો સંપૂર્ણ બહિઝાર અને વિરોધ થકી શક્ય છે તેવી માન્યતા આ ચળવળના કેન્દ્રમાં રહેલી છે. કેટલાક સમાજશાસ્ત્રીઓ આ ચળવળને હિસ્સી જીવન વ્યવસ્થા સાથે પણ જોડે છે.

Further Reading

Walt Whitman's Selected Journalism.

Iowa City : University of Iowa Press, 2015

Leaves of Grass and other Writing.

New York : W. W. Norton, 2002

Life and Adventures of Jack Engle : An Auto-Biography; A Story of New York at the Present Time in which the Reader Will Find Some Familiar Characters. Iowa City : University of Iowa Press, 2017

Manly Health and Training : To Teach the Science of a Sound and Beautiful Body. New York : Regan Arts. 2017

Franklin Evans, or the Inebriate. A Tale of the Times. Durham, NC: Duke University Press, 2007

Spengemann, William Nineteenth-Century American Poetry. New York; Penguin, 1996

Kaplan, Justin. Walt Whitman : A Life. New York : Perennial Classics, 2003

Matthiessen, F. O. American Renaissance : Art and Expression in the Age of Emerson and Whitman. New York : Oxford University Press, 1968

Reynolds, David, Walt Whitman's America, New York : Knoof. 1995

- ડૉ. મનીષ વ્યાસ

એલ.ડી.આર.પી. ઇન્સિટ્યુટ ઓફ ટેકનોલોજી & રિસર્ચ, ગાંધીનગર. મો. ૯૪૨૮૦૪૭૪૬૩

ધાર્મિક શિક્ષણાની સમર્થ્યા

તુલસીભાઈ પટેલ

આજકાલ બે તદ્દન વિરોધી પ્રવાહો વેગ સાથે વહેતા જોવા મળે છે. એક તરફ ભૌતિકવાદ વકરતો જાય છે. પદ્ધતેસો-પ્રતિષ્ઠા પ્રાપ્ત કરવાનો માણસને જાણો કે હડકવા લાગ્યો છે, તો બીજી તરફ ભૌતિકવાદથી બિલકુલ વિપરીત એવી ધાર્મિક ઘેલણા એટલી હંદે ફૂફૂડા મારતી જોવા મળે છે કે એને એક પ્રકારનો ઉન્માદ રોગ જ હકેવો પડે ! વળી, ક્યારેક આ બંને સાવ વિરોધી બાબતો એક જ વ્યક્તિ કે પરિવારમાં સમાંતરે ચાલતી જોવા મળે છે. માણસ કોઈક સંપ્રદાયના શરાણો જાય. કાળાંધોળાં કરે. કરોડો રૂપિયા કમાય. કમાણીનો યશ પેલા સંપ્રદાયને આપે; અને એ ઋણ ચુકવવા માટે સોને મફાંયાં મહિરો બનાવે.

આવા વાલીઓ પોતે જેમાં માનતા હોય તે સંપ્રદાયનો વારસો પોતાનાં બાળકોને પણ અભિનવેશપૂર્વક આપવા લાગ્યા છે; એ અતંત ચિંતાજનક બાબત છે. પોતાનાં સંતાનોને જે તે ધર્મ-સંપ્રદાયમાં જન્મન્પૂર્વક દીક્ષિત કરવામાં આવે છે. એ બદલ માતા-પિતા ગર્વ લેતાં જોવા મળે છે. એમની પાસે અઢળક સંપત્તિ છે, એટલે સંપત્તિના જોરે તેઓ શાળાઓ-છાત્રાલયો ચલાવે છે; જેમાં સાંપ્રદાયિક શિક્ષણ કેન્દ્રસ્થાને હોય છે.

અહીં બે સવાલો ઉદ્ભબે છે :

(૧) બાળકો ધર્મ જેવા ગહન વિષય અંગે સ્વતંત્ર રીતે વિચાર કરવાની ક્ષમતા ધરાવતાં નથી. આવાં કોરી સ્વેચ્છ જેવાં બાળકો પર પોતે માની લીધેલું સત્ય લાદવાનો માતા-પિતાનો અવિકાર ખરો ? આવો અવિકાર એમને કોણે આપ્યો ?

(૨) જેને આપણે ‘ધર્મ’ કહીએ છીએ, તે વાસ્તવમાં ધર્મ છે ખરો ? આજે સંસારમાં અનેક ધર્મો પ્રચલિત છે. વાસ્તવમાં ધર્મો અનેક હોઈ શકે નહીં. ‘ધર્મ’

તો એક જ હોય. અનેક ભગવાનો હોઈ શકે નહીં. ‘ભગવાન’ તો એક જ હોય. God is on : ઈશ્વર એક છે : એમ આપણે પોપટની જેમ બોલીએ છીએ ખરા; પરંતુ આપણું આચરણ એનાથી તદ્દન ઊંબું છે ! વળી હવે તો મુલ્લા-મહંત પોતે જ સવાઈ ભગવાન થઈ બેઠા છે !! આજે અનેક સંપ્રદાયો ફૂલ્યાજૂલ્યા છે. એટંબું જ નહીં; જેને આપણે ‘ધર્મ’ કહીએ છીએ, તે પણ વાસ્તવમાં સંપ્રદાય જ છે. સંપ્રદાય એ સંકુચિતતા છે; તો ધર્મ બાપક સંકુચિતતા છે. બાપક હોવાને કારણે એ કંઈ સદ્ગુણ બની જતો નથી. આ બાબત બરાબર સમજવા જેવી છે. નિર્દ્દેશ બાળકોમાં આવી સંકુચિતતા આરોપવી એ સ્વયં અધર્મ નથી શું ?

ધર્મ કે સંપ્રદાય વિશે મૂળ સુધી જઈને વિચાર કરવાની જરૂર છે.

આપણે જે ધર્મ કે સંપ્રદાય પાળીએ છીએ; તે શું આપણે સમજપૂર્વક કે વિચારપૂર્વક પસંદ (Select) કરેલો છે ? વિંબના તો એ છે કે ધર્મ કે સંપ્રદાય પાળવાની બાબતમાં સ્વ-પસંદગી (Self Selection)ને કોઈ અવકાશ જ નથી ! આપણાને જન્મ સાથે જ ધર્મ-સંપ્રદાય પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. કોઈ બાળકને પૂછવામાં આવતું નથી કે તને કયો ધર્મ ગમે છે ? વળી, બાળક આ સવાલનો ઉત્તર આપવાની ક્ષમતા પણ ધરાવતું નથી. જેમ વર્ણણતિ વગેરે જન્મના અક્રમાત સાથે જ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે, એવી જ રીતે ધર્મ પણ જન્મના અક્રમાત સાથે પ્રાપ્ત થાય છે. આપણે જે ધર્મ-સંપ્રદાય પાળીએ છીએ; તે એક અક્રમાત છે. અક્રમાતનો મહિમા હોઈ શકે નહીં. તેમ છીતાં આ અક્રમાતે કેટકેટલા ઉપદ્રવો મચાવ્યા છે ! લડાઈ-અધા માટે ધર્મના જેવું અસરકારક બહાનું બીજું કોઈ નથી. શ્રી ગુણવંત શાહ યોગ્ય જ કહે છે કે, જે લોકો ધર્મ વિશે ઓછામાં ઓછું જાણે છે; તે લોકો ધર્મ

માટે વધુમાં વધુ જગડા કરે છે ! એટલે જ તો કવિ ઈકબાળને કહેવું પડ્યું : મજહબ નહીં સીખાતા આપસ મેં બૈર રહના | જાણીતા કવિ હરિવંશરાય બચ્યને કહ્યું : મંદિર-મસ્ઝિદ બૈર બઢાતે, મેલ કરાતી મધુશાલા |

પ્રત્યેક વ્યક્તિની (અરે પ્રાણીમાત્રની) અંદર રહેલી સુષુપ્ત ચેતનાને આપણે સમજવાની છે; ને એનું ગૌરવ કરવાનું છે. એનો આદર કરવાનો છે. અધ્યાત્મવિદ્યામાં આ સુષુપ્ત ચેતના વિશે વિચારણ કરવામાં આવે છે. પરંતુ કરુણતા એ છે કે આપણે તાં મોટા ભાગના માણસો ધર્મ અને અધ્યાત્મને એક માનીને ચાલે છે. ધર્મ તથા અધ્યાત્મ બંનેને લગભગ એક માની લેવામાં આવ્યાં છે. આ ગેરસમજમાંથી ભારે ગરબડ થતી રહી છે. આપણે સંકુચિત ધર્મના ઉન્માદમાંથી બચવાનું છે અને સર્વ વ્યાપક અધ્યાત્મનો પુરસ્કાર કરવાનો છે. આજે વિજાનના પ્રતાપે વિશ્વ જ્યારે એક પરિવાર બનતું જાય છે, ત્યારે સંપ્રદાયના કોચલામાં પુરાઈ રહેવું કેટલું વાજબી ગણાય ?

અલબત્તા, ધર્મને વ્યાપક અર્થમાં આપણે ‘ફરજ’ (Duty) કહી શકીએ. આ અર્થ પ્રચાલિત પણ છે. ફરજ કે કર્તવ્યપાલનનું અવમૂલ્યન થઈ શકે નહીં. આ દસ્તિએ ડૉ. રાધાકૃષ્ણન કહે છે તે પ્રમાણે ‘ધર્મ એટલે સદ્ગવર્તનનો નિયમ.’ ધર્મ એટલે એક એવી આચારસંહિતા (Code of conducts) કે જે આપણા વ્યક્તિ-જીવન તેમજ સમજી-જીવનને વ્યવસ્થિત અને સુસંવાદી બનાવે. બસ, આ અર્થમાં જ આપણે ‘ધર્મ’ ગ્રહણ કરવો રહ્યો. બીજી રીતે કહીએ તો ધર્મ આપણને નાગરિક તરીકેની ફરજો શીર્ઘરે છે. ટૂંકમાં ‘નાગરિક ધર્મ’ એ જ ધર્મ.

અહીં સ્પષ્ટતા કરવી જરૂરી લાગે છે કે હાલ જે પ્રૌઢ પેઢી છે અને જેઓ ચુસ્ત રીતે સાંપ્રદાયિક છે, એમની લાગણી આપણે દૂભવવા માગતા નથી. તેઓ ભલે પોતે માની લીધેલા સાંપ્રદાયિક ટેકાના સહારે પોતાના શેષ આયુષ્ણની પીડા ભૂલીને જીવન પસાર કરતા રહે. ધર્મ કે સંપ્રદાય એ પીડાશામક મનોવૈજ્ઞાનિક ગોળી છે. પીડાશામક ગોળી તરીકે ધર્મશ્રદ્ધાનું ઘણું જ મહત્ત્વ છે. આ યથાર્થનો પણ સ્વીકાર કરવો જ રહ્યો.

પરંતુ ભાવિ પેઢી વિશે અવશ્ય મૌલિક રીતે વિચારવું ઘટે છે, ધર્મ વિશે આ પંક્તિઓ લખનારની માન્યતા શી છે; તે ઉપરોક્ત ચર્ચામાંથી સ્પષ્ટ થાય છે

જ. આ માન્યતાના સમર્થનમાં સાચા અધ્યાત્મવાદી શ્રી શાંતિપુરીજી નામના એક સાધકના વિચારો, ભાવિ પેઢીનું યોગ્ય રીતે ઘડતર થાય એ માટે તેમજ આજના વાલીઓ આ અંગે મૌલિક રીતે વિચારતા થાય એ દસ્તિએ રજૂ કરવાનું મન થાય છે. શ્રી શાંતિપુરીજીને એક શિષ્યાએ પૂછેલા સવાલો અને એના ઉત્તરો ‘સમભાવ’ દૈનિક (તા. ૮-૩-૮૭)માં ‘વિચિત્ર વિશ્વ’ નામની કટારમાં પ્રગટ થયેલા છે. એનો એક ઉપયોગી અંશ આ પ્રમાણે છે :

પ્રશ્ન : મૂર્ત્તિપૂજાની આવશ્યકતા શી ?

ઉત્તર : જે લોકો માખણ મેળવવા ભાગ્યશાળી નથી કે જે લોકો તે પચાવી શકતા નથી તેવાને જેમ દૂધ વાપરવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે, તેમ બૌદ્ધિક મંદતા ધરાવતી વ્યક્તિને પણ મૂર્ત્તિપૂજાથી સાધનાનો આરંભ કરવાનું કહેવામાં આવે છે. એવી જ વાત એમના માનસમાં હસે છે.

પ્રશ્ન : બાળકોને મંદિરમાં જવા અને ધાર્મિક પ્રવચનોનું શ્રવણ કરવા માટે પ્રોત્સાહન આપવું જોઈએ કે નહીં ? એ બાબતમાં આપનું શું માનવું છે ?

ઉત્તર : ના, ઉછારતાં બાળકોને એવી પ્રવૃત્તિઓમાં પોતાના સમયનો દુર્વ્યાય કરવા દેવો એ હિતવહ નથી. સૌ પ્રથમ તો તેમને આત્મવિશ્વાસ કેળવવા દેવો જોઈએ. નહીં તો અદશ્ય એવા ઈશ્વરમાંની તેમની શ્રદ્ધા તેમને પરાવલંબી બનાવી મૂક્યો અને તેમના નેસર્જિક વિકાસ અને સમજદારીને કુઠિત કરી દેશો. અભ્યાસમાં જ તેઓ પોતાના સમયને ભક્તિભાવથી પરોવે એવી ખાસ કાળજી લેવી જોઈએ. જેમ-જેમ તેમનો માનસિક તેમજ બૌદ્ધિક વિકાસ થતો જશે તેમ-તેમ તેઓ આપોઆપ જ આધ્યાત્મિક વિષયોમાં દૂબકી મારતા થઈ જશે. તેઓ જ્યારે પુસ્ત સમજના થાય ત્યારે પણ એમના ઉપર કશુંચ લાદ્યા વિના જીવનની ઉચ્ચ ભૂમિકાની સમસ્યાઓ સમજવામાં આપણે ભલે મદદ કરીએ. ત્યાં સુધી તો તેમને દેવરસ્થાનો અને શાસ્ત્રાદ્ધિના ઉપદેશ-શ્રવણમાં રસ લેતા અટકાવવા જોઈએ.

પ્રા. તુલસીભાઈ પટેલ

મો. ૮૮૮૮૦૮૬૩૩

શ્રમિક કાયદાઓમાં સુધારણા

ડૉ. કમલેશ જોશીપુરા

રાષ્ટ્રીય લોકતાંત્રિક ગઠબંધન સરકાર દ્વારા બીજી ર્થમાં સત્તાનાં સૂત્રો ધારણ કર્યા પછી દેશનાં વિવિધ ક્ષેત્રો અને મહત્વના વિષયો તેમજ સમસ્યાઓનાં સંદર્ભમાં સુધારાલક્ષી નિર્ણયો લેવામાં આવ્યા છે. શૈક્ષણિક ક્ષેત્રમાં ઉચ્ચ વર્ષના લાંબા ગાળા પછી જાહેર થયેલ રાષ્ટ્રીય શિક્ષણનીતિનાં માધ્યમથી પ્રાથમિક અને ઉચ્ચ શિક્ષણ સુધી વ્યાપક સ્તરે પરિવર્તન લાવવાની સંકલ્પના વ્યક્ત કરવામાં આવી છે. આ ઉપરાંત વૈચિક પડકારોને જીવે તે પ્રકારે રાષ્ટ્રીય શિક્ષણનીતિમાં આમૂલ પરિવર્તન અર્થે કેટલાક દુરોગમી અસર પાડનારા સુધારાઓ સૂચવવામાં આવ્યા છે, એ જ પ્રકારે બ્રિટિશકાળથી અમલમાં આવેલ અનેક જરીપુરાણા કાયદાઓ કે જે, વર્તમાન સમયમાં અપ્રસ્તુત બની ગયેલા છે, તેવા અનેક કાયદાઓને વર્તમાન સરકારે રદ કર્યા છે. આ ઉપરાંત ખાસ કરીને રાષ્ટ્રીય એકાત્મતા દાખિથી અનુસ્થળે ડર્ઝો હટાવવાનો નિર્ણય હોય કે નાગરિકના સંશોધન સંદર્ભે ખૂબ જ મહત્વનો નિર્ણય હોય અથવા તો શ્રમિક કાયદાઓનાં સંદર્ભમાં પણ બ્રિટિશ શાસનકાળમાં રોયેલ કમિશન દ્વારા સૂચવવામાં આવેલ વિવિધ કાયદાઓ સુધારવાની વાત એમ પ્રત્યેક બાબતમાં ૨૦૧૮ તથા ૨૦૨૦નાં વર્ષો ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ બની રહ્યાં.

સાચિશેષ રીતે શ્રમિક કાયદાઓના સંદર્ભોમાં સમગ્રપણે શ્રમિક ક્ષેત્રમાં આવેલ વ્યાપક પરિવર્તન તેમજ વૈચિક સ્તરે ઉદારીકરણ, ખાનગીકરણ અને વૈચિકરણની વ્યાપક અસરો છેલ્લા બે દાયકામાં શ્રમિક ક્ષેત્ર ઉપર પણ જોવા મળી છે અને શ્રમિક બજાર એટલે કે લેબર માર્કેટ, શ્રમશક્તિ અને શ્રમના પ્રકારના સંદર્ભમાં આવેલ વ્યાપક પરિવર્તન અન્વયે શ્રમિક કાયદાઓમાં વ્યાપક સ્તરે જરૂરી સુધારાઓની ચર્ચા ઘણા સમયથી ચાલી રહેલી હતી. સેકન્ડ LABOUR COMMISSION એટલે કે બીજી શ્રમ પંચ દ્વારા પણ ખાસ કરીને શ્રમિક કાયદાઓની સંખ્યાનું બાહુદ્ય જોવા મળતું હતું અને સાથોસાથ આટલી મોટી સંખ્યામાં કાયદા ઘડવામાં આવેલા હોવાને કારણે

તેના અર્થધારનમાં, અમલીકરણમાં કે અસરકારકતામાં પણ વિપરીત અસર પડતી હતી અને માટે શ્રમિક કાયદાઓમાં અંગેજ ભાષામાં જેને આપણે RATIONALISATION એટલે કે તર્કસંગત સમન્વયીકરણની ખૂબ જ મોટી આવશ્યકતા હતી, આ પ્રસ્તાવિત પરિવર્તન અંગે છેલ્લાં દસેક વર્ષથી ચર્ચા ચાલતી હતી પરંતુ નક્કર રીતે કોઈ નિર્ણય લેવામાં આવ્યો ન હતો.

બીજી તરફ જોવા જઈએ તો દેશની શ્રમશક્તિના સ્વરૂપમાં પણ વ્યાપક પરિવર્તનો જોવા મળે છે. ૧૯૪૭થી ૧૯૭૦ના ગાળામાં જે રીતે સંગઠિત શ્રમશક્તિ દેશમાં જોવા મળતી હતી તેમાં ક્રેમે-ક્રેમે પરિવર્તન આવ્યું અને સમગ્ર શ્રમશક્તિ અસંગઠિત શ્રમિક ક્ષેત્રમાં પરિવર્તિત થતી રહી અને આ સંદર્ભમાં પણ શ્રમિક વિવિધાનમાં વ્યાપક સ્તરે પરિવર્તનની આવશ્યકતા નિષ્ણન્ન થઈ હતી. વર્તમાન આંકડાદીય સ્વરૂપ જોતાં લગભગ ૮૨ ટકાથી વધારે શ્રમિકો અસંગઠિત ક્ષેત્રમાં કાર્યરત છે અને આ શ્રમિકો કંઠો અસંગઠિત ક્ષેત્રના છે અથવા તો INFORMAL SECTOR અનૌપચારિક ક્ષેત્રના છે. આટલી મોટી વિરાટ સંખ્યામાં આ શ્રમિકોનું અસ્તિત્વ છે ત્યારે ખાસ કરીને સામાજિક સુરક્ષા, કટ્યાણ તેમજ અન્ય શ્રમિક કાયદાઓના રક્ષણ સંદર્ભે આ વર્ગ કે સમગ્ર ક્ષેત્ર અસંગઠિત સ્વરૂપનું છે તેની વિશાળતા તેની વ્યાપકતાના સંદર્ભમાં સંગઠિત ક્ષેત્ર માટે જે કાયદાઓ છે તે કાયદાનો લાભ અસંગઠિત શ્રમિકોને આપવો લગભગ અસંભવ જેવી બાબત છે અને માટે જ આ ક્ષેત્રને ધ્યાનમાં રાખીને પણ શ્રમિક કાનૂનમાં વ્યાપક પરિવર્તનની આવશ્યકતા હતી. સેકન્ડ લેબર કમિશન પાસે બે અપેક્ષાઓ વ્યક્ત કરવામાં આવી હતી, અલાર્ટ બીજી ઘણી બધી બાબતો અને મુદ્દાઓ આ કમિશનને સૂચવવામાં આવ્યા હતા પરંતુ મુજબત્વે (૧) RATIONALISATION OF EXISTING LABOUR LEGISLATIONS અને (૨) UMBRELLA LIGISLATION FOR UNORGANISED LABOUR SECTOR, બે મુજબ

બાબતો વિચારણા હેઠળ હતી, બંધારણીય દસ્તિ એ શ્રમિક કાયદાઓ ભારતીય બંધારણની સમવર્તી યાદીમાં આવે છે અને એ બાબત ખૂબ જ જાણવી રસપ્રદ બની રહેશે કે દેશમાં ૪૦ જેટલા કેન્દ્રીય શ્રમિક કાનૂન છે અને લગભગ ૧૦૦થી વધારે વિવિધ રાજ્યોના કાયદાઓ અસ્તિત્વમાં છે અને આમ ખૂબ જ મોટી સંખ્યામાં કોઈ ને કોઈ સમયે પરિસ્થિતિજન્ય રીતે કે આવશ્યકતાનુસાર કાયદાઓ અમલમાં આવેલા છે. આ ઉપરાંત કાયદાઓના બાહુલ્ય હોવાને કારણે ખાસ કરીને મજૂર, માલિક જે ESTABLISHMENT જે મહત્વની પાયાની બાબતમાં વ્યાખ્યાઓમાં વ્યાપક વિસંગતતા જોવા મળતી હતી તેને કારણે શ્રમિક વિધિવિધાન અને તેની અમલવારી ખૂબ જ જિલ્લા બનતી જતી હતી, સાથોસાથ પગાર વિષયક બાબતો, સામાજિક સુરક્ષા, ઔદ્યોગિક સંબંધો, આરોગ્ય, કલ્યાણ, મહિલા વિશે કાનૂન, સમાન વેતન, લઘુતમ વેતન જેવા અનેક આયામો જે શ્રમિક જગત માટે ખૂબ જ મહત્વના છે. તેમાં એટલા બધા કાયદાઓની સંખ્યા હતી અને તેને કારણે અનેક મુશ્કેલીઓ સર્જતી હતી, આ સિથિતમાં સમગ્રપણે ખૂબ જ કાળજીપૂર્વક વ્યાપક સ્તરે અભિપ્રાય મેળવી, શ્રમિક સંગઠનોનાં મંત્ર્યો મેળવવાની સાથે જે વાસ્તવિક પરિસ્થિતિ છે તેનું સંશોધનાત્મક આકલન કરી અનેક પેટા સમિતિઓ અને સમિતિઓનાં મંત્ર્યો પછી સરકારે મુખ્યત્વે ચાર LABOUR CODE અમલમાં લાવવાની જહેરાત કરી છે.

THE CODE ON WAGES, 2019 (4 LABOUR LAWS)

1. THE OCCUPATIONAL SAFETY, HEALTH AND WORKING CONDITIONS CODES, 2020 (13 LABOUR LAWS)

2. THE INDUSTRIAL REALIATION CODES, 2020 (3 LABOUR LAWS)

3. THE SOCIAL SECURITY CODE 2020

4. THE CODE ON WAGES 2019

સમગ્ર રીતે CODE ON WAGES ચાર જેટલા કાયદાઓ, OCCUPATIONAL SAFETY અંતર્ગત ૧૩ જેટલા કાયદાઓ, ઔદ્યોગિક સંબંધો એટલે કે INDUSTRIAL RELATIONS CODE અંતર્ગત ત્રણ જેટલા કાયદાઓ અને સોશિયલ સિક્યુરિટી કોડ એટલે કે સામાજિક સુરક્ષાના પ્રબંધો અંતર્ગત નવ જેટલા કાયદાઓ મર્જ કરવામાં આવેલ છે અને ૨૮મી સપ્ટેમ્બર ૨૦૨૦ના

રોજ રાખ્યું દ્વારા તેને મંજૂરી પણ મળી ગઈ છે અને સમગ્ર દેશમાં આ કાયદાઓ અમલમાં આવશે. આ દસ્તિથી જોવા જઈએ તો કોરોના મહામારીના કાળ દરમિયાન કદાચ અભ્યાસુઓને આ વિષયમાં હજુ પૂરતો વિશ્વેષણાત્મક અભ્યાસ કે સંશોધનો માટે સ્કેપ કે સમય નહીં મળ્યો હોય પરંતુ સમગ્ર રીતે દેશના અર્થતંત્ર માટે અને ક્ષેત્રની દસ્તિથી શ્રમિક જગત માટે આ ખૂબ જ આમૂલ પરિવર્તન લાવનારી બાબત બની રહેશે.

અનેકવિધ કાયદાઓને ચાર જેટલા સમૂહમાં એકીકૃત કરી દઈ અને મજૂર કાયદાઓને સરળ બનાવવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

સૌથી મહત્વની બાબત એટલે સામાજિક સુરક્ષા (SOCIAL SECURITY) સંગઠિત જ માત્ર નહીં પરંતુ અસંગઠિત શ્રમિકોને પણ સામાજિક સુરક્ષાનાં લાભો આપવા માટેની જોગવાઈ કરવામાં આવી છે. ૧૪ જેટલાં પ્રકરણો અને ૧૬૪ જેટલા કલોસીઝ (કલમો) આ કાયદામાં પ્રયોજવામાં આવેલ છે. આ કાયદાનું નામ છે કોડ ઓન સોશિયલ સિક્યુરિટી ૨૦૨૦. કામદાર વળતર ધારા રાજ્ય વીમા ધારો, પ્રોવિન્ટ ફેડ, પ્રમૂલિ, ગ્રેચ્યુલીટી, સિનેમા કામદારો, બાંધકામ શ્રમિકો તેમજ અસંગઠિત ક્ષેત્રનાં શ્રમિકો સામાજિક સલામતી વિષયક પ્રબંધો એમ દ્વારા કાયદાઓનું વિલીનીકરણ કરી અને આ કાયદો ઘડી કાઢવામાં આવેલ છે. વર્તમાન સમયને અનુરૂપ તકનીકી બાબતોનો આધાર લઈ સરળ અમલીકરણ, ઉપરાંત વધુ પડતા કાયદાઓને કારણે અમલીકરણ, અર્થઘટન અને અસરકારકતા જેવી બાબતોમાં પડતી મુશ્કેલીઓ નિવારવાનો સરકારનો ખાસ પ્રયત્ન છે. અસરકારક અમલીકરણ હેતુ ૫ જેટલાં બોર્ડ બનાવાયાં છે જે ખૂબ આવકારદાયક છે.

અસંગઠિત શ્રમિકોની ટકાવારી ૮૨ ટકાથી વધારે છે ત્યારે આ શ્રમિકોને શોધી કાઢવા (IDENTIFY) કરવા એ ખૂબ જ મોટો પડકાર છે. અલબત્ત, આ વર્ગના શ્રમિકોને માટે સામાજિક સુરક્ષા પ્રબંધોએ ખૂબ જ મહત્વની બની રહેશે તેમાં શંકા નથી.

આ ઉપરાંત અંતરરાજ્ય સ્થળાંતરિત શ્રમિકો માટે પણ સામાજિક સુરક્ષાના વિશેષ પ્રબંધોની જોગવાઈ સામેલ કરવામાં આવેલ છે. નવા કાયદામાં પ્લેટફોર્મ ૧૮ – શબ્દ દ્વારા ઓનલાઇન સર્વિસ/ વર્ક, પ્રોવાઈડર (સેવા-શ્રમિકો પૂરા પાડનાર)ને પણ આવરી લેવામાં આવેલ છે. “SELF EMPLOYED” સ્વરૂપના શ્રમિકો પણ સામેલ કરાયેલ

છે. સમગ્ર રીતે સામાજિક સુરક્ષાના પ્રબંધોથી કોઈ પણ સ્વરૂપમાં કાર્યરત શ્રમિકોને આવરી લેવામાં આવેલ છે. અસંગઠિત શ્રમિકની વ્યાખ્યા દ્વારા લગભગ સમગ્ર અસંગઠિત શ્રમિક ક્ષેત્રનાં SOCIAL SECURITY NET (સામાજિક સુરક્ષા છત્ર)માં આવરી લીધેલ છે.

OCCUPATIONAL SAFETY HEALTH AND WORKING CONDITIONS CODE 2020
એટલે વ્યવસાયગત સલામતી, આરોગ્ય અને કાર્યસ્થળની પરિસ્થિતિ 2020 અંતર્ગત કારખાના ધારો 1948, કોન્ટ્રેક્ટ લેબર એક્ટ 1970, અંતરરાજ્ય સ્થળાંતરિત શ્રમિકોનો કાયદો 1979, બાંધકામ શ્રમિકોનો કાયદો, માર્ઝન્સ એક્ટ 1952, ખાનન્ટેશન લેબર એક્ટ 1951, ડેક લેબર વેલ્ફર એક્ટ, બીડી-સિગાર વર્ક્સ એક્ટ, વર્કિંગ જનાલિસ્ટ એક્ટ, મોટર ટ્રાન્સપોર્ટ વર્ક્સ, સિનેમા વર્ક્સ, સેલ્સ પ્રમોશન સહિત 13 જેટલા કાયદાઓનું વિલીનીકરણ કરવામાં આવેલ છે.

સંદરહુ કોડ પ્રત્યેક કારખાનાઓ, ખાણ, બંદરગાડ, બાંધકામ અને નિર્માણ ક્ષેત્રે તમામ પ્રકારના ખાનન્ટેશન, વ્યવસાયી પત્રકાર, વાહન-વ્યવહારના ક્ષેત્રમાં કાર્યરત શ્રમિકો, વેચાણને પ્રોત્સાહક આનુશાસિક પ્રવૃત્તિઓના કર્મચારીઓને ને સિનેમા વર્ક્સને આ કાયદા અંતર્ગત સમાવિષ્ટ કરવામાં આવેલ છે. આ ત્રણ પ્રકારની અનુસૂચિઓમાં જોખમી ઉત્પાદન પ્રક્રિયાઓ જાહેરનામાંથી સમાવિષ્ટ થઈ શકે તે રોગોની યાદી અને ખાસ કરીને આરોગ્ય સુરક્ષા અને કામના ર્થણે પ્રવર્ત્તી રહેલી સ્થિતિની વિવિધ બાબતો સમાવિષ્ટ કરાયેલ છે. રાજ્ય અને કેન્દ્ર સરકારના વિવિધ વિભાગોને બાકાત રખાયેલ છે, પરંતુ કોન્ટ્રાક્ટર દ્વારા સરકારોને પૂરા પાડવામાં આવતાં પ્રત્યેક કામો માટેનાં શ્રમિકોને આવરી લેવામાં આવેલ છે. કાયદાના વિસ્તાર સંદર્ભે સરળીકરણ કરી અને દશ અથવા વધારે કામદારો ધરાવતા એકમને આવરી લઈ ‘સિંગલ રજિસ્ટ્રેશન’ની જોગવાઈ કરવામાં આવેલ છે. ખાસ કરીને વિજાળું પ્રચાર માધ્યમો, ડિજિટલ મીડિયા અને ઈ-પેપરમાં કાર્યરત પત્રકારોને આ કાયદાના પરિધિમાં આવરી લેવામાં આવેલ છે.

પ્રત્યેક એકમોમાં સંપૂર્ણ નિશુલ્ક વાર્ષિક આરોગ્ય તપાસણીની જોગવાઈ ખાસ ઉલ્લેખનીય છે. અંતર-રાજ્ય સ્થળાંતરિત શ્રમિકોની નોંધણી માટે ખાસ પોર્ટલની જોગવાઈ કરવામાં આવેલ છે અને રેશનિગના અનાજ વગેરે મેળવવામાં તકલીફ ન પડે તેથી એકબીજા રાજ્યોમાં

રેશનકાર્ડ વગેરે ચાલી શકે તેવી ખાસ જોગવાઈ કરવામાં આવી છે. સમગ્ર રીતે શ્રમિકોનાં આરોગ્ય સુરક્ષા, અક્સમાત જેવા વિષયો પર કેન્દ્ર સરકારને વ્યાપક સત્તાઓ અપાયેલ છે અને સંગઠિત ક્ષેત્રના શ્રમિકો માટે સામાજિક સુરક્ષા ફરજની ખાસ જોગવાઈ કરવામાં આવેલ છે.

INDUSTRIAL RELATIONS CODE 2020

અંતર્ગત ઔદ્યોગિક તકરારનો કાયદો, 1947, ઇન્ડસ્ટ્રીયલ એમ્પ્લોઈમેન્ટ (STANDING ORDERS) ACT 1946 અને ધી ટ્રેડ યુનિયન એક્ટ, 1926 જેવા મહત્વના કાયદાઓ વિલીન કરવામાં આવેલ છે. કામદાર અને માલિકના સંબંધોનું નિયમન કરતાં શ્રમિક કાનૂનના આ મહત્વના ક્ષેત્રમાં શ્રમિકની વ્યાખ્યા માસિક રૂ. 18,000 મેળવતા સુપરવાઈઝર સ્વરૂપના કર્મચારીને પણ આવરી લેવામાં આવેલ છે. આ ઉપરાંત નિશ્ચિત સમય માટે કામે રખાયેલ શ્રમિકને પણ ગેરુંઘેરી સહિતના લાભ મળી રહે તેવો પ્રબંધ કરવામાં આવેલ છે. માસ સી.એ.લ. જેવી બાબતને હડતાળની વ્યાખ્યામાં આવરી લેવામાં આવેલ છે. ગીવન્સ રીડ્રેસલ ઝીરમમાં મહિલાઓને પ્રતિનિધિત્વ આપવામાં આવેલ છે. ટ્રેડ યુનિયનની માન્યતા સંદર્ભની જોગવાઈમાં 51%નું ધોરણ સુનિશ્ચિત કરવામાં આવેલ છે. અને નેગોશિએટિંગ કાઉન્સિલની વ્યવસ્થા પણ કરવામાં આવેલ છે. ઇન્ડસ્ટ્રીયલ ટ્રીબ્યુનલની રચનામાં ન્યાયિક સત્યો ઉપરાંત એડમિનિસ્ટ્રેટિવ સત્યોને ઉમેરવામાં આવે છે. ઔદ્યોગિક વિવાદ અર્થે ‘કોર્ટ ઓફ ઇન્ડ્રાવાયરી’ કન્સિલીએશન અને અમૃક કિસ્સામાં લેબર કોર્ટ્સ જેવાં માધ્યમો રદ કરી અને ઇન્ડસ્ટ્રીયલ ટ્રીબ્યુનલની જ વ્યવસ્થા કરવામાં આવી છે. હડતાળ-તાળાબંધી વગેરે જેવાં આયામોમાં ખૂબ જ કડક શિક્ષાત્મક જોગવાઈઓ કરવામાં આવેલ છે. ઉદ્યોગોની વ્યાખ્યામાંથી સખાવતી સંસ્થાઓ અને સમાજસેવી સંસ્થાઓને બાકાત કરાયેલ છે.

સમગ્ર રીતે જોઈએ તો ખાસ કરી ઔદ્યોગિક સંબંધોના કાયદામાં દુરોગમી અસર પાડનારા સુધાર કરવામાં આવ્યા છે. ઔદ્યોગિક ક્ષેત્રની વર્તમાન પરિસ્થિતિ ઉપરાંત વૈચિક પ્રવાહો તેમજ ઉદારીકરણ અને જાનગીકરણમાં વ્યાપક સંદર્ભમાં શ્રમિક વિધિ વિધાનમાં કરાયેલા આમૂલ પરિવર્તન દેશના શ્રમિક ક્ષેત્રને માટે આવા આયામો નિષ્પન્ન કરશે તે નિશ્ચિત છે.

ડૉ. કમલેશ જોશીપુરા

મો. 9824212033

અંધારી રાત્રે આકાશદર્શનનો ઉત્તમ અવસર

ભૂપ્રણ ધોળકિયા

ખગોળશાસ્ત્ર એ કાલગણનાનો પાયો છે. (૬) ભારતીય જ્યોતિષશાસ્ત્ર પણ ખગોળશાસ્ત્રના આધાર ઉપર રચાયેલું છે.

કાકાસાહેબ કાલેલકરે ચંદ-શુકની યુતિને ‘દેવોનું કાવ્ય’ એવી ઉત્તમ ઉપમા આપે છે. શિયાળામાં રાત્રિ સાધારણ રીતે વધુ લાંબી અને ચોખી હોય છે. આકાશમાં ઊડતા ધૂળના રજકશો પણ ચોમાસાના વરસાદથી નીચે બેસી ગયાં હોય છે.

(૧) હંમેશાં એક જ સ્થળે દેખાતા કાયમી તારકસમૂહો – નક્ષત્ર ઓળખવા માટે સારા એટલાસ – ખગોળનાં પુસ્તકો કે સંદેશ પ્રત્યક્ષ પંચાંગની મદદ લઈ શકાય છે.

(૨) જે તે માસનાં રહેવાળ નક્ષત્રો નક્કી હોય છે તે માસમાં તે નક્ષત્ર આખી રાત સારી રીતે જોવા મળે છે. દા.ત., કારતકમાં કૃતિકા, માગસરમાં મૃગશીર્ષ, મહા માસમાં મધ્ય, ચૈત્રમાં ચિત્રા, શ્રાવણમાં શ્રવણ, આસોમાં અચિની નક્ષત્ર.

(૩) આકાશ દર્શન માટે નવરાત્રિથી શિવરાત્રિ સુધીનો સમય અને તેમાં પણ ખાસ કરીને ક્ષીણ ચંદ્રના દિવસો વદ આઠમથી સુદુર આઠમ સુધીના પંદર દિવસો વધુ અનુકૂળ રહે છે.

(૪) આકાશ દર્શનમાં નક્ષત્રો – તારક સમૂહો જોવા માટે રાત્રે નવ કલાકનો સમય વધુ અનુકૂળ ગણાય, કારણ કે તે સમયે જોયેલા નક્ષત્રો, ગ્રહો, તારક સમૂહો ત્રણ-ચાર કલાક સુધી ફરીથી પણ્ચિમ દિશામાં ખસતા-ખસતા જોઈ શકાય છે.

(૫) અંગ્રેજ માસની પહેલી તારીખે જે તારો રાત્રે દસ વાગ્યે માથે આવે તે જ તારો છેલ્લી તારીખે (ત્રીસ દિવસ પછી) રાત્રે આઠ વાગ્યે (અર્થાત્ બે કલાક વહેલો) માથા ઉપર આવે છે.

આકાશ દર્શનના નક્ષાનો ઉપયોગ કરવામાં ખાસ કાળજી એ રાખવી કે તે રોડ એટલાસ કે ભૂપ્રણના એટલાસની જેમ નીચે મૂકીને વાંચવાના હોતા નથી. આપણે ડોક ઉંચી કરીને આકાશ સામે જોતાં હોઈએ ત્યારે જે દર્શય દેખાય તેનું દર્શન કરાવે છે. રોડ એટલાસ, ભૂગોળ એટલાસમાં ઈશાન, અઞ્ચિન, નૈત્રકત્ય, વાયવ્ય ચારેય ખૂણા કલોકવાઈઝ (ઘડિયાળના કાંટાની દિશામાં.) હોય છે. જ્યારે આકાશ દર્શનના નક્ષામાં આ ચારેય ખૂણા એન્ટી કલોકવાઈઝ (ઘડિયાળના કાંટાની વિરુદ્ધ દિશામાં) જગ્યાય છે. તે ઉપયોગ કરવાથી સરળતાથી સમજાશે.

(૬) વધુ જાણકારી માટે સંદેશ પ્રત્યક્ષ પંચાંગના ખગોળ-આકાશ દર્શન વિભાગના સાહિત્યનું મનન-ચિંતન કરવું. ખગોળના પ્રાથમિક પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ.

તારા મંદળ - નક્ષત્ર દર્શન

આપણે આકાશમાં તારાઓ અને નક્ષત્રનાં જૂમખાં રાતે નવ વાગે જોઈએ અને ફરીથી રાત્રે દસ વાગે જોઈએ તો આ તારાઓ – નક્ષત્રોના સ્થાનમાં ફેર પડે છે. પણ્ચિમ તરફ ખસતાં જળાય છે. જે તારાઓ પૂર્વ દિશામાં હતા તે થોડા ઉપર આવે છે. પણ્ચિમમાં ક્ષિતિજ નજીકના અમુક તારાઓ આથમી ગયા હશે. આમ થવાનું કારણ શું ? પૃથ્વી પોતાની ધરી આસપાસ ફરતી હોવાથી પૂર્વ દિશામાં આકાશનો ભાગ આપણી સામે આવતો જાય છે અને પણ્ચિમ દિશામાં આકાશનો ભાગ આથમતો જાય છે.

પૃથ્વી પોતોનું ભમણ પણ્ચિમથી પૂર્વ દિશા તરફ કરે છે માટે આપણને આકાશમાં દિવસો સૂર્ય અને રાત્રે

તારા-નક્ષત્રો પૂર્વથી પશ્ચિમ તરફ ફરતાં જગ્યાય છે.

પૃથ્વી પોતાની ધરી આસપાસ ૨૪ કલાકમાં એક આંટો મારતી હોત તો જે જગ્યાએ તારા-નક્ષત્રો આજે છે તે આવતી કાલે, પરમ દિવસે તથા કાયમ માટે જે તે જગ્યાએ (એટલે કે કાયમી એક જ સ્થળે) જોવા મળત. પરંતુ પૃથ્વી પોતાની ધરી આસપાસ ૨૩ કલાક - ૫૬ મિનિટ્સમાં એક આંટો મારે છે. આથી બધા તારાઓ બીજા દિવસે ૪ મિનિટ વહેલા ઉગે છે. એક મહિના પછી ૩૦ x ૪ = ૧૨૦ મિનિટ = ૨ કલાક વહેલા બધા જ તારા ઉગે છે.

૧૨ મહિના પછી જે તે તારીખે $12 \times 2 = 24$ કલાક થાય છે એટલે કે એ જ જગ્યાએ એ સમયે તારાઓ-નક્ષત્રો ઉગે છે. માટે જ ૧૨ માસના વિવિધ તારાઓના નક્ષાની જરૂર પડે છે.

ગ્રહો અને તારા વચ્ચે તફાવત

ગ્રહો અને તારા વચ્ચે મુખ્ય ભેદ સમજવા જેવો છે. તારાઓ જલ્દી છે - ટમટમે છે, એટલે કે પલકારા મારે છે. તારાઓ જે તે તારીખે વર્ષોનાં વર્ષો સુધી એક જ જગ્યાએ જોવા મળે છે. ગ્રહો પોતાની ગતિ પ્રમાણે વારંવાર જગ્યા બદલે છે. ચંદ્રને એક માસ દરમિયાન દરરોજ પોતાનું સ્થાન બદલતો જોઈએ છીએ. સુદ બીજાની સમી સાંજે પશ્ચિમ આકાશમાં દેખાતો ચંદ્ર સુદ સાતમ-આઠમ તિથિએ મધ્ય આકાશમાં જોવા મળે છે. આજ ચંદ્ર સુદ ચૌદશ-પૂનમે સમી સાંજે પૂર્વ આકાશમાં જોવા મળે છે.

ચંદ્રની વિવિધ કળાઓ જોવા મળે છે તેવી જ રીતે બુધ અને શુક્રની કળાઓ પણ હોય છે. ટેલિસ્કોપની મદદથી કળાઓ સારી રીતે જોઈ શકાય છે.

તારક નિરીક્ષણ

આવું મોટું આકાશ અને એમાં આટલા બધા તારા આડેઘડ નીરખતાં આપણે ગુંચવાઈ જઈએ નહીં તે માટે આકાશનું કાલ્યનિક વિભાગીકરણ કરી નાખવામાં આવ્યું છે. એ વિભાગીકરણ જાણ્યા પછીએ તારાઓ યાદ રહી જાય છે માટે એમનાં વિવિધ નામ આપવામાં આવ્યાં છે. એ વિભાગીકરણ કરી રીતે કર્યું છે અને એ નામો કેમ પાડવામાં આવ્યાં છે તેનો પ્રાથમિક

ખ્યાલ ખગોળના સમૃદ્ધ પુસ્તકોમાં જોવા મળે છે.

અંધારી રાત્રે આકાશદર્શનનો ઉત્તમ અવસર

વિશ્વની પ્રત્યેક સંસ્કૃતિમાં ખગોળશાસ્ત્ર-આકાશદર્શનનો ઉલ્લેખ તથા ઉપયોગ જોવા મળે છે. સવારે વહેલા ઉઠીને પૂર્વ દિવશામાં ઉગતા સૂર્યનાં ક્રિષ્ણાને વધાવીએ છીએ તે સૂર્ય એક મોટો શક્તિપૂંજ છે. અંધારી રાત્રે આકાશમાં ટમટમતા નાના-મોટા તારાઓનો એક આગવો ઈતિહાસ હોય છે. તારાઓને પણ બાલ્યાવસ્થા - યુવાવસ્થા - પ્રૌઢાવસ્થા - વૃદ્ધાવસ્થા હોય છે.

આકાશમાં ઉગતા સૂર્ય - ચંદ્ર - મંગળ - બુધ - ગુરુ - શુક્ર - શનિ વગેરે ગ્રહોનું સ્થળાંતર તથા સપ્તર્ષિના તારાઓ, ધ્રુવનો તારો વગેરે બાબતોથી ઋષિમુનિઓ તથા વૈજ્ઞાનિકોને જેટલું આકર્ષણ હોય છે તેટલું જ આકર્ષણ સામાન્ય બાળકો તથા સાધારણ લોકોને પણ હોય છે. વિદ્યાર્થીઓ, જેડૂતો અને વિચારશીલ મનુષ્યો જ્યારે આકાશી ઘટના અંગે વધુ અનુભવ ધરાવે છે, જિજ્ઞાસાથી વધુ આગળ વિચારે છે ત્યારે આ દુનિયાને ઘણું જ્ઞાન આપી શકે છે.

મહાન્યા ગાંધીજી તથા કાકાસાહેબ કાલેલકર તો નિયમિત રીતે રાત્રે આકાશદર્શન કરતા હતા. અમદાવાદમાં કાંકરિયા તળાવ પાસે બાલવાટિકામાં વર્ષોથી “નભોમંડળ આકાશદર્શન”નો એક નાનો પણ સુંદર કાર્યક્રમ થતો અને સંખ્યાબંધ લોકો તેનાથી જ્ઞાન-સમજ મેળવતા હતા.

આકાશદર્શન વિશે કેટલાક અભિપ્રાયો

“બાળકોને અને મોટાને નાટકો અને એમાં થતાં દશ્યો બહુ ગમે છે, પણ જે નાટક કુદરતે આપણા સારુ આકાશમાં ગોઈયું છે, તેને એકેય મનુષ્યકૃત નાટક પહોંચે તેમ નથી. વળી નાટકશાળામાં આંખ બગડે, ફેફસાંમાં મલિન હવા જાય અને નીતિ બગડવાનો પણ ઘણો સંભવ, આ કુદરતી નાટકમાં તો લાભ જ છે. આકાશ નિહાળતાં આંખને શાંતિ થાય છે. આકાશ નિહાળવા બહાર રહેવું જ જોઈએ, તેથી શુદ્ધ હવા ફેફસાંને મળે. આકાશ નિહાળતાં નીતિ બગડવાનું આજ લગી સાંભળ્યું નથી. જેમ-જેમ ઈશ્વરી ચુમટકારનું ધ્યાન

ધરીએ તેમ-તેમ આત્માનો વિકાસ જ થાય. જેને રોજ મેળા વિચારો - સ્વભાં ચાત્રિમાં આવતાં હોય, તે બહાર સૂઈ આકાશ દર્શનમાં લીન થવાનો પ્રયત્ન કરી જુએ. તેને તુરત નિર્દ્દિષ્ટ નિદ્રાનો અનુભવ થશે. આકાશમાં રહેલા ગણો કેમ જાણો ઈશ્વરનું મૂક સ્તવન કરતા ના હોય, એમ આપણે જ્યારે એ મહાદર્શનમાં ઓતપોત થઈએ, ત્યારે સાંભળતા જગ્ઘાઈએ છીએ. જેને આંખ હોય તે આ નિત્ય નવો નાચ જુએ. જેને કાન છે તે આ અસંખ્ય ગાંધીનું મૂક ગાન સાંભળો.”

- મહાત્મા ગાંધી

“ચાત્રિના આકાશમાં જે અસંખ્ય તારાગણ આપણે જોઈએ છીએ તે બધાને આ જગતને નિભાવવામાં સ્થાન છે... એટલે આપણે આપણા આશ્રયદાતા આકાશમાં વિચરતા દિવ્ય ગણોનો થોડોથાં પરિચય કરવો જ જોઈએ... જ્યાં સહેજે ઈશ્વર છે તેનું નિરીક્ષણ હું કેમ ન કરું? ઈશ્વરની મહાન લીલા નીરખવાની આ તક કેમ જવા દેવાય?... આકાશ એટલે અવકાશ. આપણા શરીરમાં અવકાનશ ન હોય તો આપણે એક ક્ષણ પણ ન જીવી શકીએ. જેમ શરીરને વિશે તેમજ જગતને વિશે સમજજું... મારે સારુ આ નક્ષત્રો ઈશ્વરની સાથે અનુસંધાન કરવાનું એક સાધન થઈ પડ્યું છે. આશ્રમવાસીઓને પણ તેમ થાઓ.

- ગાંધીજી સન ૧૯૭૮.

‘આશ્રમજીવન’, પૃ. ઉપથી ૫૧

“બધી માનસિક પ્રવૃત્તિ ચાલે છે. તારા, ગ્રહો, નક્ષત્રો વગેરે નિહાળવાની ભૂખ ધૂન લાગી છે. ઓળખું ફક્ત બે-પાંચને એટલે બાકીના જ્યોતિર્ધરો સામે બાધાની જેમ જોઈ રહું છું. ચાત્રિઓ એટલી સ્વર્ચ હોય છે કે રાતના બે-ત્રણ-ચાર બજે, ત્યારે ઊર્ધ્વ ત્યારે, અગાશીમાં ઊભીને ધરાઈ-ધરાઈ જોયા કરું છું ને કોઈ સમજાવનારો

બેટે માટે ઝંપું છું. એમ થાય છે કે અહોહો ! ચાલીસ વર્ષો જીવનનાં ગયાં, આંખું જગત ડોળવાનો દાવો કરનાર લેખક બન્યો ને રોજના આ વિરાટ સોબતી આકાશને જ ઓળખ્યા વિનાનો રહ્યો ! અને એ ન જોયું તેને પરિણામે કેટલી બધી કંગાલિયત મારા સાહિત્યમાં પણ રહી ગઈ હોવી જોઈએ !

- બોટાં : ૨૫-૧૧-૧૯૭૮, જીવરંદ
મેઘાણી

તિથિ એટલે સૂર્ય-ચંદ્ર વચ્ચેનું અંતર તિથિના આધારે ચંદ્રની કળા તથા ચંદ્રનું સરનામું એટલે કે જે તે સમયે ચંદ્ર આકાશમાં ક્યાં દેખાશે તે અગાઉથી નિશ્ચિત રીતે જાણી શકાય છે.

‘તારા ઉપર તારા તણાં જૂમી રહ્યા છે જૂમણાં તે યાદ આપે આંખને ગેલી કચેરી આપની.’

- કલાપી

દૂર-દૂરથી જોઈ રહેલી
ક્ષિતિજે ત્યાં લંબાલ્યો હાથ
અવઢવ બાકી રહી હવે કઈ ?
આ તો અનન્તનો સંગાથ !

- ‘નેહરકિમ’

આકાશ દર્શન તથા ખગોળ પરિચય માટે પ્રા. હરિહર ભણ, છોટુભાઈ સુથાર, ડૉ. જે. જે. રાવલ તથા પ્રો. વિહુલભાઈ પટેલનાં પુસ્તકો ઉપયોગી નીકલે છે.

ભૂપેન્દ્ર ધોળકિયા
બી/૮ ન્યૂ ભૂમિકા ફ્લેટ્સ
સત્કાર બંગલોઝ, કે. કે. નગર ચાર રેસ્ટા,
ઘાટલોડિયા, અમદાવાદ - ૩૮૦ ૦૬૧
મો. ૮૮૭૮૫ ૬૨૮૨૬

સત્યને એટલે ઈશ્વરને છોડીને હિંદુસ્તાનનું ભલું નથી ચાહતો. કારણ, મને વિશ્વાસ છે કે જે માણસ ઈશ્વરને ભૂલી શકે છે તે દેશને ભૂલી શકે છે, માતાપિતાને ભૂલી શકે છે, પત્નીને પણ ભૂલી શકે છે.

મૌં કો ગાંધી. [‘નવજીવન’] : ૨૬-૧૦-૧૯૨૬]

‘ગાંધી-ગંગા’ : ૨’માંથી સાભાર

પ્રિન્સિપિયાનું ત્રીજું પુસ્તક

વિહુલભાઈ અં. પટેલ

પ્રિન્સિપિયાનાં ગ્રાણ પુસ્તકો છે. પુસ્તક Iમાં કેન્દ્રીય બળો અને તેના કારણો જે ભમણકષાઓ મળે તેનો અભ્યાસ છે. ભમણ માટેના માધ્યમમાં કોઈ પણ જાતનો વિરોધ નથી. જ્યારે પુસ્તક IIમાં ભમણ માટેના માધ્યમમાં હવા, પ્રવાહીઓ વગેરે હોય તેનો અભ્યાસ છે. પુસ્તક I અને IIમાં જે બધું તૈયાર કર્યું તેનો ઉપયોગ વિશ્વનો અને તેમાંથે સૂર્યમંડળનો એટલે કે ગ્રહો અને ગ્રહોની આસપાસ ફરતા ચંદ્રોનો (ઉપગ્રહોનો) ન્યૂટનના વિશ્વવ્યાપી ગુરુત્વકર્ષણ બળનો ઉપયોગ કરીને અભ્યાસ કર્યો જે પુસ્તક IIIમાં આપ્યું છે. ખરેખર આ વાંચતાં આનંદ એટલા માટે થાય છે કે માનવશક્તિ આવું વિચારી શકે છે અને એકલા હાથે આટલું બધું ગંભીર અને ઊંડાણવાળું કામ કરી શકે છે તેનો વિચાર કરતાં અહોભાવ થાય છે.

પુસ્તક IIIના છ વિભાગો છે. પહેલા વિભાગમાં પદાર્થ વિજ્ઞાનના (Natural Philosophy) પ્રગતિ કરવા માટેના જરૂરી નિયમો આપ્યા છે. બીજા ભાગમાં જુદી-જુદી અસાધારણ (Phenomena) વિગતો આપી છે કે જેના ઉપર વિશ્વની રચનાનું અધ્યેકરણ થઈ શકે. ત્રીજા ભાગમાં વિશ્વના ગુરુત્વકર્ષણના નિયમથી ગ્રહો અને તેમના ચંદ્રોની ગતિ સમજાવી છે. ચોથા ભાગમાં ભરતી, પાંચમાં ભાગમાં ચંદ્રના વેગનું સૂક્ષ્મ નિરીક્ષણ જે પ્રિન્સિપિયાનું સરસમાંનું એક છે. છઢો અને છેલ્લો ભાગ પુસ્તકાની ગતિનો છે. ત્રીજું પુસ્તક પહેલાં બેની જેમ વિભાગોમાં વહેંચાયેલું નથી.

ન્યૂટન પુસ્તક IIIથી ઓળખાણ એ રીતે આપે છે કે તે આગળનાં બે કરતાં જુદી જાતનું છે. આ પુસ્તક સમજવા માટે ન્યૂટન જણાવે છે, “Read with care the definitions, the Law of Motion, and the first three sections of Book I. He/She may pass on to this book, and consult each of the remaining propositions of the first two books as references in this, and his occasions, shall require.”

આના કારણે આપણે પહેલાં બંને પુસ્તકો પૂરાં કર્યા વગર પુસ્તક IIIની શરૂઆત કરી છે. આમ કરવાનું કારણ થોડીક વિવિધતા હોય તો સારું. આના કારણે આપણે Book IIIનો અભ્યાસ કરીશું.

પ્રિન્સિપિયાના પુસ્તક IIIની પહેલી આવૃત્તિની શરૂઆત જ નવ અનુમાનોથી (Hypothesis) થઈ જેની ટીકાકારોએ ખૂબ જ ટીકા કરી. આથી ન્યૂટને આ અનુમાનોને બે ભાગમાં વહેંચ્યાં. પહેલાં ચાર અનુમાનો ‘Rules for Natural philosophy’ના નામથી ઓળખાય છે અને બાકી રહેલાં અનુમાનો સુધારા-વધારા કરતાં છ વિલક્ષણો (Phenomena) તરીકે ઓળખાય છે.

ન્યૂટનના તત્વજ્ઞાનના પ્રયોજનના (Reasons) નિયમો :

નિયમ ૧ :

We are to admit no more causes of natural things than such as are both true and sufficient to explain their appearances.

આપણે વધારે કુદરતી કારણો સ્વીકારીશું નહિ જ્યારે સાચા અને પૂરતાં કારણો વર્ણન કરવા પૂરતાં હોય.

આનો આશાય Nature does nothing in vain and more is in vain when less will serve, for Nature is pleased with Simplicity

કુદરત કારણ વગર કશું જ કરતી નથી અને જ્યારે ઓળામાં કરી શકે ત્યારે વધારાનાં નકામાં છે. કુદરત સાદઈથી ખુરા છે.

નિયમ ૨ :

'Therefore to the same natural effects we must as far as possible, assign the same causes.'

આથી એક જ જાતની કુદરતી અસર માટે જ્યાં સુધી શક્ય હોય ત્યાં સુધી સમાન કારણો આપો.

ન્યૂટનનું કહેવું છે કે જે ભૌતિક અસરો અને ભૌતિકશાસ્ત્રાના નિયમો જે આપણી પૃથ્વી ઉપર છે તે વિશ્વમાં સર્વત્ર છે.

નિયમ ૩ :

The qualities of bodies, which admit neither intension nor remission of degress, and which are found to belong to all bodies within the reach of own experiments, are to be esteemed the universal qualities of all bodies whatsoever

પદાર્થોના ગુણધર્મો જે તીવ્ર નથી કે ડિગ્રી. ઉત્સર્જન નથી અને જે આપણા પ્રથોગોમાં આવતા સર્વે પદાર્થોમાં રહેલા છે તે ગુણધર્મોને વિશ્વવ્યાપક ગુણધર્મો તરીકે આદરભાવે સ્વીકારવા જોઈએ.

નિયમ ૪ :

In experimental philosophy We are to look upon propositions collected by general induction from phenomena as accurately or very nearly true, notwithstanding any contrary hypotheses that may be imagined, till such time as other phenomena occur, by which they may either be made more accurate or liable to exceptions.

પ્રયોગિક તત્ત્વજ્ઞાનમાં આપણે ઘટનાઓમાંથી સામાન્ય અનુમાન દ્વારા એકમિત કરેલી દરખાસ્તોને ચોક્કસ અથવા ખૂબ જ સાચી તરીકે જોવી જોઈએ, કલ્પના કરી શકાય તેવી કોઈ પણ વિપરીત પૂર્વધારણાઓ સાથે, અન્ય ઘટનાઓ બને ત્યાં સુધીના સમય સુધી, જેના દ્વારા તેઓને વધુ સર્વોચ્ચ બનાવી શકીએ અથવા કાયદેસર અપવાદ.

પ્રિન્સિપિયાની ત્રીજી આવૃત્તિમાં નિયમ 4 ન્યૂટને આપેલો, આ બધા નિયમોમાં અગત્યનો નિયમ છે. આનો ખાસ આશાય તો અનુમાનથી (Induction) મેળવેલાં પરિણામો કોઈ કાલ્યનિક અધિકર્તથી (Hypothesis) મેળવેલાં પરિણામોની સામે માન્ય કરવા માટે છે.

વિગત (Data)

ન્યૂટન નીચેની છ માહિતીઓ જોડે કામ કરે છે. આ માહિતીઓને ફીનોમીના (Phenomena) તરીકે ઓળખે છે. તત્ત્વજ્ઞાનમાં કોઈ વસ્તુનું અસ્તિત્વ સાબિત થયું હોય કે ન થયું હોય, તેના ગુણધર્મો ચમજમાં આવ્યા હોય કે ન આવ્યા હોય, પણ મગજને જે સાચું દેખાય તેને ફીનોમીના તરીકે ઓળખે છે. જ્યારે ભૌતિકશાસ્ત્રમાં, “જોઈ શકાય તેવો પ્રસંગ (observable event) ફીનોમીના કહેવાય છે. આપણે ગુજરાતીમાં પડા આ જ અર્થમાં ફીનોમીના ઓળખીશું,

ફીનોમીના I

A That he circumjovial planets [or satellites of Jupiter], by radii drawn to the center of Jupiter, describe areas proportional to the times, of description; and their periodic times - the fixed stars being at rest are as the 3/2 power of their distances from that center.

નોંધ : જ્યુપિટર એટલે કે ગુરુ અથવા બૃહસ્પતિ જે સૂર્યમાળાનો મોટામાં મોટો ગ્રહ છે. આ ગ્રહના ચંદ્રો અંગેજમાં circumjovial planets તરીકે ઓળખાય છે.

ગુરુના ચંદ્રોથી ગુરુના કેન્દ્રને જોડતી ત્રિજ્યાઓથી બનતું ક્ષેત્રફળ વર્ણના સમયના પ્રમાણસર છે; અને તેમનો આવર્તકાળ (નિયત તારાઓ નિષ્ક્રિય છે) તેમના કેન્દ્રથી અંતરના $3/2$ વર્ગ છે.

ફીનોમીના II

The circumsaturain planets [or satellites of saturn], by radii drawn to the center of Saturn, describe areas propotional to the times of description, and their periodic time - the fixed stars being at rest - are as the 3/2 powers of their distances from its center.

શનિના ચંદ્રથી શનિના કેન્દ્રને જોડતી ત્રિજ્યાઓથી બનતું ક્ષેત્રફળ વર્ણના સમયના પ્રમાણસર છે અને તેમનો આવર્તકાળ (નિયત તારાઓ નિષ્ક્રિય (Rest) તેમના કેન્દ્રથી અંતરના $3/2$ વર્ગ છે.

ફીનોમીના III

The orbits of the five primary planets - Mercury, venus, Mars, Jupiter and Saturn - encircle the sun

મુખ્ય પાંચ ગ્રહો બુધ, શુક્ર, મંગળ, ગુરુ અને શનિની ભ્રમણકક્ષાઓ સૂર્યને ઘેરે છે.

ફીનોમીના IV

The periodic times of the five primary planets and of either the sun about the earth or the earth about the sun - the fixed stars being at rest - are as the 3/2 nowers of their mean distances from the sun.

મુખ્ય પાંચ ગ્રહોની અને પૃથ્વીનો આવર્તકાળ સૂર્યથી તેમના અંતરના $3/2$ વર્ગ છે.

ફીનોમીના V

The Primary planets, by radii drawn to the earth describe areas in no way proprtional to the times but, by radii drawn to the sun, traverse areas proportional to the times.

મુખ્ય ગ્રહોથી પૃથ્વીને જોડતી ત્રિજ્યાઓથી બનતું ક્ષેત્રફળ (વર્ણના) સમયના પ્રમાણસર નથી પણ સૂર્યને જોડતી ત્રિજ્યાઓથી બનતું ક્ષેત્રફળ સમયના પ્રમાણસર છે.

ફીનોમીના VI

The moon, by a radius drawn to the center of the earth, describes areas proportional to the time of description

ચંદ્રથી પૃથ્વીના કેન્દ્રને જોડતી નિજ્યાઓથી વર્ણવતા ક્ષેત્રફળ વર્ણના સમયના પ્રમાણસર છે.

જાગે કે ચંદ્રની ગતિને સૂર્યના બળથી થોડીક અસર થશે પણ તે ખૂબ જ નાની ભૂલ થતી હોઈને આપણે તેને મહત્ત્વ આપીશું નહિએ.

ન્યૂટન ગુરુના ચંદ્ર ઉપર લાગતા કેન્દ્રામ્ભી બળ વિરોનું પ્રમેય આપે છે. ગુરુના ચંદ્રની ગાહ ગુરુના કેન્દ્ર સાથે જુદા-જુદા સમયે જોડવાથી બનતી આકૃતિનું ક્ષેત્રફળ સમયના તર્ફાવતને પ્રમાણસર હોઈને પુસ્તક માન પ્રમેય ના કારણે પ્રમેય ૧ :

The forces by which the circumjovial planets [or Satellites of Jupiter] are continually drawn away from rectilinear motions and are maintained in their respective orbits are directed to the center of Jupiter and are inversely as the squares of the distances of their places from that center.

જે ગુરુના ચંદ્રોને સીધી રેખાઓની ગતિમાંથી સતત ખેંચી લઈને તેમને યોગ્ય ભ્રમણકક્ષાઓમાં રાખે છે તે બળો ગુરુગ્રહના કેન્દ્ર તરફ વળે છે અને તેઓ (બળો) કેન્દ્રથી ચંદ્રો સુધીના અંતરોના વર્ગના વ્યસ્ત પ્રમાણમાં છે. આ જ વસ્તુઓ શાની ગાહના ચંદ્રોને પણ લાગુ પડે છે.

પ્રમેય ૨ :

The forces by which the primary planets are continually drawn away from rectilinear motions and are maintained in their respective orbits are directed to the sun and are inversely as the squares their distances from its center.

જે મુખ્ય ગ્રહને સીધી રેખાની ગતિ સતત ખેંચી લઈને તેમની યોગ્ય ભ્રમણકક્ષામાં રાખે તે બળો સૂર્ય તરફ વળે છે અને આ (બળો) સૂર્યના કેન્દ્રથી ગાહો સુધીના અંતરોના વર્ગના વ્યસ્ત પ્રમાણમાં છે.

પ્રમેય ૩ :

The force by which the Moon is maintained in its orbit is directed toward the earth and is inversely as the square of the distance of its place from the center of the earth.

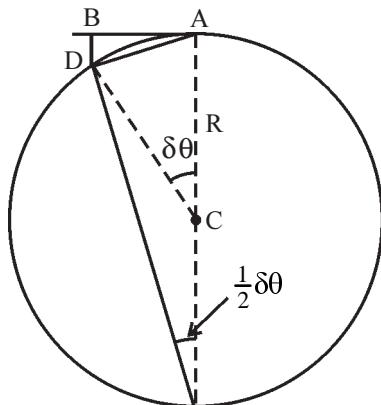
જે બળ ચંદ્રને તેની ભ્રમણકક્ષામાં જાગવી રાખે છે તે પૃથ્વી તરફ વળે છે અને પૃથ્વીના કેન્દ્રથી તેના અંતરના વર્ગના વ્યસ્ત પ્રમાણમાં છે.

પ્રમેય ૪

The moon gravitates towards the earth and by the force of gravity is continually drawn off from rectilinear motion and kept in its orbit.

ચંદ્ર પૃથ્વી તરફ આકર્ષણ છે અને ગુરુત્વાકર્ષણ બળ સતત રીતે સીધી રેખાની ગતિમાંથી ખેંચી લઈને તેની ભ્રમણ કક્ષામાં રાખે છે.

સાબિતી : ન્યૂટને આની સાબિતી માટે આકૃતિ ૧માં બતાવ્યા પ્રમાણે ચંદ્ર એક મિનિટમાં સીધી રેખાથી કેટલો નીચે આવશે તે ગાળી બતાવ્યું છે.

આદૃતી 1

$$\text{આથી, } \delta\theta = \frac{2\pi}{27 \frac{43}{43} \text{ મિ}} = \frac{2\pi}{39,343} \text{ Radian છે.}$$

ΔABD માં, આપણે $\angle BAD = \alpha$ હઈએ. આથી, $\angle DAC = 90^\circ - \alpha$ છે. $AC = DC$ હોઈને $\angle CDA = \angle DAC = 90^\circ - \alpha$ છે. આપણે જાણીએ છીએ કે,

$$\angle CDA + \angle DAC + \angle DCA.$$

$$= (90^\circ - \alpha) + (90^\circ - \alpha) + \delta\theta = 180^\circ$$

$$\therefore \delta\theta = 2\alpha \quad \therefore \alpha = \frac{\delta\theta}{2} \text{ થાય.}$$

$$\therefore \angle BAD = \frac{\delta\theta}{2}$$

ΔABD માં,

$$\sin \angle BAD = \sin \frac{\delta\theta}{2} = \frac{BD}{AD}, \delta\theta \text{ નાનો હોઈને,}$$

$$\sin \frac{\delta\theta}{2} \equiv \frac{\delta\theta}{2} = \frac{BD}{R\delta\theta} \quad \therefore BD = \frac{1}{2} R(\delta\theta)^2$$

$R = AC$ એ ચંદ્રનું પૃથ્વીના કેન્દ્રથી P અંતર છે, જેના બરાબર $60 R_E$ જ્યાં, R_E એ પૃથ્વીની ત્રિજ્યા છે. એટલે કે, $AC = 60 R_E$ છે.

$$\text{પૃથ્વીનો પરિધિ} = 2\pi R_E = 1.232496 \times 10^8 \text{ પોરિસ ફીટ}$$

$$R_E = \frac{1.232496 \times 10^8}{2\pi}$$

$$\therefore BD = AD \left(\frac{\delta\theta}{2} \right) = \frac{1}{2} (R\delta\theta)(\delta\theta) = \frac{1}{2} R(\delta\theta)^2$$

$$= \frac{1}{2} 60 R_E (\delta\theta)^2 = \frac{1}{2} \left\{ 60 \times \frac{1.232496 \times 10^8}{2\pi} \right\} \left\{ \frac{2\pi}{39,343} \right\}^2$$

કેન્દ્ર C એ પૃથ્વી છે અને ચંદ્ર A બિંદુએ છે. ન્યૂટનના ગતિના પહેલા નિયમ પ્રમાણે જો ગુરુત્વાકર્ષણ બળ ન હોય તો ચંદ્ર Aથી B સીધી રેખામાં મુસાફરી કરે છે, પણ ગુરુત્વાકર્ષણ બળ જેનું કેન્દ્ર C છે તે હોઈને આ બંને બળોના કારણે ચંદ્રની ભ્રમણકક્ષા ચાપ AD બને છે. ટૂકમાં ચંદ્ર Bથી નીચે D એ આવે છે. આપણે BDની વંબાઈ શોધવી છે. ધારો કે ચંદ્ર એક મિનિટમાં કોણીય ચાપ (Angular Arc) $\delta\theta$ બનાવે છે. ચંદ્ર પૃથ્વીની આસપાસ $27 \frac{43}{43}$ મિનિટમાં એક ચક્કર ફરે છે.

$$= 60\pi \frac{1.232496}{(3.9343)^2} = 15 \frac{1}{120} \text{ Paris Feet}$$

$$= 15 \frac{1}{120} \times 12 \times 2.707 = 487.5 \text{ Cm}$$

પૃથ્વી ઉપર જે ગુરુત્વાકર્ષણ બળ લાગે છે તે જ ગુરુત્વાકર્ષણ બળ ચંદ્ર ઉપર લાગતું હોય તો,

$$F_m = \frac{G m_1 m_2}{R^2} = G \frac{m_1 m_2}{(60 R_E)^2} = \frac{1}{3600} \left[\frac{m_1 m_2}{R_E^2} G \right]$$

$$= \frac{1}{3600} F_e$$

$$\therefore F_e = 3600 F_m$$

F_e = પૃથ્વી ઉપરનું ગુરુત્વાકર્ષણ બળ

F_m = ચંદ્ર ઉપરનું ગુરુત્વાકર્ષણ બળ

આથી, પૃથ્વીની સપાઠી ઉપર લાગતું બળ ચંદ્ર ઉપર લાગતા ગુરુત્વાકર્ષણથી 3600 ગણું છે.

જે બળ ચંદ્રના ખેંચાઈને નીચે પડવાના માટે જવાબદાર છે તે જ બળ પૃથ્વીની સપાઠી ઉપર પડતા પઢાર્થો માટે જવાબદાર હોય તો તે બળ પૃથ્વીની સપાઠી ઉપર ચંદ્રની સપાઠી ઉપર 3600 ગણું છે. આ કારણે સરખું અંતર કાપવા માટે ચંદ્ર ઉપર 60 ગણો સમય જોઈએ. પૃથ્વી ઉપર 1 સેકન્ડમાં જે અંતર કપાય તે જ અંતર કાપવા માટે 60 સેકન્ડ (એટલે કે 1 મિનિટ) ચંદ્ર ઉપર જોઈએ.

પૃથ્વી ઉપર અંતર કાપવાનું સૂત્ર,

$$S = \frac{1}{2} g t^2 \text{ માં } t = 1 \text{ મૂકતાં } 25 = g \text{ થાય.}$$

આથી, $g = 2 \left(15 \frac{1}{120} \right) = 975 \text{ cm/sec}^2$ થાય, જે હાલમાં વપરાતી $g = 970 \text{ cm/sec}^2$ ની ઘણી નજીક હોઈને આપણે કહી શકીએ કે જે ગુરુત્વાકર્ષણ બળ પૃથ્વી ઉપર લાગે છે તે જ બળ ચંદ્રને એક મિનિટમાં $15 \frac{1}{120}$ ફિટ નીચે ખેંચે છે.

આ ખૂબ જ અગત્યનું પરિણામ છે. આને ટેકો આપવા ન્યૂટને નીચેનો વિચાર પ્રમોગ સૂચય્યો.

ગુરુ અને શનિના ગ્રહોને અનેક ચંદ્રો છે તે જ પ્રમાણે ધારો કે પૃથ્વીને અનેક ઉપગ્રહો છે. ધારો કે પૃથ્વીની આસપાસ નીચામાં નીચી ભ્રમણકક્ષામાં ઘણા ચંદ્રો ફરે છે. આખરે એક ચંદ્રની પૃથ્વીના પર્વતની ટોચની ઊંચાઈએ ભ્રમણકક્ષા હશે. આ ભ્રમણકક્ષામાં ચંદ્રને રાખવા માટે વપરાતું બળ પૃથ્વી ઉપર લાગતા બળથી જુદું હોય તો આ ચંદ્ર બે બળોથી નીચે ધસતો આવતો હોય. આમ બનતું ન હોઈને કહી શકીએ કે ચંદ્ર ઉપર લાગતું તે પૃથ્વી પર લાગતું બળ જ છે. પૃથ્વીનું ગુરુત્વાકર્ષણ બળ ચંદ્રની ભ્રમણકક્ષા અને પૃથ્વી ઉપર પડતી વસ્તુઓ ઉપર કાબૂ ધરાવે છે.

ન્યૂટન પૃથ્વી અને ચંદ્રની સરખામણી ગુરુ અને તેના ચંદ્રો સાથે કરીને આ બંને systemમાં સરખાપણું હોઈને નિયમ 2ના કારણે તેમનું બનેનું સામાન્ય કારણ કયું ? સામાન્ય કારણ ગુરુત્વાકર્ષણ છે.

પ્રમેય ૫

That the circumjovial planets gravitate towards Jupiter; the circumsaturnal towards Saturn; the circumsolers towards the Sun; and by the forces of their gravity are drawn

off from rectilinear motions and retained in curvilinear orbits.

ગુરુના ઉપગ્રહો ગુરુ તરફ આકર્ષય છે; શનિના ઉપગ્રહો શનિ તરફ આકર્ષય છે; સૂર્યના ગ્રહો સૂર્ય તરફ આકર્ષય છે; ગુરુત્વાકર્ષણ બળથી સુરેખા ગતિમાં મુસાફરી કરનારને ખેંચી લઈ અને તેમની વકરેખા ભ્રમણકક્ષામાં રાખે છે.

અત્યાર સુધી વિશ્વમાં તારાઓ, ગ્રહો અને ઉપગ્રહોને તેમની ભ્રમણકક્ષામાં રાખવા જે કેન્દ્રગામી બળ છે તે બીજું કોઈ નહિ પણ ગુરુત્વાકર્ષણ (Gravitating) બળ જ છે. [આપણા નિયમો I, II, II અને IVથી જે] આથી આપણે હવે ગુરુત્વાકર્ષણ બળથી જ ઓળખીશું.

ઉપપ્રમેય ૧ :

There is therefore, a power of gravity tending to all the planets for, doubtless, Venus, Mercury, and the rest are bodies of the same sort with Jupiter and Saturn. And since all attraction is mutual, Jupiter will therefore gravitate towards all his own Satellites, Saturn towards his, the Earth towards the Moon, and the Sun towards all the Primary planets.

આથી ગુરુત્વાકર્ષણની શક્તિ બધા ગ્રહો તરફી છે; શંકા વગર શુક્ર, બુધ અને બાકીના ગુરુ અને શનિની જેમ અને બધાં આકર્ષણો અરસપરસ હોઈને ગુરુ તેના બધા ચંદ્રો તરફ આકર્ષય છે. શનિ પણ તે જ રીતે, પૃથ્વી તેના ચંદ્ર તરફ અને સૂર્ય તેના પ્રાથમિક ગ્રહો તરફ આકર્ષય છે.

ઉપપ્રમેય ૨ :

The force of gravity which tends to any one planet is inversely as the Square of the distance of places from that planet's center.

ગુરુત્વાકર્ષણ બળ, જેનું કોઈ એક ગ્રહ તરફ વલણ હોય, તે ગ્રહના કેન્દ્રથી તેના અંતરના વર્ગના વસ્ત પ્રમાણમાં છે.

ઉપપ્રમેય ૩

All the planets do mutually gravitate towards one another by cor. 1 and 2. And hence it is that Jupiter and Saturn, when near their conjunction by their mutual attractions sensibly disturb each other's motions. So the Sun disturbs the Motions of the Moon; and both Sun and Moon disturb our sea, as We shall herafter explain.

ઉપપ્રમેય 1 અને 2થી બધા ગ્રહો અરસપરસ એકબીજાને આકર્ષે છે અને આથી ગુરુ અને શનિ જ્યારે એકબીજાની નજીક હોય ત્યારે પરસ્પર આકર્ષણથી એકબીજાની ગતિમાં ખલીલ પડે છે. એ જ રીતે સૂર્ય-ચંદ્રની ગતિમાં ખલેલ પડે છે. અને સૂર્ય અને ચંદ્ર આપણા દરિયાને ખલેલતૃપ થાય છે જેને આપણે હવે પછી સમજાવીશું.

પ્રમેય ૬

All bodies gravitate towards each of the planets and at any given distance from the center of any one planet the weight of any body whatever towards that planet is proportional to the quantity of matter which the body contains.

બધા જ પદાર્થો દરેક ગ્રહ તરફ આકર્ષય છે અને ગ્રહના કેન્દ્રથી આવેલા અંતરે આવેલા કોઈ પણ પદાર્થનું “આપેલા ગ્રહ તરફ” નું વજન તે પદાર્થમાં રહેલા દ્વયના પ્રમાણસર છે. સાદી ભાષામાં ન્યૂટનનું કહેવું છે કે કોઈ પણ ગ્રહની સાપેક્ષમાં કોઈ પણ જગ્યાએ કોઈ પણ પદાર્થનું વજન તેના દ્વયના પ્રમાણસર છે. આની સાબિતી પ્રયોગોના

પરિણામોના આધારે આપેલી છે.

આ પ્રમેય ન્યૂટનના સર્વત્વાપી ગુરુત્વાકર્ષણના નિયમનું કેન્દ્ર અને મહત્વશીલ ભાગ છે.

ઉપપ્રમેય 1 : Hence the weights of bodies do not depend upon their forms and textures; for if the weights could be altered with the forms, they would be greater or less according to the variety of forms, in equal matter; altogether against experience.

હેઠળી પદાર્�નાં વજનો તેમની આકૃતિ કે આકાર અને વણાટ ઉપર આધાર રાખતા નથી; જો આકૃતિ કે આકાર જોડે વજન બદલી શકતો હોત, તો ભાતભાતની આકૃતિઓ પ્રમાણે તે (વજન) વધારે કે ઓછું હોત જે સંપૂર્ણપણે અનુભવ વિરુદ્ધ છે.

પ્રમેય 4 અને 6 પછી ન્યૂટન બે પદાર્થો વચ્ચેના પારસ્પરિક આકર્ષણનો નિયમ નીચે પ્રમાણે જણાવ્યો.

પ્રમેય 7

That there is a power of gravity pertaining to all bodies, proportional to the several quantities of matter which they contain.

આથી પ્રત્યેક પદાર્થમાં પારસ્પરિક આકર્ષણ બળ જે પદાર્થમાં રહેલા ઘણા દ્વયોના પ્રમાણસર છે તે રહેલું છે.

આ લેખ નીચેનાં પુસ્તકોના આધારે લખાયો છે.

- (1) Cohen, I. Bernard. "A guide to Newton's Principia." In Isaac Newton : The Principia, by I. Bernerd cohen and Ann Whiteman, Berkely : University of california Press, 1999.
- (2) Collin, Pask. "Magnificent Principia." Prometheus Books New York, 2019.
- (3) Chandrasekhar, S. "Newton's Principia for the common Reader." Clarendon Press, Oxford, 1995.

- રિક્લલભાઈ અં. પેટેલ

'સ્વરાજ' નરસિંહજીના મંદિર પાસે, ઉવારસદ રોડ, શેરથા

Mo. : 94280 19042

ગાંધીજી રાષ્ટ્રવાદની ભૂમિકાએ રહીને કામ કરે છે; એટલે તેઓ વર્ગવિભાગની દાદીઓ વિચાર નથી કરતા, ને વર્ગ વર્ગ વચ્ચેના કણ્ઠિયાની પતાવટ કરાવવા દીરઢે છે; એ સાચું છે. પણ જે અમલી કામ તેમણે પોતે કર્યું છે, ને જે કામ કરતાં તેમણે લોકોને શીખવ્યું છે, તેનાથી જનસમૂહમાં પ્રચંડ જાગૃતિ આવી છે, અને સામાજિક પ્રશ્નોને ઘણું જ મહત્વ અપાવા લાગ્યું છે. વળી, જ્યાં જ્યાં જરૂર પડે ત્યાં, ધનિક વર્ગના જામી પડેલા સ્વાર્થોનો ભોગ આપીને પણ ગરીબ જનતાનું કલ્યાણ સાધવાનો જે આગ્રહ તેમણે રાખ્યો છે. તેને લીધે રાષ્ટ્રીય હિલચાલમાં જનસમૂહના કલ્યાણની સાધનાને ઘણું અગત્યનું સ્થાન મળ્યું છે....

તેઓ ભારતવર્ષના આત્માની, તેના સ્વમાનની, તથા તેનાં દીનદિનિત કરોડોની અગાર્થિત બોજાઓમાંથી છૂટવાની ઝંખનાની, સાક્ષાત મૂર્તિ છે, એમ અમે માનીએ છીએ; અને બ્રિટિશ સરકાર કે બીજું કોઈ તેમનું અપમાન કરે, તો તેને અમે ભારતવર્ષનું તથા તેની પ્રજાનું અપમાન લેખ્યું છે.

જવાહરલાલ નહેકુ

ગ્રંથસૌરભ

મહિનાઈ પ્રજાપતિ

ભારતીય મહિલા વિશ્વકોશ : વેદથી મહાભારત સુધી સ્ત્રીઓની સ્થિતિ / દીના દોશી અમદાવાદ : નવભારત સાહિત્ય મંદિર, 2015. 28.5 x 22 સેમી.; 16+804 પૃ. ISBN : 978-93-5198-041-4 કિ. રૂ. 1500/-

આપણા આર્થગ્રંથો, પ્રશિષ્ટગ્રંથો, લોકસાહિત્ય વગેરેમાં નારીનું ભારે મોટું મહિમાગાન કરવામાં આવ્યું છે, જેમ કે, ‘નારી તું નારાયણી’, ‘નારીએ જગ ઉપજે દાનવ માનવ દેવ / નારી બિન કેસે ઉપજે નારીએ નામ રહ્યાંત’, ‘થત નારી પૂજ્યન્તે રમન્તે તત્ત્વ દેવતા / યતૈયાસ્તુ ન પૂજ્યન્તે સર્વસત્ત્રાફલાઃ ક્ષિયાઃ’, ‘ગુરુણાં માતા ગરીયસી’, ‘માતા કિલ મનુષ્યાણાં દેવતાનાં ચ દૈવતમ’ વગેરે વગેરે આ યશોગાન સાંભળતાં તેમજ બહુવિધ ગ્રંથોમાં વાંચવામાં આવતાંની સાથે જ પ્રસ્તુત ગ્રંથની સ્વખન્દદ્યા લેખિકા – સંપાદિકા અને વ્યવસાયે પત્રકાર દીના દોશીનું મન – ચેતોજગત, આ આદર્શની સામે પ્રવર્તમાન સમયના સમાજમાં નારીની વાસ્તવિક સ્થિતિ ‘હંસિયામાં ઘડેલાયેલી’ જોઈને તેમજ તેમની માનસિકતાનો સાદ સાંભળીને – સ્ત્રીઓ તો ઘર ચલાવી જાણે વળી પહેલાંની સ્ત્રીઓ પડી ઘર જ સંભાળતી ને ? એ પણ પિતા, પતિ કે પુત્રના નામે જ ઓળખાતી ને ? એ કયાં સ્વતંત્ર હતી ? – વિચારે ચઢી જાય છે – ચિંતા અને ચિંતન કરતાં તેનો માંહ્યોલો ખોજુ પત્રકારનો જીવ જાગી ઉઠે છે અને પ્રશ્નો કરે છે કે શું આ વાત ખરેખર સાચી છે ? પહેલાંની સ્ત્રી સ્વતંત્ર નહોતી ? કોઈની પુની હોવું, કોઈની પત્ની હોવું કે કોઈની માતા હોવું એ જ સ્ત્રીની ઓળખ હતી ? સ્ત્રીનું આગવું વ્યક્તિત્વને આગવું અસ્તિત્વ નહોતું ? પ્રસ્તુત પ્રશ્નો / જિજ્ઞાસાના શમન અર્થે ભારતના પ્રાચીનસાહિત્યના આધારે મહિલાઓ વિશેના પ્રખર અભ્યાસીઓ, જેમ કે,

ડૉ. અલ્લેકર, પ્રો. ઈન્દ્ર, પીનામ, પ્રો. આર. એમ. દાસ, ડૉ. બગવત શરણ ઉપાધ્યાય, શર્કુંતલા રાવશાસ્ત્રી, વનમાલા ભવાલકર વગેરેના ગ્રંથો તેમજ આપણા આર્થગ્રંથો સાચંત કર્મઠ બની રહી ફંઝોસી જોયા, જેની ઉપલબ્ધ છે પ્રસ્તુત ગ્રંથ

પ્રસ્તુત ‘મહિલા વિશ્વકોશ’માં પ્રાચીન ભારતીય નારીની સ્થિતિના વિશદ અભ્યાસ હેતુ આપણા પ્રમુખ આર્થગ્રંથોને આધારસ્થોત તરીકે સ્વીકારીને તેમના સ્વરૂપ અનુસાર ઉદ્ધાર્યોમાં વિભાજિત કરીને તેનું નામકરણ કરવામાં આવ્યું છે : ૧ વેદગ્રંથોમાં સ્ત્રી, ૨ બ્રાહ્મણ, આરાધ્યક અને ઉપનિષદ ગ્રંથોમાં નારી, ૩ સૂત્રસાહિત્યમાં સ્ત્રી, ૪ સ્મૃતિ ગ્રંથોમાં સ્ત્રી, ૫ પુરાણ ગ્રંથોમાં સ્ત્રી, ૬ રામાયણમાં સ્ત્રી, ૭ મહાભારતમાં સ્ત્રી અને છેલ્દે સંદર્ભસ્થુચિ આપવામાં આવી છે આ સાથે આર્થગ્રંથોમાં નિરૂપિત નારીના અભ્યાસ માટે તેનાં ક્રમાનુસાર વિવિધ સ્વરૂપો, જેમકે કન્યા, બહેન, પત્ની, સહપત્ની, માતા, સાસુ, દાસી, વેશ્યા / પુંશ્યલી, વિધવા / સતી / મૃત્યુ અને આ સ્વરૂપો સાથે આનુષંખિક બાબતો, જેમ કે કન્યાજન્મ વધામણી વગેરે, શિક્ષણ, ઉછેર, મનોરંજન, વસ્ત્રપરિધાન, આભૂષણો, સૌદર્ય, વિવાહ વય, પતિ પસંદગી, વિવાહ – બહુપત્ની / બહુપતિપ્રથા, પુનઃ વિવાહ, યજ્ઞ અધિકાર, વિભિન્ન (સ્ત્રી સંગ્રહણ) અને દંડ, સંપત્તિ અધિકાર વગેરે બાબતોને આવરી લેવામાં આવી છે

પ્રત્યેક અધ્યાયના પ્રારંભમાં સંબંધિત આર્થગ્રંથ / ગ્રંથોના માહાત્મ્ય, રચનાકાળ, વિષયવસ્તુ, કર્તૃત્વ, સંસ્કરણો વગેરે બાબતોને આવરી લઈને પ્રત્યેકનો પ્રાયઃ બે-ત્રણ પૃષ્ઠોમાં સંતર્પક પરિચય કરાવવામાં આવ્યો છે સંબંધિત જીતના પરિચય બાદ આગળ ઉપર દર્શાવેલાં નારીનાં વિવિધ સ્વરૂપો અને તેની સાથે આનુષંખિક

બાબતો સંદર્ભે સંબંધિત આર્થગ્રંથમાં નિરૂપિત નારીની સ્થિતિ સાધાર અને સ-રસ રીતે ઉજાગર કરવામાં આવી છે અર્થાતું નારીના કોઈ સ્વરૂપ વિશે સંબંધિત એકથી અવિક આર્થગ્રંથોનાં મંતવ્યોની ટાઇક્ક ગુંથણી અને પ્રસ્તુતિ વિવેચ્ય વિષય ઉપરનાં સમજણ, પક્કડ અને નિષ્ઠાનાં પ્રતીતિકારક બની રહે છે નારીના પ્રત્યેક સ્વરૂપ સંબંધિત બાબતના વિષય ડેફલની ચર્ચાના પ્રારંભ પ્રાય: તત્ત્વસંબંધી લોકોકિત, દોહા કે શ્લોકની પંક્તિઓ ઉદ્ઘૂત કરીને કરવામાં આવ્યો છે, જેમ કે, કન્યાજન્મ: ‘ખોળાનો ખુંઢનાર હે ને રના હે’, કન્યા શિક્ષણ: ‘ભાગતો પેડિત નીપજે, લખતાં લહિયો થાય’ , વિવાહ : ‘પહેલું પહેલું મંગળિયું વરતાય રે’ , પત્ની : ‘જાયેદસ્તં મધવન્ન ત્સેદુ યોનિઃ’ , માતા : ‘મા એ મા બીજા બધા વગડાના વા’ વગેરે ત્યારબાદ સંબંધિત બાબતનાં પક્ષ / વિપક્ષનાં જે તે ઝોતનાં વિવિધ મંતવ્યો સંબંધી શ્લોક / શ્લોકો, ઘટના / કથા વગેરેના સંદર્ભ સીલસીલાબંધ પ્રસ્તુતિની સાથે જ લેખિકાએ પોતાનાં મંતવ્યો પક્ષ વણી લીધાં છે પ્રસંગોપાત્ર જે તે સ્વરૂપ સંદર્ભે તુલનાત્મક પારિપ્રેક્ષયમાં વિચાર-વિમર્શ પ્રસ્તુત કરવામાં આવ્યો છે. ઉદા તરીકે સ્મૃતિ ગ્રંથોમાં સ્ત્રી, ‘અંતર્ગત જુઓ પત્ની (પૃ. ૧૪૧-૧૪૪) વિશેનું અવિકરણ, ‘સૂત્ર સાહિત્યમાં સ્ત્રી અંતર્ગત કન્યાશિક્ષણ અંગેનું અવલોકન ‘વેદકાળમાં સર્વોચ્ચ શિખર પર બિરાજમાન કન્યાશિક્ષણ સ્મૃતિકાળ સુધીમાં ગબડતું ટેચેથી તળેટીએ આવી ગયું કન્યા સાથે આવો વહેરોવંચ્યો શા માટે?’ વગેરે નારીના જેતે સંદર્ભોની સ્થિતિ સાથે રામયાણ, મહાભારત, પુરાણો વગેરેમાં કોઈ નારી વિશેષના જીવનમાં કોઈ ઘટના / ઘટનાઓએ આકાર લીધો હોય તો તે સંબંધી કથાઓને કાળજીથી સાધાર વણી લેવામાં આવી છે, પરિણામે આદર્શ / પરંપરા અને વ્યવહારનું ચિત્ર તાર્દશ કરી આપ્યું છે. આ ઉપરાંત પ્રત્યેક મુદ્દાના વિશેષ દરમ્યાન સમાપનમાં લેખિકાએ અભ્યાસનિષ્ઠ મંતવ્ય આપ્યું છે, જેમકે, સ્મૃતિકારોનાં ડેટલાંક વિધાનો સામે લેખિકાનાં મંતવ્યો, જેમ કે ‘વિવાહ’ ‘સ્મૃતિકાલિન વિવાહને ઊંચો દરજજો અપાયો છે, વાસ્તવિકતા એ હતી કે આ પ્રથા હેઠળ પતિ માલિક અને પત્ની દાસી બની જતી’ (પૃ. ૧૩૩), ‘સ્ત્રી અને યજ્ઞ: ‘વિરોધાભાસી કથનોને પગલે જ કદાચ આજે પક્ષ

સ્ત્રીની ધાર્મિક સ્થિતિ ઘડિયાળના લોલક જેમ જૂલતી રહે છે’ (પૃ. ૧૬૦), ‘સંપત્તિ અવિકાર’ સ્ત્રી વંશ ચલાવે પક્ષ વારસ ન બની શકે, સમૃતિ ગ્રંથોનો આ તે કેવો અન્યાય’ (પૃ. ૧૬૨) વગેરે

આ વિશ્વકોશમાંથી પસાર થતાં એક બાબત સ્પષ્ટ ઊપરસી આવે છે કે લેખિકાએ મહલીનાથી સૂત્ર ‘ના મૂલું લિખ્યતે ડિણ્થિતનું પ્રતિજ્ઞાબદ્ધ પાલન કર્યું છે અથાર્ત ઉદ્ઘૂત કરેલા પ્રાથમિક તથા ગૌરાંશોઠોના સંદર્ભોની નોંધ જે તે અધ્યાયના અંતમાં સંબંધિત મુદ્દાના ક્રમાનુસાર આપી છે આ વિશ્વકોશનાં કુલ ૮૦૪ પૃષ્ઠો પૈકી ૨૨૪ પૃષ્ઠો સંદર્ભનોંથ અને ગ્રંથાન્તે ૮ પૃષ્ઠ સંદર્ભસૂચિ (પૃ. ૭૮૬ - ૮૦૪) માટે ફાળવવામાં આવ્યાં છે. વિષયની દિણ્થે જોઈએ તો ૭૮૬ સંદર્ભો એકલા કન્યાશિક્ષણ / કેળવણી માટે નોંધવામાં આવ્યા છે, જ્યારે કુલ સંદર્ભોની અંદાજિત સંખ્યા અધ્યાય તેટલી એટલે કે ૮૦૦૦ + છે આ સાથે એક પ્રશ્ન ઉદ્ભબે છે કે પ્રત્યેક પ્રકરણના અંતમાં નારી સંબંધી જે તે સ્વરૂપના ક્રમમાં આવશ્યકતાનુસાર મૂળ મંત્ર, સૂક્ત કે શ્લોકનો પાઠ આપીને સંબંધિત આર્થગ્રંથનું નામ, મંડળ / કાંડ / પર્વ / અધ્યાય / શ્લોક ક્રમાંક વગેરેની ચોક્કસાઈ સાથે નોંધ કરવામાં આવી છે, જે આવકાર્ય છે પરંતુ અહીં ઉદ્ઘૂત પાઠ કયા સંસ્કરણના આધારે તેમજ ગુજરાતી અનુવાદ માટે ઉપયોગમાં લેવામાં આવેલ ચોક્કસ સંસ્કરણનો સંદર્ભ તેની બહુવિધ ઉપયોગિતાને ધ્યાને લેતાં અપેક્ષિત બની રહે છે, જેનો અહીં અભાવ છે

આ કોશની એક અન્ય આગાવી વિશેષતા એ છે કે અહીં નારીનાં વિવિધસ્વરૂપો કે ઘટનાઓને તાદ્દશ કરવાના હેતુસર વિખ્યાત ચિત્રકારો સર્વશ્રી રાજ રવિ વર્મા, શ્રી કનુ પટેલ (વલ્લભવિદ્યાનગર) તથા ગીતાપ્રેસ, સર્તુ સાહિત્યવર્ધક કાર્યાલય અને સાહિત્ય સંગમ (સુરત) ના સૌજન્યથી ૨૧૦ થી અધિક ચિત્રો અને ૧૬ જેટલા ગ્રંથોનાં કવર પેજના ફોટો આપ્યા છે પરંતુ, અહીં જે તે ચિત્ર સાથે ચિત્રકારનું નામ, સ્ત્રોત, ચિત્રના નામનો / ઘટના રજૂ કરતો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હોત તો તે ઘટનાને સમજવા ઉપરાંત સંબંધિત ચિત્રકારની ચિત્રકળાથી સુપરિચિત થવાની સાથે અન્ય રીતે પક્ષ

ઉપકારક નીવડત.

પ્રસ્તુત વિશ્વકોશના રચનાવિધાન વિશે લેખિકાએ પ્રસ્તાવનામાં જગ્યાવેલ મંતવ્ય : સામાન્યપણે વિશ્વકોશમાં અકારાદિકમમાં વ્યક્તિત, સ્થળ, ઘટના અને અન્ય પ્રકારની માહિતી આપવામાં આવે છે એટલે મહિલા વિશ્વકોશ નામ સાંભળીને સ્વામાવિક જ કોઈને પણ એવું જ લાગે કે આ વિશ્વકોશમાં અકારાદિક ક્રમમાં જે તે કાળની સ્ત્રીઓની વિગતો આપવામાં આવશે. પણ એ મહિલા વિશ્વકોશની મારી કલ્યાણ નહોતી. મારે તો દરેક કાળની સ્ત્રીઓની સ્થિતિ અંગેની માહિતીનો વિશ્વકોશમાં સમાવેશ કરવો હતો. ભારતીય સ્ત્રીઓ અને એ સ્ત્રીઓ સાથે જોડાયેલાં તમામ પાસાં આવરી લેતાં હતાં તે અનુસાર સંબંધિત આર્થગ્રંથોને પ્રાય: કાળકમાનુસાર ગોઠવીને જે તે આર્થગ્રંથ / ગ્રંથોમાં નિરૂપિત નારી વિશેની વિવિધ માહિતીનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. જે યથાયોગ્ય અને ઔચિત્યપૂર્ણ છે આમછતાં અહીં નારી સંબંધી વિષયમથાળાં / અધિકરણોનો ચોક્કસ ક્રમ અને ચોક્કસ નામકરણ જગ્યાવાયાં નથી. ઉદા. તરીકે જુઓ આવાસ, સૌંદર્ય વગેરે નારી સંબંધી બધાં જ મથાળાંની - મુજબ પાસાની સાથે આનુષ્ઠાનિક પાસાં / બાબતોને સહાયકક્રમમાં સાંકળી લઈને જે તે પ્રકરણ અંતર્ગત અકારાદિકમમાં ગોઠવણી કરવામાં આવી હોત તો મૂળજૂત હેતુની અડીશુદ્ધ જાળવણી થવાની સાથે ઉપયોગમાં સરળતા વધી જત. વધુમાં, આ ગ્રંથ ઉ પ્રકરણોમાં વહેચાયેલો હોવાથી અને અકારાદિકમમાં ગોઠવણી ન હોવાથી ગ્રંથાન્તે ચાવીરૂપ શબ્દસૂચિ / ઉલ્લેખસૂચિની બહુવિધ દ્રષ્ટિએ તેની આવશ્યકતાને ધ્યાને લેતાં તે અનિવાર્ય બની રહે છે. હવે પછીના ખંડોમાં તેનો સમાવેશ અપેક્ષિત બની રહે છે

ઉલ્લેખનીય છે કે પ્રસ્તુત વિશ્વકોશનાં સર્જક ટીના દોષી મુલત: પત્રકાર છે કે જેમણે લાંબા સમય સુધી મુંબઈમાં ‘સૌરાષ્ટ્ર ટ્રસ્ટ’ની પત્ર/પત્રિકાઓ, જેમ કે ‘જન્મભૂમિ’, ‘જન્મભૂમિ પ્રવાસી’ વગેરે, ઈન્ડિયન એક્સપ્રેસ’ જુથની પત્રપત્રિકાઓ, ગુજરાતનાં ‘સંદેશા’, ‘દિવ્ય ભાસ્કર’, ‘કર્યામિત્ર’ વગેરેમાં લેખન કર્યું છે તેમનાં ૧૫થી અધિક પુસ્તકો પ્રકાશિત છે, જેમાં ‘ગૂર્જર ગરિમા’, ‘પ્રાચીનકાળમાં સ્ત્રી’, ‘આદિવાસી આંદોલનો

: ઐતિહાસિક પણ્ણેક્ષયમાં’, ‘ગુજરાતનાં આદિવાસી આંદોલનો’ વગેરે સમાવિષ્ટ છે. જાસ તો તેમણે નારાયણ દેસાઈના પગલે પગલે ‘નારીકથા’નું આયોજન કરી સમાજમાં નારી જાગરૂકતા આણવા માટે મહત્વપૂર્ણ કામગીરી કરી છે. આ સંદર્ભે તેમણે સ્વયં નોંધ્યું છે કે, મારી નારીકથા પ્રચાલિત નારીવાદથી પ્રેરિત નથી, પુરુષવિરોધી નથી. એ નારીની વથા અને વેદનાની નહીં, પણ વીરતા અને વિદ્વત્તાની કથા છે એ આંસુ અને આકોશની નહીં, પણ નારીના આત્મવિશ્વાસ અને આત્મસન્નાનાની કથા છે. આ નારીકથામાં વેદથી મહાભારતમાં નિરૂપિત નારીપાત્રોને ઉજાગર કરવામાં આવ્યાં છે. આ તો લેખિકાની બાબત ઓળખ થઈ પરંતુ, આ સર્જન માટે તેમનું મજબૂત મનોબળ – લીધેલ પ્રતિજ્ઞા અને કઠોર પુરુષાર્થ એ છે કે લેખિકાના મનોજગતમાં વ્યવસાયિક કારકિર્દિના પ્રારંભથી પ્રાચીનકાળીન મહિલાઓ વિશે જાણવાની અને અભ્યાસ કરવાનાં બીજ વવાયાં હતાં, જેના પરિણામે ભારતીય મહિલા વિશ્વકોશની રૂપરેખા તેથાર કરી આ તેથારીના ભાગ તરીકે મહિલા અભ્યાસ ગ્રંથો ઉપરાંત આપણા આર્થગ્રંથો સહિત ૨૫૦૦ જેટલા ગ્રંથો અંગત ગ્રંથાલયમાં વસાવ્યા. આ પ્રોજેક્ટ તેથાર કરી ‘ઈન્ડિયન કાઉન્સિલ ઓફ સોશિયલ સાયન્સ રિસર્ચ’ ને રજૂ કરવામાં આવ્યો પરંતુ, પોતે બી. એસ.સી. હોવાથી આ પ્રસ્તાવને સ્વીકૃતિ ન મળી. આ સપનું સાકાર કરવા સમાજશાસ્ત્ર વિષયમાં એમ એ, પીએચ. ડી. કર્યું આમછતાં આ પ્રસ્તાવ ન સ્વીકારાયો અનુદાન માટે અન્યત્ર પણ પ્રયાસો કર્યા કોઈ સફળતા ન સાંપડી. આ નિરાશા વચ્ચે લેખિકા મનોમન પ્રતિજ્ઞાબદ્ધ થયાં : ‘આ કામ કર્યા વિના મારે મરવું નથી’ છેવટે ચારુતર વિદ્યામંડળના તત્કાલીન અધ્યક્ષ ડૉ. સી. એલ. પેટેલને મળતાં તેમણે આ કામનું મહત્વ સમજીને તેને ‘રાષ્ટ્રીય કક્ષા’નું કાર્ય ગણાવ્યું તેમજ મંડળ દ્વારા અનુદાન આપવાની અનુમતિ આપી, જેના પરિણામે આ કાર્ય સંપન્ન થયું. જાસ ધ્યાનાર્થ બાબત તો એ બની રહે છે કે આ ગ્રંથ દ્વારા લેખિકાએ સંસ્કૃત વિષય ક્ષેત્રના પીએચ. ડી.ના શોધાર્થીઓ માટે પ્રસ્તુત વિષય ક્ષેત્રમાં કે કોઈ બે કે વધુ કાળખંડો કે આર્થગ્રંથોમાં નારીની સ્થિતિના તુલનાત્મક અભ્યાસ માટે આગમોલ સામગ્રીનો

ખજાનો ધરી દીધો છે આ કોશની ફળશ્રુતિ અર્થાત્ નારી એટલે શું તે ઝગવેઢની ઝગયા : ‘અહું કેતુરહું મૂર્ધાં’ હું જ્ઞાનવતી અને અગ્રજી હુંમાં જ વાચા પામી છે જે આ કોશનું ‘બોધવાક્ય’ બન્યું છે. આપણા પ્રબુદ્ધ પત્રકારો દ્વારા તેમની વિદ્યાસાધનાના પરિપાક રૂપે આપણને જે કેટલાંક ઉત્તમ પુસ્તકો પ્રાપ્ત થયાં છે તેની પંગતમાં શોભાયમાન થતા પ્રસ્તુત કોશ માટે ભારતીય વિદ્યાજગત દીના દોશીનું ઝગજી રહેશે. નોંધવું રહ્યું કે પ્રસ્તુત ગ્રંથની પ્રસ્તાવના ‘સ્વભાવ થયું સાકાર’માં લેખિકાએ આ ગ્રંથને પ્રથમ ખંડ ગણાવીને હોવે પછી ખંડ-૨ ઐતિહાસિક અને મધ્યકાલીન, ત બિલિશકાળ, ૪ હિન્દુ, જૈન, બૌધ્ધ, ઈસ્લામ ધર્મો / સમુદ્રાયો, અને ૫ સ્વતંત્ર ભારતમાં સ્ત્રીઓની સ્થિતિ વિશે ખંડો પ્રગટ થશે તેવી નોંધ કરી છે. આ સાથે જ પ્રસ્તુત વિષય સંદર્ભે સઘન અભ્યાસના કારણે પ્રાચીન ભારતીય સમાજમાં નારીની સ્થિતિ વિશેનાં તારણો (પૃ. ૧૧-૧૪) પણ દર્શાવ્યાં છે, જે આ અભ્યાસના અડક સમાન હોઈ આપણા કેટલાક ભમોનું નિરસન કરવાની સાથે જ હકીકત પ્રેરિત માહિતી ઉજાગર કરી આપે છે. ખરે જ મહાસાગર મંથન સમાન ડો. દીના દોશીનું આ કાર્ય પ્રબળ સંકલ્પશક્તિ અને વિદ્યાસાધનાનું પ્રજજ્વલ ઉદાહરણ છે.

મહિલાઈ પ્રજાપતિ

કાનૂની દરિયાના કિનારેથી / સી. એસ ઓઝા
‘મુનિસિફ’ મહેસાણા : મહેસાણા જિલ્લા પુસ્તકાલય
મંડળ, ૨૦૨૧ ૮૦ પૃષ્ઠ ક્રિ. રૂ. ૧૫૦

પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં લેખકે કાનૂન ક્ષેત્રની પોતાની વ્યવસાયિક કારકિર્દી પ્રારંભમાં મહેસાણામાં વકીલ, પણિલક પ્રોસિક્યુટર અને બાદમાં સુરેન્દ્રનગર, જામનગર, રાજકોટ, અને અમદાવાદમાં ‘District Judge, Principal Judge) સંબંધી સંભારણાં શબ્દબદ્ધ કર્યા છે. આ સાથે જ પોતાના રસક્ષેત્ર એવા સાહિત્યક્ષેત્ર ઉપરાંત સમાજજીવન અને શાળા / કોલેજનાં કેટલાંક સંસ્મરણોને વણી લીધાં છે. પરિણામે આપણને લેખકનાં જીવન અને વ્યક્તિત્વ સંબંધી આધી-પાતળી છતાં દસ્તાવેજ રૂપરેખા મળી રહે છે. આ બધાં અનુભવપૂર્ત સંસ્મરણો કાનૂની

ક્ષેત્રમાં કારકિર્દી શરૂ કરવા હૃદ્યતા કે આ ક્ષેત્રના નવોદિતો કે કોર્ટ / કાનૂની પ્રક્રિયામાં કે લેખકના જીવન / વ્યક્તિત્વ વિશે જાણવા હૃદ્યતી વ્યક્તિઓ માટે ઉપકારક બની રહે તેવાં છે. ખાસ કરીને વકીલ તરીકે કોર્ટમાં રજૂ કરેલા કેસો પૈકી કાનૂની દસ્તિએ રસપ્રદ કેટલાક કેસો અને ન્યાયાધીશ તરીકે આપેલા કેટલાક ચુકાદાઓ વિશે પણ અહીં પોતાનાં મંતવ્યો રજૂ કર્યા છે. આ સંદર્ભે એક બાબત સ્પષ્ટ ઊપરસી આવે છે કે લેખક વ્યવસાયિક કારકિર્દી દરમિયાન મેળવેલ સિદ્ધિઓ, ઉપલબ્ધિઓ કે વિદ્ધતા કે વેદેલ સંઘર્ષોની વાત કરવાના વલણથી દૂર રહી પોતાના જાત-અનુભવોની વાતો સહજતાથી અને સરળતાથી મુક્ત મને કરે છે. તેમણે સ્પષ્ટ એકરાર કર્યો છે કે ‘મે કદી હોશિયારીનો દાવો કર્યો નથી પણ મને જે તક મળી છે એ કદી ગુમાવી નથી’ પોતાના પિતા મહેસાણાના સિનિયર એડવોકેટ શંકરલાલ ઓજાના આગ્રહથી વકીલાતના વ્યવસાયમાં પ્રવેશવું, સિનિયર વકીલોની પ્રસંગોપાત્ર સલાહ લેવી અને તેમના તરફથી મળેલ પ્રોત્સાહન તથા સહકાર, સાથી જુનિયર વકીલોનો સહયોગ અને હુંસ, ગુજરાત હાઈકોર્ટના જસ્ટિસ શ્રી મહેન્દ્રભાઈ પરીખસાહેબની ટકોર માન્ય રાખીને નિવૃત્તિ બાદ અન્યત્ર નોકરીમાં ન જોડાવાનું વલણ, ‘પોપર એડવોકેટ’ તરીકેનો અનુભવ વગેરે વિશે ખુલ્લા મને નોંધ્યું છે. આ સાથે જ મહેસાણા કોર્ટમાં ૧૯૭૧-૮૭ દરમિયાન કરેલ વકીલાત દરમિયાનના સન્માનનીય ન્યાયાધીશ સાહેબો, જેમ કે શ્રી બેદકર સાહેબ, શ્રી કે. એલ. અભિયંદાની સાહેબ, શ્રી પી. એમ. ચૌહાણસાહેબ, શ્રી જરાડીસાહેબ વગેરેની ઉદારદિલી ભાવના, તેમની જ્યાતિ અને હાઈકોર્ટ વગેરેમાં નિમણૂક, સિનિયર - જુનિયર મળી ત૦ જેટલા વકીલોની સંખ્યા અને સહકાર ભાવના, સિનિયર વકીલો પૈકી શેજાદાઈ કેસના નિષ્ણાત વકીલો તરીકે શ્રી અમૃતલાલ બારોટ અને શ્રી શાંતિભાઈ એમ. શાહની ધાક અને બહારનાં રાજ્યોમાં પણ આ પ્રકારના કેસો ચલાવવા જવું વગેરે બાબતોની નોંધ કરીને તત્કાલીન સમયની મહેસાણાની કોર્ટનો સુરેખ પરિચય કરાવ્યો છે. આ ઉપરાંત પોતાના કુટુંબનો મિતાક્ષરી શૈક્ષણિક પરિચય, વતન મહેસાણા - મહેસાણા પરામાં નિવાસ, અભ્યાસ

દરમિયાન આચાર્ય શ્રી કર્વે સાહેબ, શ્રી જાળિમસિંહ ઠાકુરસાહેબ વગેરેનાં શિક્ષકત્વ અને સાહિત્યક પ્રવૃત્તિઓમાં પ્રોત્સાહન, કવિમિત્રો દફ્ફન વિસનગરી, મનહર તળપદા વગેરેના સહયોગથી મહેસાણામાં ગુજરાત સાહિત્યકલા વર્તુળની સ્થાપના અને મુશાયરાઓ વગેરેનાં આયોજનનો કે જેને વકીલમિત્રો શ્રી શરદ્ભાઈ શાહ, શ્રી ઠન્ડુભાઈ બ્રહ્મભણ, શ્રી એસ. એમ. શાહ વગેરેનો સહયોગ મળ્યો, પ્રથમ ગજલસંગ્રહ ‘તારી ગલીમાં’ (૧૯૭૫)નું પ્રકાશન વગેરે વિશેની ગુંથણી રસપ્રદ બની છે. આ સાથે જ તત્કાલીન સમયના સમાજની રીતિનીતિઓ અને અવિચારી કૃત્યો, કેટલાંક ગામોના વ્યક્તિઓનું ચોરીના ગુનામાં વારંવાર પકડાવું અને સજા ભોગવવી વગેરે સંબંધી કાનૂની કાર્યવાહી, લાંબા જેલવાસ દરમિયાન કેટલાક કેદીઓનું કારીગરો તરીકે પાવરધા થવું રેમજ હદ્યપરિવર્તન થતાં સમાજ સેવાનાં કાર્યોમાં રસ-નુચિ અને સાહિત્યરુચિ પેદા થવી, જજસાહેબોનો માનવીય અભિગમ, પાલનપુરના નવાબનો કબ્રસ્તાન હથાવવાનો સ્તુત્ય નિર્ણય અને કાનૂની આંટીઘૂંઠીઓ, છ. પી. પુસ્તકાલયના મંત્રી તરીકે સેવાઓ વગેરે અહીં આવરી લેવામાં આવ્યું છે. આ ગ્રંથમાં અત્રતત્ત્વ જીવનમાંથી જરૂરાંનાં કાનૂન ક્ષેત્રનાં વિચારમૌક્ષિકો વિખરાયેલાં જોવા મળે છે. આ પૈકી કેટલાંક જોઈએ :

* શંકાને આધારે પકડાયેલ આરોપીને ગુનેગાર ઠરાવી શકાય નહીં. કાનૂન મુજબ સો ગુનેગાર ભલે છૂટી જાય પણ એક નિર્દોષને સજા થવી ન જોઈએ. (પૃ. ૭૦)

*કોઈ વ્યક્તિ વિશે, કોઈ જાત, સમાજ વિશે કોઈ ધંધા કે વ્યવસાય અંગે અમુક અભિપ્રાય બાંધી દેવો નુકસાનકારક કે ગેરબંધારણીય બની શકે છે. એ જ રીતે માત્ર આક્ષેપ કે તહેમતનામું જોઈ કોઈ આરોપી સામે મનમાં અમુક અભિપ્રાય નક્કી કરવો એ બાબત પણ ન્યાયાધીશ માટે ખતરનાક છે. (પૃ. ૬૬)

* કાનૂની દરિયામાં ગમે ત્યારે દૂબકી મારવાની તક મળે ત્યારે એ તક જતી કરવી જોઈએ નહીં. (પૃ. ૩૮)

*ચુકાદા દુનિયા ધારે એવા હુંમેશાં આવતા નથી. શક્ય લાગતો હોય એવો ચુકાદો હુંમેશાં આવતો નથી.

ઘણી વાર બનાવ બની ગયેલ હોવા છતાં આરોપીને સજા થતી નથી, તેથી સામાન્ય માણસને તે ચુકાદા અંગે શંકા પણ થાય છે, પણ કાનૂનની નજરે એ ચુકાદો ખરો, વાજબી અને કાયદેસર હોય છે. (પૃ. ૩૫)

* દરિયાના કિનારે ઉભા રહેનારને દરિયાની ક્ષમતા, કે દરિયાની તાકાત માલૂમ પડતી નથી, એમ માત્ર વકીલાતની ડિગ્રીથી કાયદાનું માપ, તેની જાણ કે તેના માપની ખબર પડતી નથી. કાયદાની ડિગ્રી લીધા પછી કાયદાનો અનુભવ પણ તે વ્યવસાયમાં જોડાયા પછી જરૂરી છે. અદ્યાત્મમાં અનુભવથી જ પોતાની ક્ષમતા વિશે જાણ થઈ શકે છે. (પૃ. ૮)

અતે ઉલ્લેખનીય છે કે પ્રસ્તુત પુસ્તકના સર્જક સી. એસ. ઓઝા ચંદુ મહેસાનવી ‘મુનિસિઝ’ (૧૯૪૪) સાહિત્યરસિક જીવ છે – સાહિત્ય સર્જક છે – કવિ – ગજલકાર તરીકે જ્યાત છે. તેમનાં કવિતા, ચિત્રિત વગેરે સંબંધી મૌલિક તથા સંપાદિત ડીથી અધિક પુસ્તકો પ્રકાશિત છે. તેમનો ગજલસંગ્રહ ‘પડધા પેલા મૌનના’ (૧૯૯૮) ‘રસકાવિ રધુનાથ બ્રહ્મભણ અવોર્ડ’થી પુરસ્કૃત છે. લેખક પ્રકૃતિએ કવિજીવ, પરંતુ વ્યવસાયે વકીલ અને બાદમાં ન્યાયાધીશ તરીકે સેવાઓ આપ્યા બાદ વયોગિત સેવાનિવૃત્ત છે. નિવૃત્તિબાદ ‘જસ્ટિસ ઓન ટ્રાયલ’ સંસ્થામાં એકિજક્યુટિવ સેકેટરી તરીકે માનદસેવાઓ (વિનાવેતન) આપી રહ્યા છે. આ ઉપરાંત ‘ગુજરાત પુસ્તકાલય મંડળ’ (વડોદરા), ‘શબ્દ સંવાદ’ વગેરે સાથે જોડાયેલા રહીને સાહિત્યક પ્રવૃત્તિઓમાં વ્યસ્ત છે.

- માણિબાઈ પ્રજાપતિ

●
પાંખ આપવાની પહેલ : નોખું કાર્ય કરતી શાળાની વાત / સંપા. પારસ દવે, અજરપુરા (આણંદ) : ડિવાઈન હેલ્થ ફાઉન્ડેશન, ૨૦૨૦ પૃ. ૧૦૩ ISBN : 978-93-89910-07-0

મહર્ષિ અરવિંદની કેળવણી દર્શન સંબંધી વાત ‘શિક્ષકે બાળકને શીખવી દેવાના ધખારા છોડી, એનામાં પડેલી અનેક નેક શક્યતાઓ ઊઘડી આવે એ માટે બાળકના પથદર્શક બનવાનો પ્રયત્ન કરે તો જ એ કેળવણીને યોગ્ય સ્થાન પામી શકે’ હૈયે ધરીને જેડા

જિત્તલાના નહિયાદ તાલુકના ગુતાલની નાનકડી (૭૦ બાળકોની સંખ્યા ધરાવતી) સરકારી માધ્યમિક શાળાના એક ઉત્સાહી કર્મઠ, પહેલવૃત્તિ તથા શિક્ષકત્વના સંસ્કારથી સંપન્ન યુવા શિક્ષક શ્રી પારસ દ્વારા શાળાના આચાર્યશ્રી અને શિક્ષકોના સહયોગથી હાથ ધરેલા સ્પર્શી જાય તેવા અવનવા પ્રયોગોની વાતો પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં ગ્રંથસ્થ કરવામાં આવી છે. આ અંતર્ગત પાઠ્યપુસ્તકોમાં આવતા લેખકો જેમ કે પદ્મશ્રી ડૉ. પ્રવીષ દરજી, ડૉ. મહિલાલ હે પેટેલ, ધ્રુવ ભણ, કિશોર મકવાણા, ભાવનાબહેન દ્વારા, ડૉ. હર્ષદ શાહ, ડૉ. મહેન્દ્રસિંહ પરમાર વગેરે ૧૭ સારસ્વતોને 'જીવનઘડતર વ્યાખ્યાનમાળા' હેઠળ સમયાન્તરે નિમંત્રિત કરીને વિદ્યાર્થીઓ સાથે પ્રત્યક્ષ સંવાદનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ વાર્તાલાપોની વિશેષ ધ્યાનાર્હ બાબત તો એ છે કે આ સૌચે પોતાનાં શાળાજીવન વગેરે સંસ્મરણો વાળી લઈને હળવાફૂલ થઈને હકારાત્મક અભિગમ સાથે બાળકોની ભાષાશૈલીમાં જ પોતાના વિષય સંબંધી વાતો કરી છે, પરિણામે પ્રત્યેક સંવાદ હૃદયસ્પર્શી બની ઉઠ્યો છે.

ધ્રુવ ભણ દ્વારા ભણવા અને શીખવા વચ્ચેનો ભેટ તેમજ પોતીકી ભાષા/બોલીનું મહત્ત્વ સમજાવીને આદ્વિવાસીઓની સંસ્કારિતા વિશે રજૂ કરેલી વાતો હૃદયસ્પર્શી બની રહે છે. આપણા પ્રશિષ્ટ નિબંધકાર પદ્મશ્રી પ્રવીષભાઈએ માનવીના ધૂળ, વૃક્ષ આકાશ અને ધરતી સાથેના પ્રેમમય સંબંધની વાતો સહજતાથી કરતાં-કરતાં સુટેવોનું પાલન કરવા તેમજ કુદરતમય થઈને જીવાની શીખ આપી છે. કિશોર મકવાણાએ પોતાની કારકિર્દી દરમિયાન છેલ્લાં ૧૫-૨૦ વર્ષોમાં ઉદાહરણસ્વરૂપ વિવિધ પ્રતિભાઓની મુલાકાતો 'સહફળતાનો મંત્ર' પુસ્તકમાં ગ્રંથસ્થ કરી છે. આ પૈકી શ્રી અટલ બિહારી બાળાર્થી, ડૉ. અભુલ કલામ, પૂ. મોરારી બાપુ, શ્રી નરેન્દ્ર મોદી વગેરેનાં ધગશ, કાર્યનિષ્ઠા,

જે બુદ્ધિસંમત ન હોય તથા જે નીતિમત્તાથી વિરુદ્ધ હોય એવો કોઈ પણ ધર્મિક સિદ્ધાંત મને માન્ય નથી.

મો. ક૦ ગાંધી [‘સિલેક્શનન્સ ફોમ ગાંધી’] : પાનું ૨૨૩]

‘ગાંધી-ગંગા’ : ૨ ‘માંથી સાભાર’

સંસ્થા સમાચાર

યુનિવર્સિટી / કોલેજ વિભાગ

આંતરરાષ્ટ્રીય મહિલા દિન

● સંયુક્ત રાષ્ટ્રસંઘના વર્ષ ૧૯૭૭ના ઠરાવ અનુસાર પ્રતિવર્ષ તા. ૮ માર્ચના રોજ ‘આંતરરાષ્ટ્રીય મહિલા હિન’ ની ઉજવણી કરવામાં આવે છે. આ અંતર્ગત જે સંસ્થાઓ કે પુરુષોએ મહિલાઓના ઉત્કર્ષ કે સશક્તિકરણ માટે મહત્વપૂર્ણ કામગીરી કરી હોય તેમને સન્માનવાળો કાર્યક્રમ મહિલા આયોગનાં અધ્યક્ષા શ્રી લીલાબહેન અંકલિયાના અધ્યક્ષપદે તા. ૮ માર્ચના રોજ ગાંધીનગરના આંબેડકર ભવનમાં યોજવામાં આવ્યો હતો. આ અન્વયે સન્માનિત પ્રતિબદ્ધ કર્મશીલ પુરુષોમાં સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કડી-ગાંધીનગરના ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ એમ. પટેલ, શ્રી હસમુખભાઈ ખારૈયા, શ્રી મનુભાઈ પટેલ અને શ્રી મહેન્દ્રભાઈ પાઠકનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો હતો. આ પૈકી શ્રી વલ્લભભાઈ એમ. પટેલની અનુપસ્થિતિમાં આ સન્માન સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળના ગાંધીનગર કેમ્પસ (સેક્ટર-૨૭)ના કેમ્પસ ડાયરેક્ટર ડૉ. સોમભાઈ પટેલ સ્વીકાર્ય હતું. આ પ્રસંગે મહિલા આયોગનાં અધ્યક્ષા શ્રી લીલાબહેન પ્રાસંગિક ઉદ્ઘોધનમાં જણાવ્યું હતું કે સમાજની તરછોડાયેલી-પારિતા દીકરીઓનો હાથ પકડનાર પ્રેરણ પુરુષોએ મહિલાઓના સશક્તિકરણ માટે વધુમાં વધુ કામ કરવું જોઈએ. મહિલાઓનું આર્થિક સશક્તિકરણ પર્યાપ્ત નથી, સાથે-સાથે સામાજિક, શૈક્ષણિક અને રાજકીય સશક્તિકરણ કરવું પણ એટલું જ જરૂરી છે. વ્યવસાય ક્ષેત્રે રોજગારીમાં ઉત્ત ટકા અને રાજકીય ક્ષેત્રે ૫૦ ટકા આરક્ષણ સાથે સ્ની સશક્તિકરણ કરવામાં આવ્યું હોવા છતાં નિર્ણયક સશક્તિકરણ પૂરેપૂરું ૧૦૦ ટકા નથી થયું જે હોવું જોઈએ. મહિલા અને બાળ વિકાસનાં સચિવ મનિષા ચંદ્રાએ પ્રાસંગિક પ્રવચનમાં સાચા અર્થમાં રાષ્ટ્રનો વિકાસ કરવો હોય તો

મહિલાઓનો વિકાસ થવો જોઈએ. ભાઈઓ અને બહેનો વચ્ચેનો જેન્ડર ગેપ દૂર કરી સમાન તક આપવી જોઈએ પણ તેને હજુ ૧૦૦ વર્ષ લાગશે તેમ જણાવ્યું હતું, જ્યારે જિત્તા ક્લેક્ટર કુલદીપ આર્થિક જણાવ્યું હતું કે, દરેક પુરુષની સફળતામાં એક સ્ત્રીનો હાથ હોય છે તેમ દરેક સ્ત્રીની સફળતામાં પણ એક પુરુષનો હાથ હોવો જોઈએ.

વ્યક્તિગત વિકાસ

● શ્રીમતી એમ. પી. પટેલ કોલેજ ઓફ કોમર્સ તેમજ શ્રી એચ. પી. પટેલ પોસ્ટ ગ્રેજ્યુએટ ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ કોમર્સના વિદ્યાર્થીઓ માટે વેબિનાર શ્રેષ્ઠીનું આયોજન તા ૧૧ - ૧૩ ફેબ્રુઆરી દિવસોમાં ગ્રૂમ તેમજ યુટ્યુબ પ્લોટફોર્મના માધ્યમથી કરવામાં આવ્યું હતું. જેમાં કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલયની કોલેજોના અનુભવી તજ્જો - એસ. વી. બી. એડ કોલેજના આચાર્ય ડૉ. ભાવિકભાઈ શાહ દ્વારા Motivation and Self Esteem Fear of Failure, એસ. વી. ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ મેનેજમેન્ટના પ્રા. ડૉ. પ્રીતિ સાલ્વી દ્વારા How to Overcome Fear of Failure અને એસ. વી. બી. એડ કોલેજના પ્રા. ડૉ. રંજનભાઈન પટેલ દ્વારા Ethics and Profession વિશે વાખ્યાનો અને પ્રશ્નોત્તરીના માધ્યમથી સમજણ પૂરી પાડવામાં આવી હતી.

સીટીઇટી પરીક્ષા

● N.C.T.E. ની ગાઈડલાઈન પ્રમાણે કેન્દ્રીય વિદ્યાલયો, નવોદય વિદ્યાલય તેમજ લશકરી વિદ્યાલયો શિક્ષક બનવા માટે CTETની પરીક્ષા ઉત્તીર્ણ કરવી આવશ્યક છે. ચાલુ વર્ષ દરમિયાન ફેફલી ઓફ એજ્યુકેશનની આર. એચ. પટેલ ઇન્ડિલશ મિડિયમ બી. એડ. કોલેજની તાલીમાર્થાઓ સર્વશ્રી સ્નેહાસીંગ, નીમા નેર, નેહા ચૌધરી, પંકજ પાંડે, જયદીપ, હર્ષ મુલચંદાની અને કૃપાએ સદર પરીક્ષા પાસ કરી, અભિનંદન.

શાળા વિભાગ

ઓનલાઈન પ્રવૃત્તિઓ

● શ્રીમતી એમ. બી. પટેલ કન્યા પ્રાથમિક શાળામાં ફેબ્રુઆરી અને માર્ચ માસ દરમિયાન નીચેની પ્રવૃત્તિઓનું ઓનલાઈન આયોજન કરવામાં આવ્યું : પાનમાંથી વિવિધ આકારો, પેનબોક્સ, પૂંડામાંથી ટપાલ પેટી, ખોખામાંથી કંપાસબોક્સ, મીણબંતી, ઝોટેફેલ, પ્રાણીઓ, પક્ષીઓ તેમજ ફળોનાં મહોરાં, કાગળમાંથી ફૂલો અને થેલી, ચકલીનો માળો ગુજરાતનાં જોવા લાયક સ્થાનોનો ચાર્ટ, જુદાં જુદાં વૃક્ષો અને તેના ઉપયોગનો ચાર્ટ, Wrist watch બનાવવી વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. આ ઉપરાંત આપણાં રાષ્ટ્રીય પ્રતીકો, કૃતિમ ઉપગ્રહો અને તેની ઉપયોગિતા, શાકભાજની ઉપયોગિતા, સૂર્યગ્રહણ તથા ચંદ્રગ્રહણ વગેરે વિશે વિદ્યાર્થીનોને માહિતી આપવામાં આવી હતી. વધુમાં નિર્સર્જ સાયન્સ સેન્ટર દ્વારા બાલ ઊર્જા રક્ષક દળ અંતર્ગત ડિવાજ સ્પર્ધાનું આયોજન કરતાં ધો-ટની ત વિદ્યાર્થીનો નૈસર્જ પટેલ, દિયા પ્રજાપતિ અને મૈથિલી સારગણી વિજેતા બની હતી.

● એસ. વી. અને એસ. જી. અંગ્રેજ માધ્યમ પ્રાથમિક શાળામાં તા. ૨૦ ફેબ્રુઆરીના રોજ ધોરણ ૧ થી ૪ અને ૨૭ ફેબ્રુઆરીના રોજ ધોરણ : ૫ થી ૮ માટે WDC અંતર્ગત શિક્ષકાઓ તેમજ વિદ્યાર્થીનો માટે વિવિધ પ્રવૃત્તિઓનું તથા ધોરણ : ૧ થી ૮ માટે તમારી સર્જન શક્તિ અંતર્ગત ચૂલો સળગાવ્યા વિનાની રસોઈ, નૃત્ય, વસ્ત્ર પરિધાન, ગીત, ભજન, લોકગીત, મૂક અભિનય, મેંટી, કેશકળા વગેરે પ્રવૃત્તિઓનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

* શ્રી જે. બી. પ્રાથમિક શાળાના ધોરણ ત થી ૫ ના વિદ્યાર્થીઓ માટે તા ૧૧ ફેબ્રુઆરીના રોજ રંગીન કાગળોમાંથી વિવિધ ડિઝાઇન બનાવવાની તથા તા ૧૭ માર્ચના રોજ દીવાસળીની મદદથી વિવિધ આકારો બનાવવાની પ્રવૃત્તિનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. ધોરણ : ત થી ૮ ના વિદ્યાર્થીઓ માટે તા ૧૮ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૨૧ના રોજ એકપાત્રીય અભિનય સ્પર્ધામાં વિદ્યાર્થીઓએ ડોકટર, ફ્રણ, ફેરિયો, પોલીસ, સિપાઈ, ગોવાળિયો વગેરે પાત્રોનો અભિનય કર્યો હતો, જ્યારે ધોરણ : ૬ થી ૮ ના વિદ્યાર્થીઓ માટે તા ૧૨ માર્ચના

રોજ પૂંડામાંથી વિવિધ આકારનાં ચકલીઘર બનાવવાની પ્રવૃત્તિઓનું, તા ૨૮ માર્ચના રોજ મહિલા દિન અંતર્ગત ધોરણ ૪ નાં વિદ્યાર્થીઓનાં વાલી બહેનો માટે ચૂલો સળગાવ્યા સિવાય રંધણ કળાનું, ધોરણ પનાં વિદ્યાર્થીઓનાં વાલી બહેનો માટે રંગોળી બનાવવાની અને ધોરણ ૬ નાં વિદ્યાર્થીઓનાં વાલી બહેનો માટે વેસ્ટમાંથી પગલુણણિયું બનાવવાની પ્રવૃત્તિઓનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. ધો. ઇનાં વિદ્યાર્થીઓના વાલી બહેનો માટે વેસ્ટમાંથી કલાકૃતિઓ અને ધો. ઈના વિદ્યાર્થીઓના વાલી બહેનો માટે આરતીની થાળી, કલાત્મક સુશોભન કરવાની પ્રવૃત્તિઓનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

મહિલા દિન

● શ્રીમતી એમ. બી. પટેલ ગર્ભ પ્રાયમરી સ્કૂલમાં વિશ્વ મહિલા દિનની ઉજવણી અંતર્ગત વક્રતૃત્વ સ્પર્ધાનું આયોજન કરતાં ધોરણ ૮ની વિદ્યાર્થીનોએ હું સ્ત્રી છું, સ્ત્રી સશક્તિકરણ અને સ્ત્રી આત્મરક્ષણ જેવા વિવિધ વિષયો પર પોતાના પ્રતિભાવો રજૂ કર્યા હતા. મદદનીશ શિક્ષિકશ્રી સુધાબહેન પટેલ દીકરીનું મહત્વ સમજાવ્યું હતું. શાળાનાં આચાર્યશ્રી નીરુબહેન પટેલે દેશની ઘ્યાતનામ સ્ત્રીઓનું સમાજમાં યોગદાન, આત્મરક્ષણ અને સ્ત્રીઓને મળતી કાનૂની સહાય અંગે માર્ગદર્શન આપ્યું હતું.

સર્વ વિદ્યાલયનું ગૌરવ

● જાણીતા કેળવશીવિદ્ય ડૉ. મફતલાલ પટેલ દ્વારા સ્થાપિત ‘અચલા એજયુકેશન ફાઉન્ડેશન ટ્રસ્ટ’ અમદાવાદ દ્વારા પ્રતિવર્ષ પસંદગીના ૧૦ શિક્ષકોને રૂ. ૫૦૦૦, શાલ અને પ્રશાસ્તિપત્ર અર્પણ કરીને તેમજ ૧૦ સારસ્વતોને પ્રશસ્તિપત્ર અર્પણ કરીને સન્માનિત કરવામાં આવે છે. આ યોજના અન્વયે વર્ષ ૨૦૨૧ ના શ્રેષ્ઠ શિક્ષક તરીકે સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કરી સંચાલિત સર્વ વિદ્યાલયના માધ્યમિક વિભાગના શિક્ષક શ્રી જિતેન્દ્રકુમાર નાયકને ગુજરાત રાજ્યના મહામહિમ રાજ્યપાલ શ્રી આચાર્ય દેવવતજીના વરદહસ્તે અમદાવાદમાં ખાસ આયોજિત સમારોહમાં તા ૭ માર્ચ, ૨૦૨૧ના રોજ સન્માનિત કરવામાં આવ્યા હતા. શ્રી જિતેન્દ્રકુમાર નાયકે આ સન્માન રાશિ સ્વીકારવાની સાથે

જાહેર કર્યું હતું કે પ્રાપ્ત રાશિ ઉપરાંત રૂ. ૫૦૦૦ કુલ મળીને રૂ. ૧૦,૦૦૦/- સર્વ વિદ્યાલય કેમ્પસમાં સંચાલિત ‘પુસ્તક પરબ’ યોજના હેઠળ બાળસાહિત્યની ખરીદી માટે ઉપયોગ કરશે. અભિનંદન. અને ઉલ્લેખનીય છે કે શ્રી નાયક રાજ્ય સરકાર દ્વારા વર્ષ ૨૦૧૮માં મહેસાણા જિલ્લાના શ્રેષ્ઠ શિક્ષક તરીકે સન્માનિત કરવામાં આવ્યા હતા. તેઓશ્રી શૈક્ષણિક અને શિક્ષણોત્તર કાર્યોથી શિક્ષણજગતમાં પોતાની આગવી ઓળખ ધરાવે છે. સ્કૂલ સાથે સંલગ્ન છાત્રાલયના ગૃહૃપતિની ફરજો પણ તેમજો નિભાવી છે. શૈક્ષણિક ગુણવત્તા સુધારણા માટે જી. સી. ઈ. આર. ટી. સાથે સંશોધન પેપર રજૂ કરવા ઉપરાંત જિલ્લા અને રાજ્યની શૈક્ષણિક સંસ્થાઓ સાથે તજ્જ્ઞ, નિર્ણયક, લેખક વગેરે કાર્યોથી સંકળાયેલા રહે છે. તેમજો દર મહિનાના પ્રથમ રવિવારે સર્વ વિદ્યાલય કેમ્પસમાં ‘પુસ્તક પરબ’નું આયોજન કરીને આજ સુધી ૧૩૩ પુસ્તક પરબો યોજ છે. જરૂરતમંદ વિદ્યાર્થીઓને આર્થિક સહાય પણ કરતા રહે છે

● જિલ્લા શિક્ષણાધિકારી કચેરી, ગાંધીનગર અને ગુજરાત રાજ્યના શિક્ષણ વિભાગ દ્વારા વર્ષ ૨૦૨૧ માટે ગાંધીનગર જિલ્લાની શ્રેષ્ઠ શાળાનો અવોર્ડ અને આ અન્વયે રૂ. ૧ લાખના પુરસ્કાર માટે ‘સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ’, કડી-ગાંધીનગર સંચાલિત ‘શેડ સી એમ હાઇસ્કૂલ’, સેક્ટર-૨૨, ગાંધીનગરની પસ્ટનગી કરવામાં આવી. ઉલ્લેખનીય છે કે આ શાળાના સ્થાપનાકાળથી આજદિન સુધી ૧૫૦૦ જેટલા વિદ્યાર્થીઓએ તબીબી ક્ષેત્રે તથા મોટી સંખ્યામાં એન્જિનિયરિંગ અને સરકારી ક્ષેત્રે ઉચ્ચતમ તકો પ્રાપ્ત કરી છે. અન્ય વિવિધ ક્ષેત્રોમાં પણ શ્રેષ્ઠ પ્રદાન કરવા ઉપરાંત ધોરણ - ૧૦ અને ૧૨ની બોર્ડની પરીક્ષાઓમાં પણ દર વર્ષે આ શાળા જિલ્લામાં / રાજ્યમાં અગ્રતાક્રમે

રહેતી આવી છે. JEE અને NEET જેવી સ્પર્ધાત્મક પરીક્ષાઓમાં પણ શાળા પ્રતીવર્ષ ઉત્કૃષ્ટ દેખાવ કરે છે. આ ઉપલબ્ધ માટે મંડળના ચેરમેનશ્રી વલ્લભભાઈ પટેલ શાળાનાં આચાર્ય ડૉ. ચેતના બુચ તથા શાળા પરિવારને આ એવોર્ડ બીજું વખત પ્રાપ્ત કરીને સંસ્થાનું ગૌરવ વધારવા બદલ અભિનંદન પાઠ્યા છે.

- સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કડીની ગાંધીનગર શાળા સંચાલિત શ્રી એમ. બી. પટેલ દ્વારા માંડળના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થી શ્રી વેદાંગ પટેલ હૈદરાબાદની બિરલા ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ ટેકનોલોજી એન્ડ સાયન્સ (પિલાની)માંથી કમ્પ્યુટર સાયન્સ એન્ડ એન્જિનિયરિંગના અભ્યાસની સાથે સાથે આઈ.આઈ.ટી. - મંડી (હિમાચલ પ્રદેશ), આઈ.આઈ.ટી. - કાનપુર (ઉત્તરપ્રદેશ) અને આઈ.આઈ.ટી. - ચુવાહારી (આસામ) ખાતે પોતાના શોધપત્રો રજૂ કર્યા હતાં. આ અભ્યાસપૂર્ણ કર્યા બાદ અમેરિકાની ખ્યાતનામ ઓહાયો સ્ટેટ યુનિવર્સિટી, કોલંબસ (યુ.એસ.એ.)માંથી માસ્ટર્સ/પીએચ.ડી. પ્રોગ્રામમાં ૧૦૦% સ્કોલરશિપ ઉપરાંત માસિક ૨૦૦૦/- ડોલરના સ્ટાઇલેન્ડ સાથે અભ્યાસ પૂર્ણ કર્યો. આ અભ્યાસ પૂર્ણ કર્યા બાદ વિશ્વની પ્રખ્યાત માઈકોસોફ્ટ કંપનીના હેડ કવાર્ટર રેડમાડ (વિશ્વાંગન સ્ટેટ) યુ.એસ.એ. ખાતે વાર્ષિક રૂ. એક કરોડથી અધિક પગારની નોકરી મેળવવા ઉપરાંત કંપનીએ ૭૦,૦૦૦ ડોલર મૂલ્યના ‘માઈકોસોફ્ટ કંપની’ના શેર લેટમાં આવ્યા છે. આવી ઉચ્ચ સિદ્ધી મેળવવા બદલ સર્વ વિદ્યાલય પરિવાર શ્રી વેદાંગ પટેલને શુભેચ્છાઓ પાઠ્યે છે. ઉલ્લેખનીય છે કે શ્રી વેદાંગ પટેલ કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલયની ફેકલ્ટી ઓફ એજ્યુકેશનનાં ડીન ડૉ. વીણાબહેન પટેલ અને સરગાસણ ખાતે મેડિકલ પ્રેક્ટિસ કરતા ડૉ. વિકમભાઈ પટેલના પુત્ર છે.

સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય વૃત્ત : કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, ગાંધીનગરનું દ્વિમાસિક વૃત્તપત્ર

વર્ષ : ૧૧, અંક : ૨, માર્ચ-એપ્રિલ, ૨૦૨૧, સાંસુંગ અંક : ૬૨

સંપાદક : મધ્યભાઈ પ્રજાપતી

પ્રકાશક : કુલસચિવ, કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય, સેક્ટર-૧૫, ગાંધીનગર-૨૮૨૦૧૬ ફોન : ૦૭૯-૨૨૨૪ ૪૬૮૦ ટાઈપ્સેટિંગ અને મુદ્રક : શારદા મુદ્રણવાલય, ૨૦૧, તિલકરાજ, પંચવાટી પહેલી લેન, આંબાવાડી,

અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૬ ફોન : ૨૬૫૬ ૪૨૭૮

સર્વ વિદ્યાલયનું ગૌરવ

‘આંતરરાષ્ટ્રીય મહિલા દિન’ની ઉજવણી નિમિત્તે મહિલાઓના ઉત્કર્ષ / સશક્તિકરણ માટે સરાહનીય કામગીરી કરનાર સંસ્થાઓ / પુરુષોને સન્માનવાના સમારોહનું આયોજન ‘મહિલા આયોગ’નાં અધ્યક્ષા શ્રી લીલાબહેન અંકોલીયાના અધ્યક્ષપદે ગાંધીનગરના આંબેડકર ભવનમાં તા. ૮ માર્ચના રોજ કરવામાં આવ્યું હતું. આ અન્વયે સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ, કડી-ગાંધીનગરના ચેરમેન શ્રી વલ્લભભાઈ પટેલની અનુપસ્થિતિમાં મંડળની ગાંધીનગર શાખાના કેમ્પસ ડાયરેક્ટર ડૉ. જોમાભાઈ પટેલ શ્રીમતી લીલાબહેન અંકોલીયાના વરદહસ્તે આ સન્માન સ્વીકાર્યું હતું. આ પ્રસંગ જિલ્લા કલેક્ટર શ્રી કુલદીપ આર્ય પણ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા તે પ્રસંગનું દૃશ્ય.

‘અચલા એજ્યુકેશન ફાઉન્ડેશન ટ્રસ્ટ’, અમદાવાદના સંસ્થાપક અધ્યક્ષ અને જાણીતા કેળવણીવિદ્ધ ડૉ. મફતલાલ પટેલ દ્વારા પ્રતિવર્ષ પસંદગીના ૧૦ શિક્ષકોને પ્રત્યેકને રૂ. ૫૦૦૦, શાલ અને પ્રશસ્તિપત્ર તેમજ શિક્ષણ અને સમાજસેવા ક્ષેત્રે વિશીષ્ટ સેવા કરનારા ૧૦ વ્યક્તિયોને ‘સારસ્વત સન્માન’ અર્પણ કરીને સન્માનિત કરવામાં આવે છે. આ અંતર્ગત વર્ષ ૨૦૨૧ના શ્રેષ્ઠ શિક્ષક તરીકે ‘સર્વ વિદ્યાલય કેળવણી મંડળ’, કડી સંચાલિત ‘સર્વ વિદ્યાલય’ના માધ્યમિક વિભાગના શિક્ષક શ્રી જિતેન્દ્રકુમાર નાયકને અમદાવાદમાં ખાસ આયોજિત સમારોહમાં મુખ્ય મહેમાન તરીકે ઉપસ્થિત ગુજરાત રાજ્યના મહામહિમ રાજ્યપાલ શ્રી આચાર્ય દેવવતજ્ઞાન વરદહસ્તે તા. ૭ માર્ચ, ૨૦૨૧ ના રોજ સન્માનિત કરવામાં આવ્યા હતા તે પ્રસંગનું દૃશ્ય. ડૉ. મફતલાલ પટેલ તસવીરના કેન્દ્રમાં દૃશ્યમાન થાય છે.

‘શ્રી એમ. બી. પટેલ ઈંજિલશ મિડીયમ સ્કૂલ’, ગાંધીનગરના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થી શ્રી વેદાંગ પટેલ ઓંબાયો સ્ટેટ યુનિવર્સિટી, કોલંબસ (યુ.એસ.એ.) માંથી કમ્પ્યુટર એન્જિનિયરિંગમાં માસ્ટર્સ અને પીએચ.ડી.ની ડિગ્રી ઉત્ત્સેદ્ધ સાથે મેળવતાં માઈકોસોફ્ટ કંપની દ્વારા વાર્ષિક રૂ. એક કરોડથી અધિક પગાર તથા અન્ય આકર્ષક incentive સાથે નોકરી આપી છે. ડૉ. વેદાંગ પટેલ કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલયની શિક્ષણશાળ વિદ્યાશાખાનાં દીન ડૉ. વીજાબેન પટેલ અને સરગાસણ ખાતે મેરીકલ પ્રેક્ટીસ કરતા ડૉ. વિકમભાઈ પટેલના સુપુત્ર છે.

Sarva Vishwavidyalaya Vṛtta : Bimonthly News Letter of Kadi Sarva Vishwavidyalaya, Gandhinagar

Year 11, Issue No. 2 March-April 2021

Editor : Manibhai Prajapati

Published by Registrar, Kadi Sarva Vishwavidyalaya, Sector-15,

L.D.R.P. Engineering College Campus, Gandhinagar-382016

Printed by : Sharda Mudranalay, 201, Tilakraj, Panchwati 1st lane, Ambawadi, Ahmedabad-6

શ્રી મોહનલાલ પટેલ સાહિત્ય વર્તુળ, કડી (૧૯૯૬ - ૨૦૨૧) રજત જ્યંતી વર્ષ નિમિત્તે સંભારણું

(ઉલેલા મહાનુભાવો) :- ડૉ. નિતિન વોરા, ડૉ. પ્રસાદ બ્રહ્મભટ્ટ, શ્રી બી. શિવમ, શ્રી રમેશ નિવેદી, શ્રી હિલીપ રોય, શ્રી નટવરલાલ પટેલ (પ્રો. સાંસક), સાહિત્ય વર્તુળના આધ્યાત્મિક શ્રી માણેકલાલ પટેલ, ડૉ. રામભાઈ પટેલ (ઉપપ્રમુખ), કોકિલા જંબૂડી અને શ્રી રજની શાહ. (બેઠેલા મહાનુભાવો) :- શ્રી મોહનલાલ પટેલ, શ્રી રઘુવીર ચૌધરી, શ્રી વિનોદ ભટ્ટ, શ્રી યશવંત કડીકર, ડૉ. યોગી, શ્રી રતિલાલ બોરીસાગર, શ્રી રામજીભાઈ કડિયા અને શ્રી રતિલાલ સાં. નાયક

